

சுவடி : 44

ஏடு : 5

நவம்பர் 2019

*

ஆசிரியர்
வே.ஆனைமுத்து

*

ஆசிரியர் குழு

க. முகிலன்

வாலாசா வல்லவன்

வையவன்

சி. பெரியசாமி

கோவிராமலிங்கம்

சி. நடராசன்

மங்கலம் அரசன்

தி.துரைசித்தார்த்தன்

ஆ. முத்தமிழ்ச்செல்வன்

*

அனைத்துத் தொடர்புகளுக்கும்

'சிந்தனையாளன்'

பெரியார்-நாகம்மை பயிலகம்

மனை எண்.277/2

சென்னை-திருவள்ளூர் நெடுஞ்சாலை,
அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

தொடர்புக்கு :

94448 04980

95975 26990

மின்னஞ்சல் :

sinthanaiyalantamilmonthly
@gmail.com

*

இதழ் வடிவமைப்பு :

சன் நகலகம், சென்னை-5.

9840015179

*

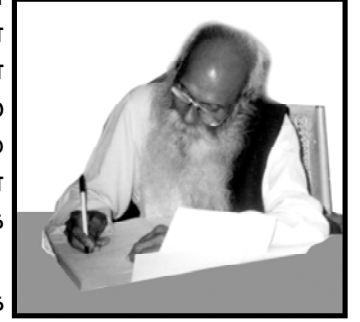
இணையத்தில் படிக்க

www.keetru.com

*

பௌத்தம் தோன்றி 2500 ஆண்டுகளாயின! வள்ளுவம் பிறந்து 2050 ஆண்டுகளாயின! பெரியார் சுயமரியாதை இயக்கம் பிறந்து 93 ஆண்டுகளாயின! நால்வருணம் இன்னும் இருக்கலாமா?

நால்வருணம் என்பது இந்தியாவில் பிராமண மதம் என்கிற வேத மதத்தின் உயிரோட்டமான கொள்கையாகும். அதை எதிர்த்து இயக்கம் கண்டவர் முதலில் புத்தர்; அடுத்து தமிழகத்தில் கி.மு.31-இல் தோன்றிய திருவள்ளுவர். அவர் "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்று பட்டாங்கமாகச் சொன்னார். ஆனாலும் நாளாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு ஆட்சிக் காரராலும் நால்வருணம் காப்பாற்றப்பட்டது.

இசுலாமியர்கள் இந்தியாவில் 600 ஆண்டுக் காலம் ஆட்சி புரிந்தனர். அவர்கள் தங்கள் மதத்தைக் காப்பாற்றிக் கொண்டால் போதும் என நினைத்து, இந்துக்கள் நால்வருணங்களாகவே பிரிந்து கிடக்க அனுமதித்தனர்.

இந்தியாவை கி.பி.1600 முதல் 1947 வரை பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஆண்டனர். அவர்கள் இந்துச் சட்டங்களைப் பாதுகாத்தார்கள்; நடைமுறைப்படுத்தினார்கள்.

அடுத்து, வெள்ளையன் வெளியேறிய பிறகு, காங்கிரசுக் கட்சியினர் இந்து மதப் பாதுகாப்பு, இந்திப் பாதுகாப்பு, வருணாச்சிரமப் பாதுகாப்பு இவற்றை நோக்கமாகக் கொண்டு, 6.12.1946 முதல் 26.11.1949 வரை 1080 நாட்கள் இந்திய அரசமைப்புச் சட்டம் இயற்றினர்.

அச்சட்டத்தில், பாகம் 3 என்பது "அடிப்படை உரிமைகள்" பற்றியது. அதில் விதி 13(3)(a) உட்பிரிவில், "சட்டம் என்பது ஒரு அவசரச் சட்டம், ஆணை, துணைவிதி, ஒழுங்குமுறை ஆணை, அறிவிக்கை, வழக்கச் சட்டம் அல்லது பழக்கச் சட்டம் என்கிற பேரால் இந்திய எல்லைக்குள் நடப்பில் இருக்கிற சட்டமாகும்" என்றும்;

அதேபோல் அதன் (b) உட்பிரிவில் "Law in Force" "நடப்பில் உள்ள சட்டம்" என்பது, "இந்தச் சட்டம் நடப்புக்கு வருவதற்கு முன்னர், சட்டமன்றத்தாலோ அல்லது தகுதி வாய்ந்த அதிகாரத் தாலோ செய்யப்பட்ட சட்டத்தைக் குறிக்கும். அச்சட்டம் இதற்கு முன் நீக்கப்படா மலோ அல்லது இந்தியாவின் எந்தப் பகுதியிலும் நடப்பில் இல்லா மலோ இருந்தாலும் அச்சட்டத்தைக் குறிக்கும்" என்றும் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அதாவது, பழைய பழக்கச் சட்டம் - வழக்கச் சட்டம் என்பவை இன்றும் - அதாவது இந்த அரசமைப்புச் சட்டம் நடப்புக்கு வந்த பிறகும் செல்லுபடியாகும் என்பது பொருளாகும்.

அதேபோல் விதி 372(3)(b) உட்பிரிவில், இதே கருத்து (Explanation-1) "விளக்கம்" என்கிற தலைப்பில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலே கண்ட அரசமைப்புச் சட்ட விதிகளின்படி, தென்னாட்டில் பிராமணன், சூத்திரன் என்கிற இரண்டு வருணங்கள் மட்டுமே உண்டு. தென்னாட்டில் பார்ப்பனர் 3 விழுக்காடு மட்டுமே.

வட இந்தியாவில் பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்கிற நால்வருணங்கள் இன்றும் உண்டு.

பார்ப்பனன் பிறப்பினாலேயே பார்ப்பனன் (A Brahmin is born); மதகுரு ஆகத் தகுதி, படிப்புத் தகுதியினால் அல்ல - என்று இன்றும் சட்டத்தில் உள்ளது. இந்த அநீதி 2500 ஆண்டுக்காலமாக உள்ளது.

எப்படிப் பாதுகாப்பாக உள்ளது?

மனுநீதி, இந்துக்களை நான்கு வருணங்களாகப் பிரித்தது. அதை மற்ற சாத்திரங்களும் ஒத்துக்கொண்டன.

அதன்படி, வடஇந்தியாவில் உள்ள இந்துக்கள் எல்லோரும் பிராமணன், சத்திரியன், வைசியன், சூத்திரன் என்கிற நான்கு வருணங்களாகவும்; தென்னிந்தியாவில், கலியுகத்தில் பரசுராமன் படையெடுத்து சத்திரியர், வைசியர் ஆகிய இரு பிரிவினரைக் கொன்றுவிட்டதால், கலிகாலத்தில் எஞ்சியிருப்பவர்கள் பிராமணர், சூத்திரர் மட்டுமே என்பதும் இன்றைக்கும் சட்டப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

வடநாட்டில் பிராமணன் மட்டுமே உயர்ந்தவன்; தென்னாட்டிலும் பிராமணன் மட்டுமே உயர்ந்தவன் என்று சட்டப்படி உள்ளது. உலகத்தில் கிறித்தவம், இசுலாமியம் மற்றும் பல மதங்களில் இப்படிப்பட்ட பிறவி உயர்வு, தாழ்வு இல்லை.

பிராமணன் (அ) மதகுரு பணி என்ன?

“பார்ப்பனரல்லாத இந்துக்கள் என்பவர்கள் தங்களது சூப, அசூப சடங்குகளுக்குத் தங்களை விடப் பிறவியில் உயர்ந்த வகுப்பார் என்கிற எண்ணத்தின் பேரில் வேறு வகுப்பாரைக் கொண்டு செய்து கொள்ளுவதில், நாமே நம்மைத் தாழ்ந்த வகுப்பார் என்று ஒப்புக்கொள்வ தாயிருப்பதாலும் - இவ்வித மனப்பான்மையே நமது சூயமரியாதையை அழிப்பதற்கு ஆதாரமாயிருப்பதாலும், இனி இவ்வழக்கத்தை அடியோடு ஒழிக்க வேண்டும்” என்று இம்மாநாடு தீர்மானிக்கிறது.

(அ) “இந்துக் கோவில்களில் இந்துக்கள் என்று சொல்லப்படுகிற எல்லா வகுப்பினருக்கும் பிரவேசத்திலும், பூசையிலும், தொழுகையிலும் சமவுரிமை உண்டென்று இம்மாநாடு தீர்மானிக்கிறது.

மேலே கண்ட தீர்மானங்கள் மதுரையில் 1926 திசம்பர் 25, 26 நாள்களில் நடைபெற்ற ‘பார்ப்பனரல்லாதார் 10ஆவது மாகாண மகாநாடு’ சூயமரியாதைக் கொள்கைக்கு, முதன்முதலாக வடிவம் கொடுக்க இயற்

றப்பட்ட தீர்மானங்கள். இவையே பார்ப்பன விலக்கம் பற்றிப் பெரியார் நமக்குக் கூறியவை.

இசுலாம் மதத்தில் மவுல்வி என்று இருக்கிறார். அவர்தான் இசுலாமியர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டுச் சடங்குகளையும், மசூதிச் சடங்குகளையும் செய்கிறார். அவர்கள் பிறவியினால் ‘மவுல்வி’ என்கிற தகுதிகள் பெறுவதில்லை; அரபிக் கல்லூரியில் ஒரு முஸ்லிம் பெறும் மதப் படிப்பினால் மட்டுமே ‘மவுல்வி’ என்கிற தகுதி பெறுகின்றார்; பிறவியினால் அல்ல.

அதேபோல், கிறித்தவர்களும், இறையியல் கல்லூரி என்கிற கல்லூரியில் சான்றிதழும் படிப்பு, பாதிரி, பிஷப் ஆகிய பட்டப்படிப்பு ஆகிய படிப்புகளைப் பெறுவதனால், மதச் சடங்குகளைக் கிறித்தவர்கள் வீட்டிலும் மாதாக்கோவில்களிலும் செய்யும் மதகுரு தகுதியைப் பெறுகிறார்கள்; பிறவியினால் அல்ல.

பார்ப்பனர் மட்டும் வேதம் படிக்கப் பல இடங்களில் வேத பாடசாலைகள் உள்ளன, அங்கு படிப்பதால், அவர்கள் குறிப்பிட்ட சடங்குகளுக்குப் பார்ப்பனர்கள் வீடுகளுக்குச் செல்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட படிப்பாளிகளுக்குச் ‘சாஸ்திரிகள்’ என்று பெயர்.

தந்தை பெரியார் அவர்கள், 1926 முதல் 1973 வரையில் 47 ஆண்டுகள், அவரே ஊர் ஊராகப் பயணம் செய்து சூயமரியாதைக் கொள்கைகளைப் பரப்புவதை செய்தார்; பயிற்சி வகுப்புகள் நடத்தினார். போராட்டங்கள் நடத்தினார்.

தந்தை பெரியார் செய்த அதே பணியை நாம் வலுவாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத் தான், வருகிற 05.01.2020 ஞாயிற்றுக்கிழமை பிற்பகலில் மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி; சூயமரியாதை மாநாட்டுக்கு முதன்மையளித்து நடத்துகிறது.

05.01.2020 முற்பகலில் சிந்தனையாளன் 2020 பொங்கல் சிறப்பு மலர் வெளியீட்டுக்கும் மற்றும் மாநாடுகளுக்கும் விளம்பரங்களும் நன்கொடைகளும் திரட்டி அளிக்குமாறு அன்போடும் பணிவோடும் கட்சித் தோழர்களையும் தமிழ்ப் பெருமக்களையும் உளமார வேண்டுகிறேன்.

சூத்திரர் விடுதலைக்குத் தடையாக, இந்திய அரசு மையப்புச் சட்டத்தில் உள்ள விதிகள் 13(3), 372(3); பழைய சட்டங்களைக் காப்பாற்றும் விதி 25, விதி 395 (கடைசி விதி) ஆகியவை உள்ளன.

இவை அரசமைப்புச் சட்டத்திலிருந்து அடியோடு நீக்கப்படும் வரையில், நாம் தமிழர்கள்-இந்தியப் பார்ப்பனர் அல்லாதார் எல்லோரும் இழிசாதி மக்கள்தான் என்பதை உரை வேண்டும்.

1.11.2019

- வே. ஆனைமுத்து

இந்திய ஒன்றிய அரசே!

வேண்டும் மேம்பாட்டுப் பொருளாதாரம்! (Development Economics)

வீழும் வேளாண்மைக் குழையை மேம்படுத்து!

இரா. பச்சமலை

சென்ற திங்கள் இரண்டாம் கிழமையில் இந்திய ஒன்றிய முதன்மை அமைச்சர் மோடி, நாடாளுமன்றத்தில் நிதி அமைச்சர் நிர்மலா சீதாராமன், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியை வரும் அய்ந்து ஆண்டுகளில் அதாவது 2024 வாக்கில் தற்போதுள்ளதைப் போன்று இருமடங்கு அளவுக்கு அதாவது அய்ந்து டிரில்லியன் டாலர் (அய்ந்து இலக்கம் கோடி டாலர் - ரூ.350 இலக்கம் கோடி) பொருளாதாரமாக மாற்றிடுவோம் என்று சொன்னதையே அண்மையில் சில திங்கள்களாக நாட்டின் பொருளாதாரம் நிலைகுலைந்து சரிந்து வருவதை உலகளவில் உள்ள பல பெரும் பொருளாதார நிறுவனங்கள் நாட்டின் நடுவண் (ரிசர்வ்) வங்கியும் சுட்டிக்காட்டி வருகின்ற வேளையிலும் அவற்றையெல்லாம் கருத்திற் கொள்ளாமல் தீரும்பவும் சொல்லியுள்ளார். இதை நம் நாட்டிலுள்ள பொருளாதார வல்லுநர்களும், உலகளவில் சிறந்த பொருளாதார வல்லுநர்களும் மோடி சொல்வது வெறும் வெற்றுக் கூற்றாகத்தான் கருதமுடியும் என்கின்றனர்.

இதையடுத்து, சென்ற திங்கள் மூன்றாம் கிழமையில் மகாராட்டிர மாநிலத்தின் பொருளாதாரம் ஒரு டிரில்லியன் டாலர் (ரூ.70 இலக்கம் கோடி) அளவுக்கு உயரும் என்று அவர் மனம் போனபடியெல்லாம், தான் நாட்டின் முதன்மை அமைச்சர் நிலையில் உள்ளவர் என்ற நிலைப்பைக் கொண்டுள்ளாரா என்று அய்யுறும் வகையில் பேசிவருகிறார் என்று கருதப்படுகிறது. கடடுரைத் தலைப்பு வேளாண்மை குறித்து விவரிக்கும் முன் இந்திய ஒன்றிய அரசு இத்துறையைப் பின்னுக்குத் தள்ளிவிட்டு இதைப் பற்றிப் பொருட்டடுத்தாமல் இவ்வாறு செயல்பட்டு வருகின்றதற்கு இவர்களின் பிற செயல்களை ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டியது முதன்மை.

இந்திய ஒன்றியப் பொருளாதாரம் சென்ற அய்ந்து ஆண்டுகளில் 6-7 விழுக்காடு அளவுக்கு இருந்து வந்தது. 2019-20-ஆம் ஆண்டில் 6 விழுக்காட்டுக்கும் கீழாகவும் சரியக்கூடும் என்று கணிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இந்நிலையில் பொருளாதாரம், இவர்கள் கூறுவதுபோல் வரும் அய்ந்து ஆண்டுகளில் அய்ந்து டிரில்லியன் டாலர் அளவை எட்டிப்பிடிக்க வேண்டுமெனில் பொருளாதார வளர்ச்சி ஆண்டுக்கு நிகரளவில் குறைந்தது 8-9 விழுக்காட்டளவிலாவது இருந்தாக வேண்டும்.

ஆனால், நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி பின்னடைவைக் காண உள்ளதை கீழேயுள்ள அட்டவணை சுட்டுகிறது. ஆனால் அரசு உண்மை நிலைக்கு மாறாக எந்த அடிப்படையில் இவ்வாறெல்லாம் பேசி வருகிறது என வியப்பாக உள்ளது.

சென்ற ஆண்டை ஒப்பிடுகையில் 2019-20-ஆம் ஆண்டு பொருளாதார வளர்ச்சியின் கணிப்பு விழுக்காட்டில்

நிறுவனங்கள்	ஆண்டின் தொடக்கத்தில்	தற்போது
(1)	(2)	(3)
மூடிசு (Moody's)	6.2	5.8
இ.சி.டி. (ECD)	7.2	5.9
உலக வங்கி	7.5	7.0
பன்னாட்டு நிதி நிறுவனம்	7.0	6.1
நடுவண் வங்கி (RBI)	6.9	6.1
ஆசிய வளர்ச்சி வங்கி	7.2	6.5

(வளர்ச்சி அளவு 6 விழுக்காட்டை அடைவதே அய்யமாக உள்ளது தெளிவு)

ஆனால், இவர் 2014 நாடாளுமன்றத் தேர்தல் பரப்புரையின் போது, பாரதிய சனதாக் கட்சி ஆட்சிக்கு வந்தால் சவிட்சர்லாந்து வாங்கிகளில் உள்ள இந்திய ஒன்றியத்திலுள்ளோர் கருப்புப் பணமாகச் சேர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளதைக் கைப்பற்றி நாட்டுக் குடிமகன் ஒவ்வொருவரின் வாங்கிக் கணக்கில் ரூ.15 இலக்கம் சேர்க்கப்படும் என்றும் மிகு மதிப்புப் பணத்தாள் மதிப்பிழப்பு திட்டம் 2016-இல் அவர் அறிவித்த போது கள்ளப்பணமும், கருப்புப் பணமும் பல இலக்கம் கோடிகளில் கைப்பற்றப்படுமென்றும், நாட்டில் எல்லைப் பகுதியில் (நடமாடும்) புழக்கத்தில் உள்ள கருப்புப் பணம் அடியோடு ஒழிக்கப்படும் என்றும் இந்த இலக்குகளை எட்டவில்லையெனில் முச்சந்தியில் தன்னைத்தானே தண்டித்துக் கொள்வேன் என்றும் சொன்ன இவருக்கு இந்திய ஒன்றியப் பொருளாதாரம், மகாராட்டிர மாநிலப் பொருளாதாரம் இவ்வாறெல்லாம் பெருகும் என்று சொல்வதற்கு ஒன்றும் கூச்சம் கொள்ளத் தேவையில்லைதான் என்று தோன்றுகின்றது. மொத்தத்தில்

‘சொல்லுதல் யார்க்கும் எரிய அரியவாம் சொல்லிய வண்ணம் செயல்’

என்ற வள்ளுவரின் வாக்கை அடிப்படையாகக் கடைப்பிடிக்கும் தகைமையாளர் தான் என்பதை உலகுக்குப் பறைசாற்றுகிறார் மோடி. போகட்டும்.

நாட்டின் பொருளாதாரம் பெரும் வளர்ச்சி அடையும் என்பதை வெற்று வாத்திற்கு ஏற்றுக்கொண்டாலும் அந்த வளர்ச்சி யாருக்கான வளர்ச்சி என்ற அடிப்படையான வினா எழும்பினால் அவ்வளர்ச்சியின் பயன்களும் பலன்களும்

பெருமளவில் ஒரு விழுக்காடான பில்லியனர்களுக்கு (௬.7000 இலக்கம் கோடிக்குமேல் சொத்துடையவர்கள்) மட்டுமே சென்று சேரும். அடுத்துள்ள 10 விழுக்காடு ௬.100 கோடி அளவில் சொத்துள்ளவர்கள் மேலும் பெரிதும் பயனடைவர். எஞ்சியுள்ள மிச்சம் சொச்சம் 85-90 விழுக்காட்டு மக்களுக்குச் சென்றடையும். அதாவது உழைப்பை நல்கும் உழவர்கள், தொழிலாளர்கள் படைத்திடும் செல்வமெல்லாம் இவர்களுையெல்லாம் ஒட்டாண்டி யாக்கிவிட்டு பிழைப்புக்கே வழியில்லா வறியவர்கள் என்றாக்கி விட்டு பெரும் செல்வம் படைத்தவர்களிடம் சென்றடையும். எனவே பொருளாதார வளர்ச்சிக் குறியீடே மிகப் பெரும் பொய்யுரை.

மேற்சொன்ன கூற்று எவ்வளவு உண்மைத் தன்மையானது என்பதைக் கீழ்க்காணும் அட்டவணை தெளிவு படுத்தும். உலகிலுள்ள 141 நாடுகளில் பொருளாதாரத்தைக் கணிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் அளவீடுகளில் முதன்மையானவற்றில் நம் நாட்டின் இரங்கத்தக்க நிலையைக் காணலாம்.

அளவீடு அலகு	இந்திய ஒன்றியத்தின் இடம்
மருத்துவம்	110
தொழிலாளர் சந்தை	103
பொருள்களுக்கான சந்தை	101
திறனளவு	107
அ.ய.சி.டி. தனதாக்கிக் கைக்கொள்ளுதல்	120
அடிப்படைக் கட்டுமானம்	70

இதிலிருந்து உற்பத்தியை மேற்கொள்ளும் உழைப்பாளிகளை வேலையற்றவர்களாக வைத்துக் கொள்வதில் மிகவும் முன்னோடியாக உள்ளது. உற்பத்தியைப் பெருக்கும் தன்மையில் அடிப்படைக் கட்டமைப்பும் மிகவும் குறைந்த அளவே உள்ளது. இம்மக்களுக்கான மருத்துவம் அளிப்பதிலும் கடைநிலையில் உள்ளது. எனவே மக்களின் உற்பத்தித் திறனும் மிகவும் குறைந்த அளவில் உள்ளது. இதற்கெல்லாம் மேலாக வெளிநாடுகளிலிருந்து கிடைக்கப் பெறும் தொழிற்நுட்பத்திறனை நம் நாட்டிற்கேற்ற வகையில் மாற்றிக் கொள்ளும் ஆற்றலற்றவர்களாகவும் உழைப்பாளித் தொழிலாளர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவ் இழிநிலையிலுள்ள பொருளாதாரச் சூழலில் நாட்டில் உற்பத்தியைப் பெருமளவில் உயர்த்துவோம் என்று சொல்வது மனமறிந்த பொய் என்பது மட்டுமல்ல. வெறும் வெற்றுக் கூச்சலாகத்தான் கொள்ள முடியும். இதையெல்லாம் தாண்டி உற்பத்தியின் பயன், பலனின் பெரும்பங்கு உழைப்பாளிக் குக்கீடைக்காத வகையில் இது பார்ப்பன சனாதன இந்துத்துவ நச்சுக் கோட்பாட்டின் வெளிப்பாடாக 85-90 விழுக்காட்டு மக்கள் வறியவர்களாக வைக்கப்பட்டுள்ளது மட்டுமின்றி, அதை உணராத மக்களாகவும் இவர்கள் வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ள வறுமை நிலையை உணர்த்தும் வகையில் உலகிலுள்ள நாடுகளின் பசிப்பிணியின் குறியீடு

(Global Hunger Index) குறித்த 2019ஆம் ஆண்டின் அறிக்கை உள்ளது. அயிரிசு நாட்டு உதவி பெறும் 'உலகின் மீதான அக்கறை' (Concern Worldwide) என்ற நிறுவனமும், 'வெல்ட் அங்கர் கீல்ப்' (Welt Hunger Hilfe) என்ற செர்மன் அமைப்பும் இணைந்து உலக நாடுகளுள் 117 நாடுகளின் மக்கள் பசிப்பிணி நிலை குறித்து 2019-க்கான அறிக்கையை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த நாடுகளுள் இந்திய ஒன்றியம் 102-ஆம் இடத்தில் கீழ்நிலையிலுள்ளது. பிற நாடுகளின் நிலை பற்றிய விவரங்களை கீழேயுள்ள அட்டவணையில் பார்க்கலாம்.

'பசிப்பிணிக் குறியீடு' அடிப்படையில் உலக நாடுகளின் இடம்

நாடு	2019-இல் நாட்டின் நிலை: இடம்
இந்திய ஒன்றியம்	102 (2015-இல் 93-ஆம் இடத்திலிருந்து சரிவற்று 2018-இல் 114 நாடுகளுள் 103-ஆம் இடம்)
பாக்கிசுத்தான்	94
தெற்காசிய நாடுகள்	66-94
தெற்கு ஆப்பிரிக்கா (பிரிக்கிசு-Brics-நாடு)	59
நேப்பாளம்	73
இலங்கை	66
வங்கதேசம்	88

(மாய ஆப்பிரிக்க 4 நாடுகள் இந்திய ஒன்றியத்திற்குக் கீழ் நிலை)

இந்த அறிக்கை கீழேயுள்ள நான்கு அளவீடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது.

1. உரிய அளவுக்குக் குறைவான சத்துணவு.
2. வீணாக்கப்பட்ட குழந்தை (அகவைக்கேற்ற எடை இன்மை).
3. நறுங்கிய குழந்தை (அகவைக்கேற்ற உயரமின்மை).
4. குழந்தை பிறப்பு விழுக்காடு (5 அகவைக்குட்பட்ட குழந்தைகள் இறப்பு விழுக்காடு).

இந்திய ஒன்றியத்தில் உள்ள இந்தக் குறைபாடுகளுக்கெல்லாம் எடுத்துக்காட்டாக ஒன்றை அறிக்கை சொல்கிறது. 6 முதல் 23 மாதக் குழந்தைகளுள் வெறும் 9.6 விழுக்காட்டினருக்குத்தான் ஏற்புடைய குறைந்தளவு உணவாவது கிடைக்கின்றது என்கிறது. உண்மையில் இந்த அளவில்கூட இல்லாது இன்னும் குறைவாக 6.4 விழுக்காட்டுக் குழந்தைகளுக்குத்தான் இந்த அளவு உணவு கிடைக்கின்றது என இந்திய மக்கள் நல அமைச்சரகம் அண்மையில் நடத்திய ஆய்வு தெரிவிக்கின்றது.

முன்னைய கட்டுரைகளில் கல்வி, மருத்துவம், வேலை வாப்படி, மக்களுக்கான அடிப்படைத் தேவைகள் யாவும் மிகவும்

குறைந்த அளவிலேயே மக்களுக்குக் கிடைக்கின்றன என பல்வேறு உலக நிறுவனங்கள் அவ்வப்போது வெளியிட்ட அறிக்கைகளிலிருந்து தொகுத்துத் தரப்பட்டுள்ளதையும் மேற்சொன்ன அறிக்கை விவரங்களை உற்றுநோக்கிப் பார்த்தால் நாடு மிகவும் பின்னடைவைச் சந்தித்து வருகின்றது எனத் தெளிவாகின்றது. இவற்றையெல்லாம் இங்குள்ள ஒன்றிய அரசின் அனைத்து அலகுகளின் உயர் நிலையில் உள்ளோர் சற்றேனும் பொறுப்புடனும் கவலையுடனும் கருத்தில் கொள் கின்றனரா என்ற அப்யம் வராமலில்லை.

இவ்வளவு இரங்கத்தக்க நிலையில் நாட்டின் மக்களை வைத்துக் கொண்டு உலகில் இந்திய ஒன்றியம் 5-ஆம் பெரிய பொருளாதாரம் என்று பீற்றிக் கொள்வது நாட்டுக்கே தலைகுனிவு என்று உணரவேண்டும். இந்த இழிநிலையை மாற்றிடும் வகையில் ஒன்றிய அரசு பார்ப்பனிய சனாதன மனநிலையை அடியோடு ஒழித்துவிட்டு பல்துறைசார் வல்லுநர்களுடன் கரிசனத்துடன் கலந்து விவாதித்து ஆக்கம் தரும் திட்டங்களை வகுத்தெடுத்து செயல்படுத்தி உலக நாடுகளின் நகைப்புக்குரிய நிலையில் வைக்கப்பட்டுள்ள நாட்டை பொருளாதார வளர்ச்சி என்ற பார்வையில் மட்டுமல்லாது மக்களின் மேம்பாட்டை மனதிற்கொண்டு பெருமளவுக்குப் பசிப்பினியை ஒழித்து நாட்டைத் தலைகுனிவிடாது விடுவித்து உலகில் தலை நிமிர்ந்து நிற்க வைக்க வேண்டும்.

இவ்வாறெல்லாம் நாட்டின் மக்கள் தொகையில் 12 விழுக்காட்டிற்கு மேல் 16 கோடிக்கும் மேலானோர் பசிப் பினியின் பிடியில் வாடி வதைந்து கொண்டிருப்பவர்கள் யார்? ஒன்றை மட்டும் உறுதியாகச் சொல்லலாம். இவர்களுள் 10 விழுக்காடு மக்கள் தொகையுள்ள மேல்சாதி மக்களில் யாரும் இருக்க வாய்ப்பில்லை. ஆனால் இவர்கள் யாவரும் ஒடுக்கப்பட்ட வேளாண் குடியானவர்கள், தொழிலாளர்கள், நெசவாளர்கள், பிற தொழிலாளர்கள் என 90 விழுக்காட்டு மக்களுள்தான் இருப்பர். இப்படி இழி நிலை நிலவுவதை கருத்திற் கொள்ளாதவர்களாகத் தான் பார்ப்பனிய, சனாதன பாரதிய சனதாக்கட்சி அரசு, இவர்கள் 'இந்துகள்' என்ற வளையத்திற்குள் வராதவர்கள் என்ற மனு கோட்பாட்டைக் கடைப்பிடித்து இந்தப் பசிப் பினியைப் போக்க எந்தச் செயல் திட்டத்தைப் பற்றியும் எள்ளளவும் எண்ணாமலே செயல்பட்டு வருகின்றது. ஆனால் இவர்களைப் பெயரளவில் இந்து மக்கள் எனச் சொல்லி அவர்கள் நலன் நாடுவதாகக் காலமும் பசப்பு மொழி பேசி வருகிறது சங் பரிவார் கூட்டம். அதே நேரத்தில் ஏறியும் எண்ணெய்யில் எரி தழுவல் சுருவதல் போன்று இவர்கள் இந்துக்கள் என்று கருதும் மேல்சாதி மக்களுள் ஆண்டுக்கு ரூ. 8 இலக்கம் வருமானம் உள்ளவர்கள் நலிவுற்ற ஏழைகள் எனச் சொல்லி, வெறும் 3 விழுக்காடு அளவுக்குள்ளே யுள்ளவர்களுக்குத் தனியே 10 விழுக்காடு ஒதுக்கீட்டைக் கல்வியிலும் வேலையிலும் வழங்கி பலப்பல ஆயிரங்கோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதுபோன்று இவர்கள் அக்கறையெல்லாம் எதற்காக என்பதைக் கீழேயுள்ள அவர்கள் நடவடிக்கைகளுள் சில காட்டாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

(அ) பசுப் பாதுகாப்பு, மாட்டிறைச்சிக்குத் தடை : மனிதர் மடியலாம்; மாடுகள் மடியக்கூடாது. இதுதான் இவர்கள் நோக்கமாகத் தெரிகிறது. தனிமனித விருப்பம் சார்ந்த உணவு முறையைத் தடைசெய்வது வேளாண் குடிமக்கள் உள்ளிட்ட நலிந்த ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை மேலும் இன்னலுக்கும் பொருளாதாரத் துயரத்திற்குள்ளும் தள்ளுவது. பசுப்பாதுகாப்பு என்ற பெயரில் நூற்றுக்கணக்கானோர் காவிக்கும்பலால் கொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். சட்டத்தை மீறுவோர், சட்டப்படி தண்டனைக்குள்ளாக்கப்பட வேண்டுமே அன்றி, சட்டத்தை இந்தக் கொலைகாரக் கும்பல் கையிலெடுத்துக் கொண்டு பயங்கரவாதச் செயல்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுத்து அவர்களுக்குத் தண்டனை அளித்திடத் தவறுகிறது பா.ச.க. அரசுகள், மேலும் இந்த வன்முறையை ஊக்குவிக்கும் வகையில்தான் பேசி வருகின்றன.

(ஆ) மிகமதிப்புப் பணத்தாள்கள் மதிப்பிழப்பு : வேளாண் குடியானவர், தொழிலாளர், நெசவாளர், ஏனைய தொழிலாளர்களின் வாழ்வையும், குறு சிறு தொழில்களை முடக்கி அவை சார்ந்த எளிய மக்களை வதைத்தும், பல நூறு மக்களை அவர்கள் வங்கியில் வைத்திருந்த பணத்தைப் பெற்றிட முடியாமல் பலிவாங்கிவிட்டதும், திட்டத்தின் குறிக்கோள் என்று சொன்ன கள்ளப்பணம் ஒழிப்பு, கறுப்புப் பணம் ஒழிப்பு பயங்கரவாதிகளுக்குக் கிடைக்கும் கள்ளக் கறுப்புப் பணம் ஒழிப்பு என்ற எதையும் கட்டுக்குள் கூடக் கொண்டுவரவே இல்லை. பின் எங்கே இக்கேடுகளை ஒழிக்க முற்படுவது. இது ஒரு நிழல் போராணது.

(இ) பொருள் - சேவை வரி : இந்த மறைமுக வரிவிதிப்பு வெகு மக்களான ஒடுக்கப்பட்ட வேளாண்குடி மக்கள் அனைவரையும் ஒருபுறம் அவர்களின் அடிப்படை தேவைக்கான பொருள்களின் மீது வரி, மறுபுறம் அவர்களுக்கான வேளாண் இடுபொருள்களான விதை, உரம், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் மீது கடுமையான வரி எனவும் அதே நேரத்தில் அவர்களின் வேளாண் விளைபொருள்களுக்கு அரசு ஈன் விலை தருவது என்றும் பல கொடுமைகளுக்கு உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இது சமூகத்தின் அனைத்துத் தளத்திலிருக்கும் ஏழை, எளிய மக்கள் மீது தொடுக்கப்பட்ட வன்முறைத் தாக்குதல் போன்றது.

(ஈ) நீட் (Neet) தேர்வு முறைத் தீணிப்பு : நாட்டில் மருத்துவப் படிப்பில் சேரத் தன் நிதி மருத்துவக் கல்லூரிகள் பொருளாதாரக் கொள்ளையில் ஈடுபட்டு வருகின்றன என்றும் அதனால் படிப்புத் தரம் குறைந்துவிட்டது எனவும் அதற்காக ஒன்றியம் முழுமைக்குமாக ஒரே நுழைவுத் தேர்வு என 'நீட்' தேர்வு தீணிக்கப்பட்டது. இது நாட்டின் கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு இது முரணானது என்று 2013-இல் சொன்ன தன்நிலைப் பாட்டை உச்ச வழக்கு மன்றம் பின் மாற்றிக் கொண்டு 2016-இல் 'நீட்' தேர்வை நடத்தலாம் என்றது மாநிலத்தின் சமூக நீதிக் கொள்கைக்கு முரணானது என்றும் நீதிமன்றமே கூட்டாட்சித் தத்துவத்திற்கு எதிரானது என்ற முன்னைய நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் இதற்குக் கடுமையாக எதிர்ப்புத் தெரிவித்த தமிழகத்தை கல்வித் தரத்தை உயர்த்துங்கள் என ஏற்கெனவே

சொன்னதைக் கடைப்பிடிக்காமல் விட்டதுதான் போதுமான தமிழ் மாணவர்கள் மருத்துவப் படிப்பில் சேர வாய்ப்பற்றவர்கள் ஆனார்கள் என்று கூறுவது அய்.அய்.டி., அய்.அய்.எம்., அய்.அய்.எஸ்.சி., அய்.அய்.எம்.எஸ். போன்ற இந்திய ஒன்றியக் கல்வி பார்ப்பணக் காவிக் கூட்டம் முற்றுரிமை பெற்றவர்கள் போல் பன்னெடுங்காலமாக அவை கபளீகரம் செய்யப்பட்டுள்ள நிலையில் உலகில் உயர் கல்வித்தரம் குறித்த அறிக்கை ஒன்றியத்திலுள்ள எந்தக் கல்வி நிறுவனமும் முதல் 300 இடங்களுக்குள் இடம்பெறவில்லை என்ற நகைப்புக்குரிய நிலையை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டிவிட்டது. எங்கே சென்றது உங்கள் தகுதி, திறமை என்ற வறட்டு, வெற்றுப் பெருமை இப்போது ஆங்கில, அமெரிக்க, அய்ரோப்பியக் கல்வித் திட்டத்தைப் பின்பற்றிக் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தலாம் என எவரேனும் சொல்ல முற்பட்டால் அது அறிவியல் அறிவுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாது என்பதை எவனாலும் உணர முடியும்.

இந்திய அனைத்திந்திய நுழைவுத் தேர்வு ஆள் மாறாட்டம், இதற்கென்ற தரக்கள் எல்லையில்லா கொள்ளைக்கு வழிவகுக்கும் நாடெங்கிலும் தனிப்பயிற்சிக் கூடங்கள், பல கல்வி நிறுவனங்களை முறையற்ற செயல்களைச் செய்யத் தூண்டல், கணக்கற்ற பல்லாயிரம் கோடி கணக்கில் பணம் கள்ளத்தன மாகப் புழங்க வழிகோலியது முற்றிலும் தகுதியற்றவர்களிடமிருந்து கோடிக்கணக்கில் பணம் பெற்றுக்கொண்டு தனியார் கல்வி நிலையங்கள் இடமளித்தல் போன்ற இன்னும் பல்வேறு கோடான வழிகளுக்கு வழிவகுத்துவிட்டு மருத்துவப் படிப்பைப் பாழ்படுத்தி சீர்கேட்டில் கொண்டு வந்துவிட்டது. இது மேலும் ஏழை, எளிய, ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் மருத்துவப் படிப்புக்கு அந்நியமாக்கும் வஞ்சக உள்நோக்கம் கொண்டது.

எனவே 135 கோடி மக்கள் தொகை கொண்ட பல்வேறு இனம், மொழி, சமயம் என பன்முகத் தன்மை கொண்ட மாநிலங்கள் தத்தம் கல்விக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்ததால்தான் கல்வித்தரம் உயரும். எனவே அந்தந்த மாநிலங்கள் மருத்துவச் கல்விக் கோரிக்கையை மேற்கொள்ளவேண்டும்.

பா.ச.க. இந்திய ஒன்றிய அரசு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சி விழுக்காட்டு அளவை உயர்த்துகிறோம் எனும் பொய்யாகக் கணக்கிட்டு காட்டுகின்றனர். ஆனால் உண்மையில் சென்ற பல காலாண்டுகளாகப் பொருளாதாரம் மிகவும் பெரும் சரிவை நோக்கி நகர்கிறது எனப் பல பொருளியல் நிறுவனங்கள் உறுதியுடன் நிறுவியுள்ளன. அடுத்து அரசே ஒத்துக் கொள்ளும் நிலைக்கு வந்துவிட்டது. அதனை எதிர்கொள்ள உரிய நடவடிக்கை எடுக்காமல் நாட்டின் கவனத்தைப் பொருளாதார மீட்சிக்குத் தொடர்பற்ற செயல்களில் ஈடுபட்டு வருகின்றது.

(அ) தேசியக் கல்விக் கொள்கை : இது வெகுமக் களுக்குக் கல்வியை மறுப்பதற்காக வடிவமைக்கப்பட்ட ஒன்று. அடிப்படையில் நாட்டின் ஒன்றியக் கூட்டாட்சிக் கோட்பாட்டைக் குலைப்பதற்காக, தமிழ், வங்கம், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு போன்ற மொழிவழி இனத் தேசியப் பண்பாட்டு விழுமியங்களை அழிப்பதற்காகத்தான் இக்கல்விக் கொள்கை.

கல்வியின் தரத்தை மேம்படுத்துதல் என்ற பெயரில் இந்தக் கல்வி வன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்படுகின்றது. உண்மையில் அனைத்துக் கல்வி நிலையிலும் குறிப்பாகச் சிறப்பாகத் தொடக்க நடுநிலைக் கல்வி நிலையில் பணிபுரியும் ஆசிரியர்களுக்கு முறையான தொடர்ச்சியான பயிற்சி அளித்து அவர்களின் பயிற்றுவித்தல் திறனையும், திறமையையும் பெருக்குவதுதான் கல்வித் தரத்தை உயர்த்தும் வழி. எனவே இது ஒரு வெற்று வேலை. இதை நாட்டின் விவாதப் பொருளாக்கி நாட்டுப் பொருளாதார வீழ்ச்சி மீட்சியைப் புறம் தள்ளிவிடுகிறது. ஆகவே இந்தப் பா.ச.க. காவிக் கூட்டம் வெகுமக்கள் நலன்களைக் குலைத்திட மேற்கொண்ட சூழ்ச்சி நாடகம்தான் இந்த தேசியக் கல்விக் கொள்கை. எனவே இதைக் கைவிட்டு விட்டு அந்தந்த மாநிலக் கல்விக் கொள்கைகள் மேம்பட ஆசிரியப் பெருமக்களை முறையான சிறந்த பயிற்சிக்கு உள்புகுத்தி அவர்களின் பயிற்று வித்தல் திறனைப் பெருக்கி சிறப்பான கல்வியை மக்களுக்கு அளிக்க வேண்டும்.

(ஆ) இசுலாமியரின் முத்தலாக் மணமுறிவு முறை : நாடெங்கிலும் ஒரே வகைக் குடிமையியல் சட்டத்தை உருவாக்கும் உள்நோக்கத்தில் இந்திய இசுலாமிய மக்களின் சமூக வழிமுறையாகப் பின்பற்றப்பட்டுவரும் ஒரு மணமுறிவு முறையை ஒரு குற்றவியல் சார்ந்ததாக மாற்றிக்காட்டி இசுலாமியப் பெண்மக்களின் நலம் பேணுவோர் இந்தக் காவிக் கூட்டம் எனக் காட்டிக்கொள்ள வகுத்திட்டதுதான் இந்த முத்தலாக் ஒழிப்புச் சட்டம். சமூகம் வளரும் சூழலில் பிற இசுலாமிய நாடுகளில் இம்முறை கைவிடப்பட்டது போல் இம்முறை இயற்கையாக அற்றுப்போகும்.

(இ) இராமன் கோவில் அயோத்தியில், சபரி மலையில் அனைத்து அகவைப் பெண்கள் வழிபடத் தடை: முற்றிலும் புனைவாக உருவாக்கப்படும் கதாபாத்திரங்களைக் கொண்டு கட்டப்படும் கட்டுக்கதைதான் காவியங்கள், இதிகாசங்கள் என உலகளவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இதிகாசத் தீர்க்கான இலக்கணம். இந்த அடிப்படையில்தான் இராமாயண இதிகாச நூலும் இயற்றப்பட்டது என்று இந்துமத முன்னோடிகளான பல சாமியார்களால் சொல்லப்பட்டவை. உண்மை நிலை இப்படி இருக்க, இதற்கு முற்றிலும் மாறாக இராமனுடைய தாயார் பாபர் மசூதி இருந்த நடுப்பகுதியில்தான் அவனைப் பெற்றெடுத்தார் என்ற வடிக்கட்டிய அறிவுக்கொவ்வாத கட்டுக்கதையைக் காலம் காலமாய்ச் சொல்லி வந்து இது ஓர் நம்பிக்கை என்று சொல்லிக் கொண்டு, அதை வைத்து அப்பாவி மக்களைத் தூண்டி உசுப்பிவிட்டு இந்தக் காவிக் கும்பல் கொடும் வன்முறையில் ஈடுபட்டு மசூதியை இடித்துத் தரைமட்டமாக்கியதுடன் பல நூறு இசுலாமிய மக்களை மதவெறியின் பெயரால் பலியும் வாங்கி விட்டனர். அதன் தொடர்ச்சியாக இராமன் இந்த இடத்தில்தான் பிறந்தான் என்று அந்த இடத்தில் இராமன் கோவில் கட்டுவது தான் இராமனுக்கும் மதவெறி கொண்ட மக்களுக்கும் தீர்வாகும் எனச் சொல்லித் தீரிந்து வழக்கு மன்றங்களை நாடி வழக்கு நிலுவையில் இருந்து வருகின்றது. இது வெகுமக்கள் நலனைப் புறந்தள்ளிவிட்டு நாட்டின் கவனத்தைத் திசைதிருப்புவதாகும்.

இதே தன்மைத்து தான் அனைத்து அகவைப் பெண்களும் அய்யப்பன் கோவிலுள் வழிபடத் தடையிடுவது இந்தக் காவிக் கும்பலின் வேலை. ஆனால் இது இயற்கை அறன்களுக்கும், மனிதப் பண்புகளுக்கும் ஏற்றதல்ல என உச்சநீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்துவிட்டது. இருப்பினும் பாலின அடிப்படையில் மக்களைப் பிளவுபடுத்தி இதை ஊதிப் பெரிதாக்கி நாட்டின் கவனத்தை நாட்டின் மேம்பாட்டுக்கான செயல்பாடுகளிலிருந்து திசைதிருப்பி பா.ச.க. காவிக் கும்பலும், காங்கிரசும் இந்த பா.ச.க. அரசு, நாட்டின் பொருளாதாரச் சரிவை பல ஆண்டுகளாக எதிர்கொண்டு வந்ததைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் மக்களை, நாட்டை மேற்சொன்ன மடைமாற்று வழிகளில் திசைதிருப்பி விட்டதுடன் அன்றி, நாடு இப்போது மிகப்பெரும் பொருளாதாரச் சரிவில் வீழ் உள்ளது. நாடும் உலகமும் இவர்களை உணர வைத்தபின் இந்தக் கும்பல் பொருளாதாரச் சீரடைவுக்கு மேற்கொண்டுள்ள கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் வெந்த புண்ணில் வேல் பாய்ச்சுவது போலுள்ளது.

(அ) 1.76 இலக்கம் கோடி உதவித் தொகையளித்து பெருநிறுவனங்களை ஊக்குவித்தல்: நாட்டின் பொருளாதார நிலை குலைவைத் தடுத்திட பா.ச.க. கூட்டம் சொல்வது - நாட்டிற்கு வரிசெலுத்தும் பெருநிறுவனங்களையும் பில்லியனர்க ளையும் மிகவும் மதிப்புடன் நடத்துவது, அவர்களுக்கு வரிச் சலுகை வழங்கி ஊக்கமளிப்பது, அவர்களின் தொழில் நிறு வனங்கள் சில இலக்கம் தொழிலாளர்களைக் கொண்டவை மட்டுமே. அத்தொழிற்சாலைகள் முற்றிலும் கணிமையமாக் கப்பட்டு நடைபெறுவதால் தொழிலாளர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பே அருகி வருகின்ற நிலையுள்ளது. மேலும் அவர்களின் உற்பத்திப் பொருள்கள் துய்த்தல் உணர்வைத் தூண்டுபவை களாகவும் அதன்வழி அப்பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவு போன்றவை பன்மடங்கு அதிக விலை வைத்து சந்தைப்படுத்தி வரன்முறையற்ற இலாபம் ஈட்டுவதற்காகத்தான் இந்த அரசு செயல்படுகிறது. இப்படி கொள்ளை கொள்ளும் பெருநிறுவனங் களுக்கு ரூ.1.76 கோடி அளவில் வாரி இறைத்து அவர்கள் வளம் வாடாது பார்த்துக் கொண்டது மோடி அரசு. இவ்வளவு பெரும் தொகையைப் பல காலமாக நடுவண் வங்கி (ஆர்.பி.அய்.) சேமித்து வைத்திருந்தது. அது நாட்டுக்கு இடர் நேரும் போது அதைக்கொண்டு நாட்டை மீட்டெடுப்பதற்காக இருந்ததை சில பெரு நிறுவனங்களுக்குக் கொட்டிக் கொடுத்துவிட்டது மோடி அரசு. இவர்களெல்லாம் ஏற்கெனவே புத்து இலக்கம் கோடி ரூபாய் அளவில் வங்கிகளிடமிருந்து கடனாகப் பெற்றுக்கொண்டு அதைத் திரும்பச் செலுத்தாது, அதையெல்லாம் வராக் கடனாக்கிய கடனாளிகள்.

(ஆ) ரூ.1.45 இலக்கம் கோடி அளவில் பெரு நிறுவனங்களுக்கு வரிக்குறைப்பு : மேலே அளிக்கப்பட்ட ஊக்கத் தொகையுமின்றி பெருநிறுவனங்கள் உற்பத்தியைப் பெருக்கிப் பொருளாதாரச் சரிவை நிறுத்த அவர்கள் செலுத்தி வந்த பெருநிறுவன வரி 30 விழுக்காடாக இருந்ததை 22 விழுக்காட்ட ளவுக்குக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்கும் மேலாகப் புதிதாகத் தொடங்கப்படும் பெருநிறுவனங்கள் 15 விழுக்காட்டு அளவுக்கு

வரி செலுத்தினால் போதும் என்றும் இந்த அரசு அறிவித்து விட்டது. இந்த வகையில் அரசுக்கு வரும் வரி வருவாய் ரூ.1,45 இலக்கம் கோடி குறைந்துவிடும்.

(இ) அரசுப் பொது நிறுவனங்களின் பங்கை விற்றல் : அரசு இப்படிச் செய்யும் ஊதாரித்தனத்தினால் ஏற்படும் இழப்பை ஆண்டுதோறும் பொதுத்துறை நிறுவன பங்குகளை மலிவாக விற்று ரூ. ஒரு இலக்கம் கோடி அளவுக்கு ஈட்டி வருகின்றது. இந்த, அரசுப் பொது நிறுவனங்கள் கோடான கோடி மக்களிடமிருந்து 50-60 ஆண்டுகளாக வரிப்பணமாகத் திரட்டப்பட்டுத்தான் பொது நன்மைக்காக நிறுவப்பட்டவை. ஆனால் அதன் பங்குகளையெல்லாம் விற்று அவற்றைச் சீரழிக்கின்றது இந்த அரசு. இந்தக் கேடுகெட்ட வேலைகளைச் செய்ய தனியார் துறைகளும், முகமைகளும் அமைக்கப்பட்டு அவை தன்னிச்சையாகச் செயல்படத் திட்டம் தீட்டப்பட்டுவிட்டது. இவையெல்லாம் வெகுமக்களின் நலன்களைப் புறக்கணிக்கும் துரோகச் செயல்களாகும்.

(ஈ) அரசு பொதுத் துறை நிறுவனங்களைத் தனியார் மயமாக்கல் : ஒரு பக்கம் பொதுத் துறை நிறுவனங் கள் ஏலத்தில் விற்கப்பட்டுவரும் அதே வேளையில் பொதுத் துறை நிறுவனங்களைத் தனியாருக்குத் தாரை வார்த்து வருகின்றது அரசு. தொடர்வண்டித் துறையில் தொடங்கிவிட்டனர் துரோகத்தை. சென்ற ஆறாண்டு காலமாய் இது தனியாருக்கு அளிக்கப்படாது என்று மனமறிந்து பொய் சொல்லி வந்துள்ளனர். இதில் உள் நோக்கம் உள்ளது. ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுவரும் இடஒதுக்கீட்டை அழித்தொழித்து அவர்களுக்கான அரசமைப்புச் சட்டம் வழங்கும் உரிமையை மறைமுகமாகப் பறித்திடு வதாகும்.

(உ) நாட்டின் பாதுகாப்புக்கு உபரி ஒதுக்கீடு : அண்டை நாடுகளுடன் குறிப்பாக பாக்கித்தான் சீனாவுடன் நல்லுறவைப் பேணுவதை விடுத்து, மோதல் போக்கை, அரசியல் நலனுக்காகக் கடைபிடித்து ஆண்டுக்கு ரூ.5 இலக்கம் கோடி பாதுகாப்புத் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்து ஊதாரித்தனமாகச் செலவு செய்து வருகிறது பா.ச.க. அரசு.

நாட்டின் பொருளாதாரம் மிகப்பெரும் சரிவைச் சந்தித்து வரும் சூழலில் மேற்சொன்ன நடவடிக்கைகளின் பின்னணியில் வேளாண்த்துறை கைவிடப்படுவதைப் பார்க்கலாம். ஆனால் உலகளவிலும் இந்திய ஒன்றியத்திலுமுள்ள பொருளாதார வல்லுநர்கள் சரிவைத் தடுக்க இந்திய ஒன்றியம் விவசாயப் பொருளாதாரத்தை ஊக்குவிக்க முன்னுரிமை அளித்திட வலியுறுத்துகின்றனர்.

இது உழைப்பாளி மக்களுக்குப் பெருமளவு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்குவதுடன் அம்மக்களின் வாங்கும் திறனை அதிகப்படுத்தும், இதன் ஊடாக வேளாண் விளைபொருள் விளைச்சல் மிகுந்து மொத்தத்தில் நாட்டின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சியுறும். இதனுடன் அரசு சமூக மேம்பாட்டுக்கான திட்டங்களான கல்வி, மருத்துவம், சாலை அமைத்தல், தொடர் வண்டிப் பாதைகள் அமைத்தல், குறு-சிறு தொழில் ஊக்குவித்தல்

போன்றவற்றிற்கு அரசு பெருமளவுத் தொகை ஒதுக்கீடு செய்து திட்டங்கள் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கின்றனர். இவ்வகையிலும் வேலை வாய்ப்புப் பெருகும். இதிலும் வேளாண்சார் உழைப்பாளிகளுக்கும் வாய்ப்பு கிடைக்கும். மொத்தத்தில் வேளாண்மைத் தொழில் சார்ந்தோருக்கு வாங்கும் திறன் பெருகும் வாய்ப்பும் அதிகமாகும்.

இக்கட்டுரையில் முன் பத்தியில் குறிப்பிட்டது போல் கடுமையான பொருளாதாரச் சரிவைத் தடுக்கத் திட்டமிடாமல் இவ்வரசு மக்களைத் தீசைதிருப்பும் செயல்பாடுகளில் ஈடுபடும் பின்னணியில் வேளாண்மைத் தொழிலும் புறம் தள்ளப்படுவதைப் பற்றி விவாதிக்கலாம். வேளாண்மை மேம்பாட்டுப் பொருளாதாரத்தைத் தனியே விரிவாக அடுத்தடுத்து ஆய்வுக் குட்படுத்தலாம்.

யானைப் பசிக்குப் பொறியை அளிப்பது எவ்வளவு பொருள் தோ அதே தன்மையில் வேளாண்மைசார் 65-70 கோடி மக்களுக்குக் குடும்பத்தில் ஒருவருக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ.6000/-ஐ மூன்று தவணைகளில் அளித்திட்டு திட்டமிட்டுள்ளது. இதனால் அரசுக்கு வெறும் ரூ.60,000 கோடி தான் செலவு பிடிக்கும். இவ்வளவு பெரும் திரளான ஏழை, எளிய வேளாண் மக்களுக்கு உதவித் தொகை என்ற பெயரில் கையாட்டுப் போன்று அளிக்கப்பட்டதே 2019ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரலில் நடைபெறவிருந்த பொது தேர்தலில் வாக்குகள் பெறுவதற்காகத் தான், இது இவர்களின் உழைப்பை இழிவுபடுத்துவது போன்றதாகும். உண்மையில் சில பெருநிறுவனங்களைப் பொருளாதாரச் சரிவிலிருந்து தடுப்பதற்காக என்ற பெயரில் தவணை தவணையாகப் பலப்பல இலக்கக் கோடிப் பணம் அளிக்கப்பட்டதில் ஒரு சில இலக்கக் கோடி பணம் வேளாண் துறைக்கு ஒதுக்கீடு செய்து உழவுத் தொழில் மேம்பாட்டுக்கான பல்வேறு கட்டமைப்புகளை அமைதிருந்திருக்க வேண்டும். அதன் பயனாய் அம்மக்களுக்குப் பெரும் வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தந்திருக்கக் கூடும். அவர்கள் வாங்கும் திறன் அதிகமாகியிருக்கும். அதனால் பொதுப் பொருளாதாரச் சரிவு சற்றேனும் தடுக்கப்பட்டிருக்கும். மேலும் அந்தக் கட்டமைப்புகள் நிலைத்த பயன்களை அவர்களுக்கு அளிப்பதாக அமைந்திருக்கும்.

பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் நலிவுற்றுள்ள பொருளாதாரச் சூழலில் பெருமளவில் வேலை வாய்ப்பை உருவாக்க ஏதுவாக உள்ள மகாத்மா காந்தி ஊர்ப்புற வேலை வாய்ப்பு உறுதிச் சட்டத்தின் கீழ் இன்னும் பல கோடி மக்களை இணைத்து ஆண்டுக்கு 100 நாட்கள் வேலை என்றிருப்பதை 150 நாட்கள் என்று அதிகமாக்கி வேண்டும் என்று பரிந்துரைக்கின்றனர்.

ஆனால் உண்மையில் இந்த அரசு மேற்சொன்ன திட்டத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகையைப் படிப்படியாகக் குறைத்துக் கொண்டே வந்துள்ளது. அதனால் பல கோடி வேளாண் தொழிலாளி மக்கள் வேலை இழப்புக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு விட்டனர். மேலும் அவர்கள் வேலை செய்தமைக்கான கூலித் தொகையை அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாமல் நாடு முழுவதும் பல ஆயிரம் கோடி ரூபாய் நிலுவையாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்தத் திட்டம் மேலும் விரிவுபடுத்தப்பட்டு சிறப்பாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும் என்று அண்மையில் பொருளாதாரத் திற்கு நோயல் பரிசு பெற்ற இந்திய பொருளியல் வல்லுநர் அபிஜித் அவர்கள் வலியுறுத்தியுள்ளார். இது பொருளாதாரச் சரிவையும் தடுக்கும் என்றும் கருத்துரைத்துள்ளார். இத்திட்டத்திற்குப் பெருமளவில் அரசு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்றும் சொல்லியுள்ளார்.

மேலும் உழவுத் தொழில் புரிவோருக்கு மட்டும் ஆண்டுக்கு ரூ.6000/- உதவித் தொகை கொடுப்பது போன்று அவர்களிலும் பொருளாதாரத்தில் நலிவுற்றிருக்கும் உழவுத் தொழிலாளிகளுக்கும் கணிசமான உதவித் தொகை கொடுக்க அரசு முன்வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்தியுள்ளார். தற்போது நிலவும் மோசமான பொருளாதார நிலையில் பெருநிறுவனங்களுக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் பெருமளவு நிதி ஒதுக்குவதைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் தெரிவித்துள்ளார். அதாவது அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த பெருநிறுவன வரி அளவு 30 விழுக்காட்டை 20 விழுக்காடாகக் குறைக்கப்பட்டதை திரும்பப் பெற வேண்டும் என்றும் புதிய நிறுவனங்களுக்கான நிறுவன வரி 15 விழுக்காடாகக் குறைக்கப்பட்டதையும் திரும்பப் பெறவேண்டும் என்று கருத்துரைத்துள்ளார். மேலும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட இந்த வகையிலான சலுகை பெரும் நல்விளைவுகளைத் தராது என்றும் பொருளாதாரச் சரிவைத் தடுக்காது என்றும் சொல்லியுள்ளார். இவ்வகையில் அரசு செயல்பட்டால் அரசுக்குப் பல இலக்கக் கோடி ரூபாய் வீணான செலவாகிவிடும். ஆனால் அந்தப் பெரும் நிதியை மேற்சொன்ன ஊர்ப்புற வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்து வேளாண்சார் மக்களின் வாங்கும் திறனையும் அதிகரித்து பொருளாதாரச் சரிவைத் தடுக்கலாம். மேலும் இவர்களின் உழைப்பின் பயனால் உருவாகும் அடிப்படைக் கட்டுமானங்கள் வருங்காலத்தில் வேளாண் வளர்ச்சிக்குத் துணையாக அமையும்.

இந்த ஊரக வேலை வாய்ப்பு உறுதிச் சட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளிகளுக்குக் கொடுக்கப்படும் கூலி நாளொன்றுக்கு நிகரளவில் ரூ.179 மட்டுமே அளிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இது பார்த்த மாத்திரத்தில் அந்தமக்களை அவர்கள் உழைப்பை இழிவுபடுத்தும் வகையிலான கூலியளவு என மக்கள் பற்று சற்றேனும் உள்ள எவரும் உணர்வார். ஆனால் இந்தப் பார்ப்பனிய சனாதன இந்திய ஒன்றிய பா.ச.க. அரசும், முன்னைய காங்கிரசு அரசும் மனித உழைப்பை இழிவுத் தன்மையுடையதாகத் தான் கருதி வந்துள்ளனர் என்பது தெளிவு. இந்தக் கூலியைப் பற்றி, வெள்ளைச்சட்டைக் கூட்டம், ஆசிரியர்கள், சில பொருளியலாளர்கள் என்று தம்மை கூறிக் கொள்வோர், அவர்கள் போதுமான அளவுக்கு வேலை செய்வதில்லை என்று சொல்லி அந்தக் கூலியளவு போதுமானதுதான் என்றும், இன்னும் சிலர் இதைப் பற்றி முற்றிலும் புரிதலற்ற தன்மையில் இத்திட்டம் தேவையான என்றும் வினாவும் எழுப்புகின்றனர். உண்மையில் பல ஆய்வுகள் இத்திட்டத்தின் பயனாய் பல விளை மதிப்பிட முடியாத அடிப்படைக் கட்டமைப்புகளை உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்று

தெரிவிக்கின்றன. இத்திட்டத்தைத் தீர்ப்படச் செயல் படுத்திட பல இலக்கக் கணக்கில் ஊடுருவியுள்ள தரகர்களை முற்றிலும் அகற்றிட வேண்டும். அவர்கள் வேலைகளை மேற்பார்வையிடக் கண்காணித்து, உற்பத்தித் திறனைப் பெருக்கி மேலும் அடிப்படை வசதிகள், அடிப்படைக் கட்டுமானங்கள் உருவாக்கப் பட்டதான் உரிய வழிவகைகள் காணப்பட வேண்டும்.

இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கூலியளவு பற்றி மனிதப் பற்றுடன் கவனிக்க வேண்டும். ஒன்றிய அரசின் தொழிலாளர் அமைச்சரகம் தனி மனிதனின் குறைந்தளவிலான நாள் ஊதியம் ரூ.692/-க்குக் குறையாகமல் நிர்ணயித்துள்ளது என்று செய்தி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. ஒப்பீட்டளவில் இத்திட்டத்தின் நாள், நிகரளவு கூலி ரூ.179 என்பது நான்கின் ஒரு மடங்கு அளவுக்குக் கூட இல்லை. இது இந்த வேளாண்மைத் துறை உழைப்பாளர் மக்களுக்கு இழைக்கப்படும் மிகப்பெரும் இழிவு. நாட்டின் விலைவாசி நிலையைக் கணக்கில் கொண்டால் இவ் உழைப்பாளிகளுக்குக் குறைந்த அளவு கூலி ஏறத்தாழ ரூ.500 அளவுக் காவது இருக்க வேண்டும் என்று அரசு உணர்ந்து அதை உடனடியாக உயர்த்தி அளித்திட முன்வர வேண்டும்.

இக்கட்டுரையில் வேளாண்மைத் தொழில் நாட்டிலுள்ள பல்வேறு தளங்களில் நிகழும் பலவகையான நிகழ்வுகளின் பின்னணியில், பார்க்கப்பட்டால்தான் இந்த நாடு அதை எந்தளவுக்குப் புறந்தள்ளி நசிச்சிபுள்ளது என்ற பருண்மையைச் சரிவர புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் அவற்றிற்கு சிறு அளவிலாவது விளக்கம் தரப்பட்டது. இனிவரும் கட்டுரைகள் வேளாண்மையின் வளர்ச்சிக்கு முன் எடுப்புகள் (backward linkage) வேளாண் விளைபொருள் உற்பத்திக்குப் பின் எவ்வாறு கையாளப்பட்டு பின்னெடுப்புகள் (forward linkage) உரிய உயரிய மதிப்புடைய பொருளாக ஆக்கப்பட வேண்டும் என்பதை விரிவாகப் பேசுவோம்.

உலக நாடுகள் அவற்றில் தப்பவெப்ப, சமூக, பொருளாதார சூழ்நிலைக்கேற்பத்தான் நாட்டில் பொருளாதாரம் கட்டமைக்கப் படவேண்டும். காட்டாக சுவீட்சர்லாந்து நாடு இயற்கையாக வளப்பெற்ற நாடு. வேளாண்மை, பெரும் தொழில்கள் இல்லாத நாடு. எனவே நாட்டின் இயற்கை வளப்பை வெளி உலக மக்களை ஈர்க்கும் வகையில் சுற்றுலாவை மேம்படுத்தி அவர்களின் பொருளாதாரம் சிறப்பான நிலையில் உள்ளது. இந்தியாவும் அவர்களைப் பார்த்து சூடு போட்டுக் கொள்ளும் போக்கில் சுற்றுலா பெரும் தொழில்கள் என்ற பெயரில் இயற்கை வளங்களை அழித்தொழித்து வேளாண்மையை முற்றும் முடக்கி வைத்திட முற்பட்டுவிட்டனர். உண்மையில் இந்திய ஒன்றியந்தான் குறிப்பாகத் தமிழ்நாடுதான் உலகிலேயே வேளாண்மைக்கு ஏற்ற தப்பவெப்பம் கொண்ட நாடாகும். இதை எண்பிப்பதுதான் உலகிலுள்ள அனைத்து உயிரினங்களில் பெரும் அளவில் நம் நாட்டில்தான் உள்ளன.

எனவே வேளாண்மை மேம்படுத்தப்பட்டு, வேளாண் குடிமக்களும் மற்றெல்லோரும் செழித்த வளமான வாழ்வு, வாழ வழி காணப்படவேண்டும்.

★

பெரியாராய் எழுந்து வாரீர்!

அன்றந்த இராசாசி கொண்டு வந்த

அழிவுதரும் குலக்கல்வித் திட்டத் தைத்தான்
இன்றதையே புதுமொந்தைக் குள்ளே வைத்து

இழிவுதரும் பழங்களைக் கொடுக்கின் றார்கள்
நன்றிகெட்டு மாநிலத்து உரிமை தன்னை
நரிக்கண்ணன் போல்பறித்து ஆட்சி செய்வோர்
இன்றேதான் ஆலவட்டம் போடு கின்றார்
இதைத்தடுக்க பெரியாராய் எழுந்து வாரீர்!

பள்ளியிலே பகுதிநேரம் படித்து விட்டு

பகுதிநேரம் தொழிற்கல்வி படிக்கச் சொல்லி

மல்லுக்கட்டி புதுக்கல்வி நுழைக்கின் றார்கள்

மான்துள்ளும் மீன்துள்ளும் இயற்கை! ஆனால்

துள்ளுகிறார் மடயரெல்லாம் இந்த நாட்டில்

தஞ்சையிலே தமிழ்நீக்கி இந்தி கொண்டு

கல்வெட்டை மாற்றுகிறார் இதைத் தடுக்க

காளையரே பெரியாராய் எழுந்து வாரீர்!

இந்தியாடு சமற்கிருதம் தூக்கி வந்து

இந்நாட்டில் நடமாட விடுவ தற்கே

தொந்திபெரு பார்ப்பனர்கள் துடிக்கின் றார்கள்

தேவரடி கூட்டமல்ல இந்த நாடு

வந்ததெல்லாம் பாய்விரித்துப் படுப்ப தற்கு!

வளமான எந்தமிழை நீப டித்தால்

இந்தியினை நாங்களுந்தான் படிப்போம் என்று

இப்பொழுதே பெரியாராய் எழுந்து வாரீர்!

தனியார்கள் கட்டணத்தை பாடத் திட்டம்

தாம்வகுக்கும் புதுக்கல்வி தேவை தானா?

தனியாரே மாணவரைத் தரம்பி ரித்து

தனியார்தம் மயமாக்கல் தேவை தானா?

மனிதநேயம் அற்றவர்கள் பல அடுக்கு

முறைகல்வி புகுத்துகிறார் தேவை தானா?

இனிப்புரட்சி வெடிக்குமென சொல்லிச் சொல்லி

இப்பொழுதே பெரியாராய் எழுந்து வாரீர்!

பணக்காரர் மட்டுந்தான் படிக்கும் வண்ணம்

பண்பாடு அற்றகல்வி தேவை தானா?

இனம்அழித்து மொழியழிக்கும் இந்தத் திட்டம்

இடைவேட்டி உருவிவிடும் தேவை தானா?

மனமின்றி மதச்சார்பு இன்மை நீக்கும்

மதம்பிடித்த ஆட்சியாளர் தேவை தானா?

இனம்பொங்கி சமூகத்தின் நீதி பொங்க

இப்பொழுதே பெரியாராய் எழுந்து வாரீர்!

- கவிஞர் முத்தரசன்

பெரம்பலூர்.

உயர் கல்வியை உருக்குலைக்கும் தேசியக் கல்விக் கொள்கை - 2019

தமிழ்நாட்டுக்குப் பொருந்தாதது; தேவையற்றது; பெருந்தீங்கிழைப்பது!

கே.கஸ்தூரிநாயகன் தலைமையில் அமைக்கப் பட்ட குழு பரிந்துரைக்கும் தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2019 வரைவு ஒட்டுமொத்த இந்தியாவின் எதிர்காலக் கல்வியைச் சீர்குலைத்து, நாட்டின் பல்வேறு மொழி வழித் தேசிய இனங்களின் மொழிகளைச் சிதைத்து, பண்பாட்டைக் குலைத்து, சமூக வாழ்வியல் நிலைப் பாட்டில் இந்திய மக்களை 2000 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னோக்கி அழைத்துச் செல்கிற மிக மோசமான கூறுகளைக் கொண்டிருக்கிறது. என்றாலும், தமிழ் நாட்டைப் போலப் பிற மாநிலங்களில் மிகப் பெரிய எதிர்ப்புகள் இல்லை. தமிழ்நாட்டுக்கு ஏற்படுவதைப் போன்ற தனிப்பட்ட கேடுகள் பிற மாநிலங்களுக்கு ஏற்படாது. மேலும், இந்த வரைவு இந்து மயமாதல் தன்மையை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளதால் ஏற்படக்கூடிய பிற்போக்கான விளைவுகள் கடுமை யானவை. அடித்தட்டு மக்களுக்கான உயர் கல்வி மறுக்கப்பட்டு, கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளில் சமுதாயத் தில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் பெற்றுள்ள உயர்வினை முற்றிலுமாகத் தகர்த்து மீண்டும் எல்லாத்துறைகளிலும் பார்ப்பனிய ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்தும். தமிழ்நாட்டைத் தவிர பிற மாநிலங்கள் பெரிய அளவில் இவற்றைப் புரிந்துகொண்டு இந்த வரைவினை எதிர்க்க முனையப் போவதில்லை. தமிழர்கள் தாம் முழுமூச்சோடு எதிர்த்து இதனை முறியடிக்கவேண்டும். எனவே, தமிழ்நாட்டுச் சூழலுக்கு இக்கல்விக் கொள்கை எவ்வாறு பொருந்தாது என்பதை முதலில் காணலாம்.

பாரதிய சனதா அரசு பார்ப்பனிய மேலாதிக்கத்தை நிலைநிறுத்தவே எல்லாவகையிலும் முயலும் என்பதற்கு, முழுமையான சான்று கஸ்தூரிநாயகன் தலைமையிலான குழு பரிந்துரைத்திருக்கும் தேசியக் கல்விக் கொள்கை என்பதை இந்த வரைவை மேலோட்ட மாகப் படிப்பவர்கள் உணர்வார்கள். எனினும், வரைவு முழுவதையும் ஆழ்ந்து படித்தால் பார்ப்பனிய மேலாதிக்கத்தை நிலை நிறுத்துவதோடு நின்று விடுவதை மட்டும் இந்த வரைவு நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கவில்லை; தமிழ்நாடு போன்று கல்வித்துறையில் இந்தியாவில் வளர்ந்து நிற்கிற மாநிலங்களின் வளர்ச்சியைத் தடுத்து நிறுத்தவும் முனைகிறது. மேலும், பெருமுதலாளிகள், பன்னாட்டு நிறுவனங்களிடம் உயர்கல்வியை ஒப்படைப்பது.. ஒப்படைக்கப்பட்டு அவர்கள் பயன் அடைந்தால் இன்றைய ஆட்சியாளர்களின் எதிர்கால அரசியல் நிலைப்பாட்டுக்கு உதவும்... என்கிற அடிப்படையிலேயே இந்தக் கொள்கை வரைவு உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரைவில் ஒன்பதாவது இயலிலிருந்து பதினெட்டாவது இயல்வரை தந்திருக்கக் கூடிய உயர்கல்வி குறித்த கொள்கை முழுக்கங்களையும் அம் முழுக்கங்களிலிருந்து ஏற்படும் அச்சுறுத்தல்கள் சிலவற்றை மட்டும் இங்குக் காணலாம்.

அதற்கு முன்பாக, உயர்கல்வியில் இந்திய அரசு கல்விச் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் இதுவரை கொண்டுவந்துள்ள

முனைவர் சோம. இராசேந்திரன்

மாற்றங்களின் விளைவுகளையும் காணவேண்டும். கடந்த நாற்பது ஆண்டுகளில் நமது உயர் கல்விமுறையில் மூன்று பெரிய கல்வி மாற்றங்களைச் சந்தித்து இருக்கிறோம்.

1. அரசு கல்லூரி, அரசு உதவி பெறும் தனியார் கல்லூரிகள் என்று மட்டுமே இருந்த நிலை மாறி, கல்வியைப் பரவலாக்குகிறோம் என்ற பெயரில் தன்னிதிக் கல்லூரிகள் தொடங்க அனுமதிக்கப்பட்டமை. 2. 1989 வரை இளநிலை பட்டப் படிப்புகளில் இருந்த ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தேர்வு எழுதுவது என்ற நிலையை மாற்றி ஆண்டுக்கு இரண்டு முறை தேர்வு எழுதுகிற பருவ முறையைக் கொண்டுவந்தது. 1989 வரை இளநிலை பட்டப்படிப்பில் மூன்றாண்டுகளுக்கும் 1800 மதிப்பெண்களுக்கு பதினெட்டு தாள்களை எழுதினோம். இன்று மாணவர்கள் அதே மூன்றாண்டுகளுக்கு 4000 மதிப்பெண்களுக்கு 40 தாள்களை எழுதுகிற நிலைக்கு கொண்டு சேர்த்துள்ளது. இவை அல்லாமல் விழுக்காட்டு அளவில் பார்த்தால் நான்கு நாள்களுக்கு ஒரு அகமதிப்பீட்டுத் தேர்வு அல்லது அகமதிப்பீட்டுக் கட்டுரை எழுதுகிற அவலத்தையும் இன்றைய மாணவர்கள் சந்திக்கிறார்கள். இதனால், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் திறன் மேம்பாட்டுக்கும் படிப்பது என்பது மறைந்துபோய் தேர்வுக்காக மட்டுமே படிக்கும் நிலை மிகுந்துவிட்டது. 3. எல்லாக் கல்விநிலையங்களும் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்ற கல்லூரியாக இருந்த நிலையை மாற்றி, தன்னாட்சி அதிகாரம் கொண்ட தன்னிதிப் பல்கலைக்கழகங்கள் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்கள் என்னும் பெயரில் உருவாக வழிவகுத்தது. 4. எல்லாக் கல்லூரிகளும் பல்கலைக்கழகப் பாடத்திட்டத்தைப் பின்பற்றி, பல்கலைக்கழகத் தேர்வு எழுதிப் பட்டம் பெறுகிற முறையை மாற்றி, தன்னாட்சிக் கல்லூரிகளை உருவாக்கி, அந்தந்தக் கல்லூரிகள் தாங்களே பாடத்திட்டத்தை உருவாக்கி, தாங்களே தேர்வு நடத்திப் பட்டத்தை மட்டும் பல்கலைக்கழகத்தை வழங்கச் செய்வது. குறிப்பிடத்தக்க இந்த மாற்றங்கள் எல்லாம் பெரும்பான்மையும் கல்வி வளர்ச்சி என்ற பெயரிலேயே செய்யப்பட்டன.

விளைவுகளைப் பார்த்தால், ஆண்டு முழுவதும் தெளிவாகவும் செறிவாகவும் பயின்று ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தேர்வு எழுதிய அன்றைய மாணவர்கள் முதுகலைப் பட்டப்படிப்பை முடித்ததும் விரிவுரையாளர் தகுதித் தேர்வு உடனடியாக எழுதி, சொல்லப்போனால், முதுகலை இரண்டாம் ஆண்டின் கடைசிப் பருவமாகிய நான்காம் பருவத்திலேயே விரிவுரையாளர் தகுதித் தேர்வையும் எழுதி, எளிதில் தேர்ச்சி பெற்றனர். இன்று ராஜீவ் காந்தி கல்வித் திட்டம், அடல் பிகாரி வாஜ்பாய் அவர்கள் பிரதமராக இருந்தபோது இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த கல்வியாளர்கள் என்று பிரதமர் வாஜ்பாய் அவரால் கருதப் பெற்ற முகேஷ் அம்பானி, குமாரமங்கலம் பிர்லா ஆகிய இரு பெரும் கார்ப்பரேட் முதலாளிகளை மட்டுமே கொண்டு

அமைக்கப்பட்ட குழுவின் பரிந்துரையாகிய அம்பாணி- பிர்லா அறிக்கை 2000 முதலான 'வளர்ச்சிக்கான' மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு முதுகலைப் பட்டப்படிப்பு முடித்த பின்னரும் பல ஆண்டுகளுக்கு விரிவுரையாளர் தகுதித் தேர்வில் தேர்ச்சி பெற முடியாத அவலத்தில் பலர் இருக்கிறார்கள். இன்றைய பள்ளி ஆசிரியர் பணித் தேர்வில் ஒரு விழுக்காட்டுக்குக் கீழே போய்விட்ட தேர்ச்சி எண்ணிக்கையும் இவர்களின் 'வளர்ச்சிக் கொள்கை'களுக்குப் பிறகு ஏற்பட்டுள்ள மாற்றமாகும்.

உயர்கல்வி குறித்துப் பேசத்தொடங்குகிற தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2019 வரைவின் ஒன்பதாவது இயல் உயர்கல்வியை மறு சீரமைத்து நாடு முழுவதும் உலகத் தரம் வாய்ந்த பன்முகத்தன்மையை உருவாக்குதல் என்ற நோக்கத்தை முதன்மையாகக் கொண்டுள்ளதாகக் குறிப்பிடுகிறது. இன்றைய நிலையில் உயர்கல்வி பல்வேறு சிக்கல்களை எதிர்கொள்வதாகவும் பட்டியலிடுகிறது.

இந்தியாவில் 800-க்கும் அதிகமான பல்கலைக்கழகங்கள் மற்றும் சுமார் 40 ஆயிரம் கல்லூரிகளில் உள்ளன என்று குறிப்பிடுகிற இந்த வரைவு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் நமது நாட்டிலுள்ள 40 விழுக்காட்டிற்கும் மேலான கல்லூரிகள் 21-ஆம் நூற்றாண்டிற்குத் தேவையான பன்முக முறையான உயர்கல்வியில் இருந்து வெகு தொலைவில் நின்று, இன்னும் ஒற்றைப் பாடத் திட்டங்களை நடத்தி வருகின்றன என்கிறது. உண்மையில் 20 விழுக்காட்டிற்கு மேலான கல்லூரிகளில் அதாவது 8000க்கும் மேலான கல்லூரிகளில் 100க்கும் குறைவான மாணவர் எண்ணிக்கை இருப்பதாகத் தெரிவிக்கிறது. இத்தகைய கல்லூரிகளில் 0.5 விழுக்காடு எண்ணிக்கையிலான அதாவது 40 கல்லூரிகள் கூடத் தமிழ்நாட்டில் இருக்காது என்பதை முதலில் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதே நேரத்தில் நாலு விழுக்காடு கல்லூரிகள் (1600 கல்லூரிகள்) மட்டுமே மூவாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட மாணவர் சேர்க்கை கொண்டிருக்கிறது என்கிறது வரைவு. இத்தகைய கல்லூரிகளில் சற்றேறக்குறைய 25 விழுக்காட்டுக்கும் அதிகமான கல்லூரிகள் தமிழ்நாட்டிலேயே இருக்கின்றன. மேலும், இதில் இன்னும் மோசமாக ஆயிரக்கணக்கான சிறு கல்லூரிகளில் கற்பிக்கப் பேராசிரியர்கள் கூட இல்லை. மேலும், கல்விப்பணி சிறிதளவுகூட அங்கு நடைபெறுவதில்லை. இதனால், நாட்டின் உயர் கல்வி முறையில் நேர்மைத் தன்மை கடுமையாகப் பாதிக்கிறது என்கிறது வரைவு. இத்தகைய கல்லூரிகள் தமிழ்நாட்டில் ஒன்றுகூட இருக்க வாய்ப்பில்லை. இங்கு நிறைய போலியான கல்லூரிகள் எவ்விதத் தடையுமின்றி நடைபெற்று வருகின்றன என்கிறது வரைவு. கல்லூரி என்ற பெயரில் முறையான அலுவலகம் கூட இல்லாமல் போலிப் பட்டங்களை வழங்குகிற சில திருட்டு நிறுவனங்களை மனதில் கொண்டே வரைவு இவ்வாறு தெரிவிக்கிறது என்பதை நாம் தெளிவாக உணர முடியும். இத்தகைய கல்லூரிகளும் பெரும்பாலும் தமிழ்நாட்டில் இல்லை.

இவ்வகையில் பார்த்தால் பெரும்பாலும் சமூக, பொருளாதார, வாழ்வியல் நிலைகளில் மிகவும் பின்தங்கிய வட இந்தியாவின்

மாநிலங்களையே கருத்தில் கொண்டு இந்த அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு இருப்பதால் இது முற்றிலும் தமிழ்நாட்டுக்கு பொருத்தமுடையது ஆகாது.

இந்த நிலையில் அடுத்தகட்டமாக உயர்கல்வியை மூன்று பேரும் பிரிவுகளுக்குள் கொண்டுவரப் பரிந்துரைக்கிறது. அவ்வறிக்கையில் குறிப்பிடப்படும் மூவகை உயர் கல்வி நிறுவனங்கள் முதல்வகை வகை ஆராய்ச்சிப் பல்கலைக்கழகங்கள். முதுகலைப் பட்டப்படிப்போடு இளநிலை பட்டப்படிப்புக் கல்வியையும் வழங்குகிற இந்தப் பல்கலைக்கழகங்கள் ஆராய்ச்சிக்கும் இணையான முன்னுரிமை வழங்கும். இரண்டாம் வகை கற்பிக்கும் பல்கலைக்கழகங்கள். இளநிலை முதுநிலை முனைவர் பட்ட ஆய்வு, தொழில்முறை, தொழில் சார் சான்றிதழ் மற்றும் பட்டயப் படிப்புகளை வழங்கும். மூன்றாம் வகைக் கல்லூரிகள். இவை முழுவதும் இளநிலைப் பட்டப்படிப்புக் கல்வியை வழங்குவதோடு தொழில் சார் தொழில்முறைசார் கல்விகள் உட்பட சான்றிதழ் பட்டப்படிப்புகளை வழங்கும். எதிர்கால உயர்கல்வி இந்த மூன்று வகைக் கல்வி நிறுவனங்களையும் உள்ளடக்கியதாகவே இருக்கும் என்கிறது வரைவு.

நீண்டகாலத்தில், கல்வி நிலையங்களின் எண்ணிக்கை குறைவாகவும் கல்வி நிலையங்களில் மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை அதிகமாகவும் இருக்கும் என்கிறது. இந்தக் கூறுபாடுகள் தான் தமிழ்நாட்டுக்குப் பொருத்தமில்லாதது என்ற முடிவுக்கு வரவைக்கிறது. முதல் வகை ஆராய்ச்சிப் பல்கலைக்கழகங்களைப் பொறுத்தவரை அவை 150 முதல் 300 வரை எண்ணிக்கை கொண்டிருக்கும். மாணவர் சேர்க்கை 5000 முதல் 25000 வரை அதற்கு மேற்பட்ட மாணவர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தமிழ்நாட்டில் இன்றைய பல்கலைக்கழகங்களில் தேசியக் கல்விக் கொள்கை வரைவு அறிக்கை சொல்கிற தகுதியைப் பெறுகிற பல்கலைக்கழகங்களில் குறைந்த அளவாக 20 அரசு பல்கலைக்கழகங்களும் 20 நிகர்நிலைப் நிகர்நிலைப் பல்கலைக்கழகங்களும் இவை அல்லாமல் தன்னாட்சி அதிகாரம் கொண்டிருக்கிற முதல்தர பல்கலைக்கழகமாகத் தகுதி ஏற்கத்தக்க கல்லூரிகள் மிகக் குறைந்த அளவாக 30 கல்லூரிகளும் இருக்கும் என்று கணக்கெடுத்துக் கொண்டால் நாடு முழுவதற்கும் வைத்திருக்கிற குறைந்தபட்ச எண்ணிக்கையில் இரண்டில் ஒரு பங்கு அதிகபட்ச எண்ணிக்கையான நான்கில் ஒரு பங்கும் தமிழ்நாட்டில் மட்டுமே நடைபெற முடியும். இரண்டாம் நிலை கற்பிக்கும் பல்கலைக்கழகங்களைப் பொறுத்தவரை 5000 முதல் 25000 வரை மாணவர் எண்ணிக்கை இருக்கும். இருபது ஆண்டுகளில் இவ்வகைப் பல்கலைக்கழகங்களில் எண்ணிக்கை ஆயிரத்தில் இருந்து 2000 வரை இருக்கும். இன்றைக்குத் தன்னாட்சி கல்லூரிகளாகச் செயல்படக்கூடிய கல்லூரிகள் இதற்கான தகுதியைப் பெறுவதற்கு முனைந்தால் சற்றேறக்குறைய 100 கல்லூரிகள் அத்தகுதிகளைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யும் எனில் 20 ஆண்டுகளில் நாட்டின் மொத்த இலக்கு என்று வரைவு குறிப்பிடுகிற எண்ணிக்கையில் குறைந்த அளவாக பத்தில் ஒரு பங்கை இன்றைக்கே

தமிழ்நாடு மட்டுமே பெற்றிருக்கிறது. மூன்றாம்வகையில் குறிப்பிடப்படும் இளநிலைப் பட்டப்படிப்பு கற்பிக்கக் கூடிய கல்லூரிகளைப் பொறுத்தவரையில் குறைந்த மாணவர் எண்ணிக்கை 2000 ஆகவும் அதிக அளவில் 5000 அல்லது அதற்கும் மேற்பட்டும் இருக்க வேண்டும். இந்தக் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கை 20 ஆண்டுகளில் 5000 முதல் 10000 வரை நிறுவப்பட வேண்டும் என்கிறது வரைவு. தமிழ்நாட்டில் இன்றைய கலை அறிவியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையை மட்டும் பொதுவாகப் பார்த்தால் 98 அரசு கல்லூரிகள், 162 அரசு உதவி பெறும் தனியார் கல்லூரிகள் 1356 தன் நிதிக் கல்லூரிகள், ஆக, 1616 கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பான்மையானவை கலை அறிவியல் கல்லூரிகளே. மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரி உள்ளிட்ட பிற கல்லூரிகள் இடம்பெறும். இந்த எண்ணிக்கையைப் பொறுத்த அளவில் 12லிருந்து 20 ஆண்டுகளுக்குள் நிறைவேற்ற இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்ட அளவில் குறைந்த அளவில் 50 விழுக்காட்டையும் அதிக அளவில் 20 விழுக்காட்டையும் ஒற்றை மாநிலம் ஆகிய தமிழ்நாடு இன்றே பெற்றுள்ளது. மருத்துவம், பொறியியல் கல்லூரிகளின் எண்ணிக்கையைச் சேர்த்துப் பார்த்தால் இந்த அளவு மேலும் மிகுதியாகும். ஆனால், வரைவு என்பது ஒட்டுமொத்த இந்தியாவுக்கும் கூறியது.

இங்கே ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். கடினமாக உழைத்து ஈட்டுகிற பொருளின் பெரும்பகுதியைக் கல்விக்காக மட்டுமே செலவழித்துத் தங்கள் பிள்ளைகள் கல்வி கற்று வாழ்வில் மேம்படுவது ஒன்றையே நோக்கமாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் தமிழ்நாட்டினர். இயற்கையான வளக் குறைவு மட்டுமல்லாது, சோம்பேறிகளாகவும், பொருளீட்டும் திறன் அற்றவர்களாகவும், ஈட்டிய பொருளை எல்லாம் மனமகிழ் விற்கே செலவழிக்கிற குணம் கொண்டவர்களாகவும் திகழ்கிறார்கள் வட இந்தியாவின் குறிக்கத்தக்க மாநிலத்தவர் என்பது வட மாநிலங்களுக்கு சென்று வந்தவர்களுக்குத் தெரியும்.

"எதிர்காலத்தில் ஆடவர்கள் படித்த பெண்களையே திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று முடிவெடுத்திருக்கிறார்களாம். எனவே பெண் பிள்ளைகளே படித்துக் கொள்ளுங்கள். இல்லை என்றால் உங்களுக்கு நல்ல மணமகன் கிடைக்க மாட்டான். திருமணம் ஆகாமல் போய்விடலாம்" என்றெல்லாம் திருமண வீடுகளில், பெண்கள் கூடுகிற இடங்களில் பேசி, பெண்கல்வியின் இன்றியமையாமையை உணர்த்திய தந்தை பெரியார், "உங்கள் ஊரில் கோயில் கட்டுகிற காசில் சிறிதளவை ஒதுக்கி பள்ளிக்கூடம் ஒன்று கட்டுங்கள்" நான் கோயில் கும்பாபிஷேகத்திற்கு வரும்போது பள்ளிக்கூடத்தையும் திறந்து வைக்கிறேன்" என்று நிபந்தனை விதித்தும் பள்ளிக் கூடத்தில் உணவு வழங்கியாவது பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும் என்று கருதிய காமராசர் உள்ளிட்ட கல்விச் சிந்தனை மிகுந்த தலைவர்கள் ஆற்றிய பணிகளால் கல்வியில் இன்று குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிற தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ் நாட்டோடு ஒப்பிட்டால் பத்தில் ஒரு பங்கு கூடக் கல்வி வளர்ச்சி பெறாத மாநிலங்களுக்கும் பொதுவான தேசியக் கல்விக் கொள்கை எதற்காக வேண்டும்? எனவே, மிகக்குறைந்த எண்ணிக்கைகளில் பல்கலைக்கழகங்

களும் கல்லூரிகளும் இருக்கிற மாநிலங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அந்த மாநில அரசுகளுக்கு உதவிபுரிந்து செய்ய வேண்டிய வேலைகளை ஒட்டுமொத்தமாகத் தேசியக் கல்விக் கொள்கையாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது அறியாமல் செய்யப்பட்டதல்ல, திட்டமிட்டே செய்யப்பட்டது.

மேலும், இதில் சிக்கல் என்னவெனில், நீண்டகால நோக்கில் பார்க்கும்போது இந்திய உயர் கல்வியானது மூவகைப்பட்ட கல்வி நிறுவனங்களுக்குள் அடங்கும். அதனால் அவற்றின் எண்ணிக்கை அளவில் சிறியதாக இருக்கும். ஆனால், ஒவ்வொரு உயர்கல்வி நிறுவனம் தற்போது இருக்கும் அளவைக் காட்டிலும் மிகப் பெரியதாக இருக்கும் என்கிறது வரைவு. அதோடு நிறுத்திக் கொள்ளவில்லை. இந்த மூவகைக் கல்வி நிறுவனங்களும் இந்தியாவின் எல்லா மாநிலங்களிலும் மண்டலங்களிலும் சமமான முறையில் நிறுவப்பட வேண்டும் என்கிறது. இங்கேதான் சிக்கல் எழுகிறது. இவ்வாறு சமமான முறையில் நிறுவப்பட்டால் தமிழ்நாட்டில் குறைந்தபட்சம் ஐந்திலிருந்து பத்து வரையிலான ஆராய்ச்சிப் பல்கலைக் கழகங்கள் மட்டுமே இருக்கும். அவ்வாறெனில் இன்றைக்கு இயங்குகிற அரசு பல்கலைக்கழகங்களில் சற்றேறக்குறைய 15 முதன்மையான பல்கலைக்கழகங்கள் முதல் நிலைப் பல்கலைக் கழகங்கள் ஆகத் திகழ்வதற்குத் தகுதியற்றதாக நிராகரிக்கப்படும். இதே நிலையே மற்ற இருவகைக் கல்வி நிலையங்களுக்கும் ஏற்படும். வருங்காலங்களில் புதிய கல்லூரிகள் தொடங்கி வட மாநிலங்களுக்கே முதன்மை அளிக்கப்படும்.

தமிழ்நாட்டு மக்களின் வரிப்பணத்தில் வட இந்தியர்கள் வளம்பெற்றுக் கொழுக்க, ஏற்கனவே வளர்ந்துவிட்டதாகக் கூறி, தமிழ்நாடு புறக்கணிக்கப்படும். ஒரே நாடு என்று கூறப்பட்டு விட்டதால் வடக்கு, தெற்கு என்றெல்லாம் பிரித்துப் பார்க்கக் கூடாது என்ற வஞ்சக முழுக்கம் முன் வைக்கப்படும். இன்றைக்கு இந்த வரைவு வருவதற்கு அடிப்படையானவர்களுள் துணைவேந்தர் தேர்வு தொடங்கி பள்ளி ஆசிரியர்கள் பணியமர்த்தல் வரை தங்கள் ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி, ஊழலை விதைத்துவிட்டுக் கல்விச் சீர்திருத்தம் குறித்துப் பேசுகிற பெருங்கொள்ளையர்களாகிய அரசியல்வாதிகள், கொஞ்சம் கூடக் கூச்சமில்லாமல் தங்களைக் கல்வி வள்ளல்கள் என்று அழைத்துக் கொள்கிற வணிக நோக்கில் கல்வி நிலையங்களை நடத்துகிறவர்கள், தங்கள் பொறுப்பை மறந்து ஆசிரியத்தன்மைக்கு மாறாக அரசு உழியர்கள் என்ற மனப்பான்மைக்கு வந்துவிட்ட பெரும்பான்மையான பள்ளி, கல்லூரி ஆசிரியர்கள், ஆகிய இவர்களே முதன்மையானவர்கள். மேற்கூற்றில் விதிவிலக்கானவர்கள் மிகக்குறைவானவர்களே.

தமிழ்நாட்டில் மட்டுமல்லாது இது நாடு முழுவதும் இருக்கிற பொது நிலைமையாகும். இவர்களின் தன்னலவெறி கல்விச் சீரழிவுக்குக் காரணமானது. அதுவே சீர்திருத்தம் என்கிற பெயரில் இத்தகைய மோசடிகளுக்கு அடிப்படையாகிவிட்டது. வயல்களில் தவறான விதைகளை விதைத்து, பயிர்களைவிட களைகள் மிகுதியாக இருக்கும் நிலையில் முற்றிலுமாகக் களைகளை நீக்கி, பயிர்களைச் செழிக்கச் செய்து இனியாவது சரியான விதைகளை விதைத்து நல் விளைச்சலை பெற வேண்டிய வேளாளன், எல்லாம் கெட்டுப் போய்விட்டது என்று

சொல்லி, சீமைக்கருவேல விதைகளை விதைத்தால் விறகுக் காவது ஆகும் என்று முடிவு எடுப்பதைப் போல, கல்வி நிலையங்களை முறைப்படுத்தி, தகுதியானவர்களைத் துணைவேந்தர்களாக நியமித்து, தகுதியற்றவர்கள் முதல்வர்களாக பேராசிரியர்களாக, ஆசிரியர்களாக வந்துவிடாமல் தடுத்து, கல்வியை வளர்த்தெடுப்பதற்கான வேலையைச் செய்ய வேண்டிய அரசு அதற்கு மாறாக, முற்றிலுமாகக் கல்வி வளர்ச்சியைச் சீர்குலைத்து உயர்கல்வியை உருக்குலைக்கும் பணியினைச் செய்வதற்கே இந்த தேசியக் கல்விக் கொள்கை 2019 உதவும்.

மேலும், கல்வித்துறையில் தொண்டுள்ளத்தோடு ஈடுபடுகிற தனியாரை ஊக்குவிக்க வேண்டும், உலகின் 200 தலைசிறந்த பல்கலைக்கழகங்களில் இருந்து குறிப்பிட்ட பல்கலைக்கழகங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவை இந்தியாவில் கல்வி வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்பன போன்ற வரைவின் பரிந்துரைகள் இந்தியக் கல்வித்துறையைத் தனியார் கைகளிலேயும், பன்னாட்டு நிறுவனங்களின் கைகளிலேயும் ஒப்படைப்பதற்குத் திட்டமிட்டுகிறதோ என்ற அச்சத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது. இது மிக விரிவாக, தனித்து ஆய்வு செய்வதற்கு உரியதாகும்.

இதுவரை உயர்கல்வி குறித்துக் கொள்கை முடிவுகள் எடுக்க, நிறுவனங்களுக்கு அனுமதி வழங்க, நிதி உதவிகளை அளிப்பதற்கு எனத் தன்னாட்சியாக இயங்கி வந்த பல்கலைக்கழக மானியக் குழு, அகில இந்திய தொழில்நுட்பக் கல்விக் குழு, உள்ளிட்ட அனைத்து அமைப்புகளும் கலைக்கப்பட்டு 'ராச்ட்ரிய சிக்கா ஆயோக்' என்கிற தேசியக் கல்வி ஆணையம் என்ற அமைப்பு ஏற்படுத்தப்படும். இது இந்தியக் கல்விக்கான உச்ச அதிகாரம் கொண்ட குழுவாகும். இந்த அமைப்பு கல்விக் கான பார்வை / இலக்கை உருவாக்குவதும் வெளிப்படுத்துவதும், செயல்படுத்துவதும், மதிப்பீடு செய்வதும் மற்றும் மறுசீரமைப்பு ஆகிய பொறுப்பையும் கொண்டிருக்கும். இந்த நோக்கத்தை அடைய உதவும் நிறுவனக் கட்டமைப்பை உருவாக்கி மேற்பார்வை செய்யும். இதன் தலைவராக நாட்டின் பிரதமர் இருப்பார். (இன்றைய நிலையில் மாண்புமிகு நரேந்திர மோடி இருப்பார்). இதன் துணைத் தலைவராக மத்திய கல்வி அமைச்சர் இருப்பார். உறுப்பினர்களாக மத்திய அமைச்சர்கள், சுழற்சி முறையில் மாநில முதலமைச்சர்கள் இருப்பார்கள். பிரதமரின் செயலாளர் உள்ளிட்ட துறைச் செயலாளர்களும் இதன் உறுப்பினர்களாக இருப்பார்கள். 50 விழுக்காடு அளவிற்குப் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த வல்லுநர்களும் இருப்பார்கள்; கடைசியாகக் கல்வியாளர்களும் அல்லது கல்வியாளர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களும் இருப்பார்கள்.

100 விழுக்காடு கல்வியாளர்களையே கொண்டு இயங்கிய உயர்கல்வித்துறையின் அமைப்புகளைக் கலைத்துவிட்டு 50 விழுக்காட்டுக்கு மேல் அரசியல்வாதிகளை உறுப்பினர்களாகக் கொண்ட ஓர் அமைப்பை உருவாக்கி இந்த அரசியல்வாதிகளின் துணையோடு கல்வித்துறையைச் சீர்படுத்தப் பரிந்துரைக்கிற வரைவு, பெயரளவிலாவது கட்சி சார்பற்றவர் என்று கருதப்படுகிற ஆளுநர் துணைவேந்தர் நியமன நிலையை நாம் அறிவோம். அரசியல் ஆதிக்கம் இல்லாத நிலையில் அவர்களின்

மறைமுக அழுத்தங்களைச் சில நேரங்களில் நிறைவேற்றினாலும் பல நேரங்களில் நிறைவேற்ற மறுக்கிற பல்கலைக்கழக மானியக் குழு முதலான அமைப்புகளையும் கலைத்து விட்டு நேரடியாக அரசியல்வாதிகளின் கைக்குக் கல்வித்துறையைக் கொண்டு சேர்ப்பது எவ்வளவு கேடாய் முடியும் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் அமைச்சர்களும், மாநில முதலமைச்சர்களும் உறுதியாகப் பிரதமரின் எண்ணத்தை நிறைவேற்ற முயல்வார்கள் எனில், 50 விழுக்காடு அளவுக்கு இவர்கள் இடம் பெற்றிருக்கிறபொழுது ஒட்டுமொத்த கல்வி குறித்த முடிவுகளையும் ஒற்றை மனிதராகப் பிரதமர் எடுப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிற ஒரு சர்வாதிகார முறையை இந்த வரைவு பரிந்துரைக்கிறது என்று சொன்னால் அது பிழை ஆகாது. ஒரே இந்தியா, ஒரே மதம், ஒரே மொழி, ஒரே கட்சி என்ற நிலையை நோக்கி நகர்கிற பாரதிய சனதாக்கட்சியின் ஆட்சி எல்லாத்துறைகளிலும் ஒற்றைத் தலைமையை நோக்கியும் நகர முற்படுகிறது என்பதை வரைவு தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுகிறது. மக்களாட்சி தத்துவத்தைச் சிறிது சிறிதாகச் சிதைக்காமல் ஒட்டுமொத்தமாகக் குழி தோண்டிப் புதைத்து விடுகிற நிலைக்கே நம் ஆட்சியாளர்கள் வந்து இருக்கிறார்கள் என்பது வெட்ட வெளிச்சமான உண்மையாகிறது.

மாநில அளவில் பெரிய வளர்ச்சி பெற்றிருக்கும் தமிழ் நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியைத் தடுத்து, உலகின் ஈடுஇணையற்ற மொழியாகிய தமிழை அழித்தொழித்து, சாதிய வேறுபாடுகளும் மத வெறியும் மற்ற மாநிலங்களை ஒப்பிட்டு நோக்க. அவை மிகக் குறைவாக இருக்கிற தமிழ்நாட்டில் மத வெறியைத் தீனித்து, வேறுபாடுகளை நிலை நிறுத்துகின்ற பணியை இந்த அறிக்கை செய்யும். இந்துத்துவா தீணிப்பு, மொழிச்சிக்கல், பண்பாட்டுச்சிதைவு, கல்வித் துறையை இந்தியப்பெரு நிறுவனங்களிடம் பன்னாட்டு நிறுவனங்களிடமும் ஒப்படைத்தல் மற்றும் கல்வித்துறையின் நிர்வாகத் தலைமை உள்ளிட்ட தனித்தனியாகப் பார்க்கப்படவேண்டிய கூறுகள் நிறைய உள்ளன. அவை குறித்து எதிர்வரும் இதழ்களில் அல்லது தனி நூலில் விரிவாக விளக்க வேண்டும்.

வேதங்கள் சொன்னால் போதும்; அந்தணர் சொன்னால் போதும்; அரசர் சொன்னால் போதும்; அவைதாம் இறுதி; அவற்றை எவரும் எதிர்க்கக் கூடாது என்ற ஆதிக்கக் கொள்கை இந்தத் துணைக்கண்டம் முழுவதும் உச்சத்தில் இருந்தபோது, எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு எனவும் எப்பொருள் எத்தன்மைத் தாயினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு என்றும் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே பகுத்தறிவுப் பாதை காட்டிய திருவள்ளுவரும், மண்டிக்கிடந்த மூடப்பழக்க வழக்கங்களின் கேடுகளை உணர்த்தி, அறிவார்ந்த சமூகமாகத் தமிழ்ச் சமூகத்தை உருவாக்குவதையே தான் வாழ்நாள் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்த தந்தை பெரியாரும் வாழ்ந்த தமிழ் மண்ணில் மூடக் கொள்கைகளை மூர்க்கமாகத் தீணிக்கிற பெரும் முயற்சியைச் செய்கிறவர்களின் கொடுஞ் செயலை எல்லா நிலையிலும் எதிர்த்து, தமிழ்நாட்டைக் காக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு தமிழனின் கடமை ஆகும்.

★

பா.ச.க.வின் பாசறையாக விளங்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.

- க.முகீலன்

2019 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் பாரதிய சனதா கட்சி 303 இடங்களுக்குமேல் வெற்றி பெற்று நரேந்திர மோடி தலைமையில் மீண்டும் ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கிறது. முதன்மையான எதிர்க்கட்சியான காங்கிரசு அயம்பது இடங்களைக்கூடப் பெறாமல் படுதோல்வி அடைந்தது. இனி இந்திய அளவில் அரசியல் களத்தில் பா.ச.க.வை வீழ்த்த முடியுமா? என்று அரசியல் வல்லுநர்கள் எண்ணுமளவுக்கு பா.ச.க.வுக்கு வலிமையான அடித்தளமாக இராஷ்டிரிய சுவயம் சேவக் சங் எனப்படும் ஆர்.எஸ்.எஸ். விளங்குகிறது.

ஆர்.எஸ்.எஸ். 1925-ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் விசயதசமி நாளில் டாக்டர் கேசவ பலிராம் எட்கேவர் என்பவரால் தொடங்கப்பட்டது. அகண்ட பாரதத்தை இந்துக்களுக்கான நாடாகக் கட்டமைப்பதே இதன் குறிக்கோள். எக்டேவருக்குப்பின் தலைவராக நீண்ட காலம் இருந்த எம்.எஸ். கோல்வால்கர் ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்பின் தத்துவத் தந்தையாகக் கருதப்படுகிறார். முசுலீம் எதிர்ப்பு என்பதற்கு முதன்மை தந்தார். கோல்வால்கரின் ஆணையின்படி ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் அரசியல் அமைப்பாகப் பாரதிய ஜன சங்கம் 1951-இல் உருவாக்கப்பட்டது. இதுவே 1980-இல் பாரதிய சனதா கட்சியாகப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது.

ஆர்.எஸ்.எஸ். அமைப்போ, அதன் தலைவர்களோ சுதந்தரப் போராட்டத்தில் பங்கேற்கவில்லை. ஆனால் அவர்கள்தான் எதற்கெடுத்தாலும் தேசபக்தி என்று முழங்குவதோடு, அவர்களின் இந்துத்துவப் பாசிசக் கொள்கையை எதிர்ப்பவர்களை எல்லாம் தேச விரோதிகள் என்று கூறிவருகின்றனர்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். கட்டுக்கோப்பான வலிமையான அமைப்பாகும். அதன் கிளைகள் 'ஷாகா' எனப்படும். இளம் பருவத்தினருக்கு உடற்பயிற்சியும் இந்துத்துவத் தத்துவப் பயிற்சியும் ஷாகாக்களில் அளிக்கப்படுகிறது. தம் வாழ்நாள் முழுவதும் ஆர்.எஸ்.எஸ். இடும் கட்டளைகளைச் செயல்படுத்தும் போர் வீரர்கள் போல் இவர்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனர்.

நிறுவன நாளைக் கொண்டாடும் வகையில் ஆண்டு தோறும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் பொதுக்குழுவும், செயற்குழுவும் கூடுகிறது. இந்த ஆண்டு ஒடிசா மாநிலத்தின்

தலைநகர் புவனேசுவரில் இக்கூட்டம் நடைபெற்றது. அதையொட்டி வெளியிட்ட அறிக்கையில், 2014 முதல் 2019 செப்டம்பர் முடிய உள்ள காலத்தில் 13,584 ஷாகாக்கள் அமைக்கப்பட்டன; கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் 19,584 ஷாகாக்கள் அமைக்கப்பட்டன; நாடு முழுவதும் 57,411 ஷாகாக்கள் உள்ளன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாட்டில் 1,200 ஷாகாக்கள் உள்ளன.

57,411 ஷாகாக்களில் நாள்தோறும் 40 மணித்துளிகள் உடற்பயிற்சி, 20 மணித்துளிகள் கொள்கைப் பயிற்சி அளிக்கப்படுகிறது. இதுதவிர வாரம் ஒருமுறை நடக்கும் ஷாகாக்கள் 18,923 இருக்கின்றன. மொத்த ஷாகாக்களில் 60 விழுக்காட்டில் 20 அகவைக்கும் குறைவான மாணவர்கள், இளைஞர்கள் இருக்கின்றனர். 29 விழுக்காடு ஷாகாக்களில் 20 முதல் 40 அகவையினரும், 11 விழுக்காடு ஷாகாக்களில் 40 அகவைக்கு மேற்பட்டவர்களும் இருக்கின்றனர். இவ்வாறு பயிற்சி பெற்றவர்களில் பல ஆயிரம் பேர் முழுநேர ஊழியராக உள்ளனர். இவர்களே பா.ச.க.வின் முக்கிய பொறுப்புகளில் நியமிக்கப்படுகின்றனர்.

ஆர்.எஸ்.எஸ்.-க்கு அகில பாரத வித்யார்த்தி பரிசத் (ABVP) என்கிற மாணவர் அமைப்பு ஜனசங்கம் ஏற்படுவதற்கு முன்பிருந்தே வலிமையாகச் செயல்படுகிறது. தற்போது பெரும்பாலான பல்கலைக்கழகங்களில் ஏ.பி.வி.பி. ஆதிக்கம் மேலோங்கியுள்ளது. மேலும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் துணை அமைப்புகளாக விசுவ இந்து பரிசத், பஜ்ரங்தள் போன்ற பல அமைப்புகள் இசுலாமிய-கிறித்துவ வெறுப்பையும் இந்துத்துவ நஞ்சையும் பரப்பி வருகின்றன. இந்த அமைப்புகளின் அடித்தளத்தின் மீதுதான் பா.ச.க. அரசியலில் வெற்றியைக் குவித்து வருகிறது.

காங்கிரசுக் கட்சியும் மாநிலக் கட்சிகளும் உண்மையான மதச்சார்பின்மையையும், கூட்டாட்சிக் கோட்பாட்டையும் முதன்மைப்படுத்தித் தங்கள் கட்சியினரையும் மாணவர்களையும் இளைஞர்களையும் பயிற்றுவித்து அரசியலில் களமாடினால் தவிர சங்பரிவாரங்களின் அரசியல் கோட்டையைத் தகர்க்க முடியாது. பா.ச.க. விற்குப் படை வீரர்களை அனுப்பும் பாசறையாக விளங்கும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-யை வீழ்த்த முடியாது.

அமைதியே உருவான தோழர் வேலூர் து. அரங்கநாதன் மறைந்தார்!

து.அரங்கநாதன் வீட்டில், வேலூரில் தோழர் முனைவர் து. மூர்த்தி அவர்களை 14.10.2016 காலை 8 மணிக்குப் பார்த்த நான், “தோழர் து. மூர்த்தி, அலிகரில் 24.10.2016 அன்று மறைந்துவிட்டார்” என்ற செய்தியைத் தோழர் க. முகிலன் அன்று இரவு தெரிவித்தபோது நான் நிலைகுலைந்து போனேன்.

அதேபோல், “தோழர் து. மூர்த்தியின் தமையன் து. அரங்கநாதன் 23.10.2019 அன்று பகல் 12 மணிக்கு உடல்நலக் குறைவால் மறைந்துவிட்டார்” என்ற செய்தியை, அன்று தன் மகள் வீட்டிலிருந்த வேலூர் சா. குப்பன் மாலை 4.00 மணிக்கு எனக்கு அறிவித்தபோது நான் திக்குத் தெரியாமல் தடுமாறினேன்.

நான் 2017 திசம்பர் முதல் உடல்நலமின்றி என் மகன் வீட்டோடு இருக்கிறேன்.

ஆதலால் “நான் வேலூருக்கு து. அரங்கநாதன் துக்கத்துக்கு வருவதாக இல்லை” என்று சா. குப்பன்மே சொன்னேன்.

து. அரங்கநாதன், து. மூர்த்தி ஆகியோரின் உடன் பிறந்தவர்கள், தமக்கைகள் இந்திராணி, மணிமேகலை ஆகியோர் ஆவர். இவர்களின் பெற்றோர் துரைசாமி - அம்புசம் ஆகியோர் ஆவர்.

24.10.2019 அன்று உறவினர்கள், மா.பெ.பொ.க. தோழர்கள், அனைத்துக் கட்சித் தோழர்கள் ஆகியோர் புடைசூழ, அன்று பிற்பகல் 4 மணிக்கு வேலூர் சி.எம்.சி. மருத்துவமனையில் து. அரங்கநாதன் உடல் ஒப்படைக் கப்பட்டது. நேற்றே அவரது இரு கண்களும் மருத்துவ மனைக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

து. அரங்கநாதன் 26.4.1950-இல் வேலூரில் பிறந்தார். அவர் 69 ஆண்டுகள், 5 மாதங்கள், 26 நாட்கள் வாழ்ந்து மறைந்தார்.

து. அரங்கநாதன், 1969-இல் 19 அகவையில் பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர். பிற்படுத்தப்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்த அவர் 19 அகவையிலேயே பட்டம் பெற்றது போற்றற் குரியது.

அவர் 1971-இல் மின்வாரியத்தில் கணக்குப் பிரிவில் பணியில் சேர்ந்தார். தற்போது அரங்கநாதன் வீட்டு அருகில் குடியிருக்கும் சா. குப்பன் அவர்களும் அத் துறையில் அதே பிரிவில் பணியில் சேர்ந்தார்.

மேலே கண்ட இருவரும் சோளிங்கபுரத்தில் ஒரே வீட்டில் குடியிருந்த போது, இந்த இரு குடும்பத்தாரையும் நான் சோளிங்கபுரத்தில் பார்த்திருக்கிறேன்.

1971-இல் பணியில் சேர்ந்த பிறகு து. அரங்கநாதன், சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் து. மூர்த்தி பயில் வதற்கும், தம் தந்தையார் துரைசாமி உணவுக்கும்,

அறை வாடகைக்கும் சேர்த்துத் தன் ஊதியத்திலிருந்து மாதா மாதம் பொருள் உதவி அளித்தார்.

து. அரங்கநாதன்-சாந்தி திருமணம் தங்களுடைய தமக்கை மணிமேகலை-கணவர் முனைவர், பேராசிரியர் இரா. கணேசன் தலைமையில் 1973-இல் நடைபெற்றது.

து. அரங்கநாதன் துணைவியார் சாந்தி வாலாசாப் பேட்டையைச் சேர்ந்தவர். உறவினர்களுக்கும், கட்சிக் காரர்களுக்கும் விருந்து படைப்பதில் ஈடு இணையற்றவர். மா.பெ.பொ.க. கட்சிக்காரர்களை மதித்து நடக்கக் கூடியவர்.

சாந்தி-து. அரங்கநாதன் இணையருக்கு இரண்டு மகன்கள் மட்டுமே. அவர்கள் எழிலன், செழியன் ஆவர். அவர்களுக்கு உயர்ந்த கல்வியைப் பெற்றோர் அளித்தனர்.

எழிலன் திருமணத்தை 2002-இலும், செழியன் திருமணத்தை 2003-இலும் வே. ஆனைமுத்து நடத்தி வைத்தார். முனைவர் து. மூர்த்தி மற்றும் பல அறிஞர் களும் இரண்டு திருமணங்களிலும் பங்குபெற்றனர். வேலூர் மாவட்ட மா.பெ.பொ.க. தோழர்களும் பங்கு பெற்றனர்.

வேலூர் மா.பெ.பொ.க. கிளை இயங்குவதற்குத் தன் பங்களிப்பை 1978 முதல் முழுமையாக அளித்தார் து. அரங்கநாதன்.

அப்படிப்பட்டவர் எப்படி இருக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம், எனக்கு மா.பெ.பொ.க. பொதுக்குழுவுக்கு வேலூருக்குப் போயிருந்த போது, 8.9.2019-இல் ஏன் வரவில்லை என்று எனக்கு இப்போது என் மனதைத் துன்புறுத்துகிறது.

து. அரங்கநாதனும் - சாந்தியும் மிக அமைதியான பண்புள்ளவர்கள்; அதிர்ந்து பேசமாட்டார்கள். இப்போது எழிலன், செழியன் ஆகியோர் என்னிடம் 24.10.2019 அன்று தொலைப்பேசியில் பேசினார். அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொன்னேன்.

வாழ்க வேலூர் து. அரங்கநாதன் புகழ்!

- வே. ஆனைமுத்து

ஆரோகாடு

- இராமியா

ஆரோகாடு என்பது மும்பை மாநகரில் உள்ள ஒருபெரும் திறந்தவெளிப் பகுதி. இது மும்பை நகரின் நுரையீரல் போல் அமைந்து மக்கள் சுவாசிக்கக் காற்றை அளிக்கிறது. மும்பைப் பெருநகர இருப்புப் பாதைக்கழகம் இப்பகுதியில் தன் தொடர் வண்டிப் பெட்டிகளை நிறுத்திவைக்கத் திட்டமிட்டது. இதைச் செயல்படுத்துவதற்காக அங்கு உள்ள மரங்களை வெட்டுவதற்கு மும்பை மாநகராட்சி முனைந்தது. இதை எதிர்த்துச் சில தொண்டு நிறுவனங்கள் பம்பாய் உயர்நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடுத்தன.

உடனே மாநகராட்சியினர் தொண்டு நிறுவனங்களின் எதிர்ப்பை முறியடிக்க "நாங்கள் மரங்களை வெட்டவில்லை; அவற்றை வேரோடு பெயர்த்து எடுத்து வேறு இடங்களில் நடப் போகிறோம்" என்று கூறி, சுமார் 1800 மரங்களைப் பிடுங்கி விட்டனர். அவற்றில் சுமார் 800 மரங்கள் வேறு இடங்களுக்குக் கொண்டு போகும் முன்பேயே செத்துவிட்டன. இதைக் கண்ட தொண்டு நிறுவனங்கள் மரங்களை வேருடன் பெயர்த்து எடுப்பதற்கும் எதிர்ப்பு தெரிவித்தன.

இந்நிலையில் 4.10.2019 வெள்ளிக்கிழமை அன்று பம்பாய் உயர்நீதி மன்றம் ஆரே பகுதி ஒரு காடு என்று "சட்டப்படி" அறிவிக்கப்படவில்லை என்றும், ஆகவே அங்கு உள்ள மரங்களை வெட்டுவதற்குத் தடை விதிக்க முடியாது என்றும் தீர்ப்பு அளித்தது. இத்தீர்ப்பு வெளிவந்து ஒருநாள் கழித்து, அதாவது 6.10.2019 ஞாயிறு அன்று மாநகராட்சியினர் முழுவீச்சில் மரங்களை வெட்டத் தொடங்கினர். மும்பை மாநகராட்சியின் இச்செயலுக்கு உள்ளூரில் இருந்து மட்டும் அல்லாமல் உலகெங்கிலும் உள்ள தொண்டு நிறுவனங்களிடம் இருந்தும் எதிர்ப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. ரேஜர்ஹால்லம் கெய்ல்பிரட்டெருக் என்ற ஆங்கிலேயர்களால் உலகம் அழிவுப்பாதையில் செல்வதைத் தடுக்கும் பணிகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நேக்கத்துடன் 31.10.2018 அன்று உருவாக்கப்பட்ட அழிவின் கிளர்ச்சி என்ற தொண்டு நிறுவனமும் உள்ளூர்த் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் போராட்டத்தில் இறங்கியது. இப்போராட்டத்தை அமைதியான வழியில் நடத்த வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் மாநகராட்சியினர் வெட்ட முனைந்த மரங்களுக்கு அருகில் பிணங்களைப் போல் அசையாமல் படுத்துக் கிடக்க முடிவு செய்தனர். யாருக்கும் எந்தவிதத் தொந்தரவும் செய்யாமல் பிணத்தைப் போலவே படுத்துக் கிடந்தவர்களைக் காவல் துறையினர் கடுமையாகத் தாக்கி அவ்விடத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்தினர். அதன்பின் மாநகராட்சியினர் மரங்களை வெட்டத் தொடங்கினர். இதேபோன்ற வேறு ஒரு போராட்டத்தை ஆதிக்கவர்க்கத்தினர் எதிர்கொண்ட / எதிர்கொள்ளும் விதத்தைப் பார்ப்போம்.

சுவீடன் நாட்டைச் சேர்ந்த கிரேட்டா தன் பெர்க் என்ற 16 வயதுச் சிறுமி தன் சக மாணவ மாணவிகளின் துணையுடன் பருவநிலை மாற்றத்திற்கும், சூழ்நிலைக் கேட்டுக்கும், புவி வெப்ப உயர்வுக்கும் எதிராகப் போராடிவருகிறார். இன்றைய இப்பிரச்சினைகள் அனைத்துக்கும் பணக்கார நாடுகளே காரணம் என்று இவர் கடுமையாகக் குற்றம் சாட்டுகிறார். இவர் கடந்த ஆகஸ்ட் மாதத்தில் நியூயார்க் நகரத்திற்குச் சென்று, அங்கு உள்ள மாணவ மாணவிகளைத் திரட்டி விழிப்புணர்வுப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டார். இவ்வளவு சிறிய வயதில் இவ்வளவு

தீவிரமாகப் போராடும் இச்சிறுமிக்கு நோயல் பரிசு கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆதிக்கவர்க்கத்தினரே பரிந்துரை செய்து உள்ளனர். அதென்ன வெறுமனே பிணம் போல் படுத்துப் போராட்டம் செய்தவர்களை வன்முறையால் கலைத்து விரட்டவும், உலகமக்கள் அனைவரும் கேட்கும்படியாக உரக்கக்கத்திக் கொண்டு போராடும் சிறுமிக்கு நோயல் பரிசு பரிந்துரை செய்யவும் காரணம் என்ன?

மும்பை நகரைப் பொறுத்த வரையில், அதற்குத் தொடர் வண்டிப் பெட்டிகளை நிறுத்த வேறு இடம் இல்லை. பெருநகர இருப்புப் பாதை சீராக இயங்காவிட்டால், இன்றைய போக்கு வரத்து நெரிசல் சூழலில் தொழிலாளர்கள் தொழில் இடங்களுக்குச் சென்று வரமுடியாது. தொழிலாளர்கள் தொழில் இடங்களுக்குச் சென்று வரமுடியாவிட்டால் தொழிலை நடத்த முடியாது. தொழிலை நடத்த முடியாவிட்டால் மூலதனப்பயணம் தடை படும். மூலதனப் பயணத்தில் சிறு இடர் ஏற்படுவதைக் கூட ஒரு முதலாளித்துவ அரசால் தாங்கிக் கொள்ளமுடியாது. பெருநகர இருப்புப்பாதை மூலதனப் பயணத்தில் உராய்வு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கு அவசியம் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு உள்ளது.

சுவீடன் சிறுமியைப் பொறுத்தமட்டில் "அப்படிச் செய்ய வேண்டும்; இப்படிச் செய்யவேண்டும்" என்று கடுமையாகக் கூறுகிறார். அவ்வளவு தான். அது மூலதனப் பயணத்தில் சிறு உராய்வையும் ஏற்படுத்தவில்லை. ஆகவே அருக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய அவசியம் ஆதிக்க வர்க்கத்திற்கு ஏற்படவில்லை. அதுசரி! அச்சிறுமிக்கு நோயல் பரிசு தர ஏன் பரிந்துரை செய்யவேண்டும்? ஒன்றும் இல்லை. அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அச்சிறுமியையும், அவர் பின்னால் திரண்டு இருக்கும் கூட்டத்தையும் முனை மழுங்கச் செய்யமுடியும். அவ்வளவுதான். முதலாளி வர்க்கத்தைப் பொறுத்தவரை மூலதனப் பயணத்திற்கு இடையூறு ஏற்படக்கூடாது என்பதைத் தவிர வேறு ஒரு கவலையும் கிடையாது.

அப்படி என்றால் சூழ்நிலைக்கேட்டில் இருந்து உலகைக் காப்பது யார், எப்படி என்று கேட்கிறீர்களா? வேறுவழியே இல்லை. இந்த உலகில் இருந்து முதலாளித்துவ ஆதிக்கத்தை முற்றிலும் ஒழித்துவிட்டு, சமதர்ம (சோஷலிச) முறையை அமைப்பது தான் உலகை காக்கும் ஒரே வழியாகும். சமதர்ம அமைப்பில் தான் சூழ்நிலைக் கேட்டை உண்டாக்கும் பண்டங்களின் உற்பத்தியைத் தடுக்கமுடியும். (முதலாளித்துவ அமைப்பில் இலாபம் தருகின்றன என்ற காரணத்தால் அவை ஊக்குவிக்கப்படும்) ஏற்கனவே ஏற்பட்டு இருக்கும் கேடுகளைக் களையும் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்யமுடியும். (முதலாளித்துவ அமைப்பில் இழப்பு ஏற்படும் என்ற காரணத்தால் அவை தவிர்க்கப்படும்) ஆகவே இதற்கான தீர்வை அரசிடம் எதிர்பார்க்கமுடியாது. மக்கள்தான் தீர்வைக் காணவேண்டும்.

நீங்கள் உலகைக் காக்கவேண்டும் என்ற பக்கத்தில் நிற்கப் போகிறீர்களா? அல்லது உலகம் அழிந்தாலும் பரவாயில்லை; மூலதனப் பயணம் தடைப்படக் கூடாது என்ற பக்கத்தில் நிற்கப் போகிறீர்களா?

★

இந்திய, சீனத் தலைவர்கள் சந்திப்பு பயன் தருமா?

- குட்டுவன்

இந்தியப் பிரதமர் மோடியும் சீனத் தலைவர் ஜின்பிங்கும் அண்மையில் மாமல்லபுரத்தில் சந்தித்ததை அச்சு, ஒளி ஊடகங்கள் பெரிய அளவில் முதன்மைப்படுத்தின. இந்தச் சந்திப்புக் குறித்து இந்தியாவினுடைய சீனத் தூதர் ஆங்கில இந்து நாளேட்டில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அதில் இந்தச் சந்திப்பு சீனாவிிற்கும் இந்தியாவிிற்கும் இன்றுள்ள வர்த்தக உறவில் பெரிய அளவிற்கு மாற்றங்களை உருவாக்க வேண்டும். இரண்டு நாடுகளின் பொருளாதார அமைப்புகளும் ஒன்றுக்கொன்று எதிர்காலத்தில் உதவியாக இருந்திட வேண்டும் என்று கருத்துத் தெரிவித்திருந்தார். மேலும் இந்தியாவில் தற்போது காணப்படுகின்ற பொருளாதாரத் தேக்க நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு தற்போது சீன அரசு பல இந்தியப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும் என்றும் குறிப்பிட்டிருந்தார். தற்போது சீனாவின் ஏற்றுமதி அளவு அதிகமாகவும் இந்தியாவின் ஏற்றுமதி அளவு குறைவாகவும் உள்ளது. 15 விழுக்காட்டளவில் சீனாவின் வர்த்தகத்தில் இந்தியா விற்குத் துண்டு விழுந்துள்ளது. இந்தியாவிற்கு உதவிடும் எண்ணத்தில் இந்த வர்த்தகத்தில் காணப்படும் பற்றாக்குறையை 1.5 விழுக்காடு அளவிற்குக் குறைக்கச் சீனா முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்றும் கூறியுள்ளார். இந்தப் புள்ளிவிவரங்கள்தான் பல செய்தி ஏடுகளில் வெளி வந்துள்ளன. இதைத் தவிர வேறு எவ்வித நன்மையும் இந்தியாவிிற்குக் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை.

மாவோ-சீனா டெங்-சீனா ஜின்பிங்-சீனா என மூன்று வகை அரசியல் பொருளாதார நிலைகள் இந்தியா-சீனா வர்த்தக உறவிலும் நட்புறவிலும் உள்ளன.

மாவோ-சீனப் பொருளாதாரம் முழுக்க முழுக்க தற்சார்புச் சோசலிசக் கொள்கைகளை உள்ளடக்கியதாக இருந்தது. 1978ஆம் ஆண்டில் டெங் தலைமையில் சீர்திருத்தம் என்ற பெயரில் பல பொருளாதாரக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்த்தப்பட்டன. மாவோவின் கம்யூன் முறையை மாற்றுவதாகக் கூறிப் பல கொள்கைகள் அறிவிக்கப்பட்டன. இன்றும் சீனாவில் தனியார் நிலவுடைமை முற்றிலும் கிடையாது. 1971 ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகுதான் சீனா ஐக்கிய நாடுகள் மன்றத்தில் இணைந்தது. 1972 ஆம் ஆண்டு மாவோ-நீக்சன் சந்திப்பிற்குப் பிறகுதான் சீன-அமெரிக்க வர்த்தக உறவுகள் பெருகின. வெளிநாட்டிலிருந்து சீனப் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையான தொழில் நுட்பமும் அந்நிய முதலீடுகளும் பெறப்பட்டன. இதன் காரணமாக சீனப் பொருளாதாரத்தில் தாராளமயமாக்கல் கொள்கை ஊடுருவியது. உள்நாட்டுப் பொருளாதாரத்தை வலிமையாக்கிக் கொண்டு சீனாவிிற்குச் சாதகமான க்யூநிலை ஏற்பட்டவுடன் 1994 ஆம் ஆண்டில்தான் சீனா உலக வர்த்தக அமைப்பில் இணைந்தது. இன்றளவிற்குக்கூட சீனாவினுடைய நாட்டின் ஒட்டு மொத்த உற்பத்தியில் வேளாண் தொழிலின் பங்கு 7.2 விழுக்காடாக உள்ளது. தொழில் துறையின் பங்கு 40.7 விழுக்காடாகவும் பணித்துறையின் பங்கு 52.1 விழுக்காடாகவும் உள்ளன. இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை ஆய்வு செய்தால் சீனாவின் ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சியில் வேளாண் துறையின் பங்கு

இந்தியாவைவிட இரண்டு மடங்கு அதிகமாக இருப்பதைக் காண முடிகிறது. அதே போன்று தொழில் துறையிலும் இந்தியாவினுடைய பங்கைவிட அதிக விழுக்காட்டு அளவில் சீனா உள்ளது. வேளாண் தொழில் துறைகளின் உற்பத்தியில் 100 விழுக்காடு சீன மக்களே ஈடுபடுகின்றனர். பணித் துறையிலும் 90 விழுக்காட்டிற்கு மேல் சீன மக்களே பணியாற்றுகின்றனர். சீனாவில் நகர்ப்புற நிலங்களும் அரசின் கட்டுப்பாட்டில்தான் உள்ளன.

இந்தியாவைவிட அதிக அந்நிய முதலீடுகளைப் பன்னாட்டு வணிகக் கழகங்கள் வழியாகப் பெற்றாலும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் சீனாவின் நிலத்தை வாங்க இயலாது. அங்கு ஒப்பந்த அடிப்படையில் வாடகை அளித்துத்தான் நிலங்களைப் பெற முடியும். அது போன்றே தொழில் துறையில் பங்கு பெறுகிற வெளிநாட்டு நிறுவனங்கள் சீனா தொழிலாளர் களுக்கு அளிக்கும் கூலி, ஊதியம் ஆகியன சீன அரசால்தான் உறுதி செய்யப்படுகின்றன.

1994 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னர் பல நாடுகளுக்குச் சீனா தனது பொருள்களை ஏற்றுமதி செய்தாலும் அமெரிக்காவிற்குப் பெருமளவில் தனது ஏற்றுமதியை உலக வர்த்தக அமைப்பில் இணைந்த பிறகு பெருக்கியது. உலகளவில் ஏற்படுகின்ற வர்த்தக வளர்ச்சி இன்றைக்கு 3 விழுக்காடாக சரிந்துள்ளது. ஐரோப்பிய வட அமெரிக்க நாடுகளின் ஆண்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சி 2 முதல் 3 விழுக்காடாக உள்ள க்யூலில் அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் தொடர்ந்து சரிவினைச் சந்தித்து வருகின்றது. அமெரிக்காவின் கடன் பெருகி நிதிநெருக்கடியையும் சந்தித்து வருகின்றது. சீனப் பொருள்களின் ஏற்றுமதியால் அமெரிக்கப் பொருளாதாரம் சரிவு நிலையை நோக்கிச் செல்வதால் தற்போது இரு நாடுகளுக்கிடையே வர்த்தகப் போர் உருவாகியுள்ளது. இருப்பினும் சீன உள்நாட்டுப் பொருளாதாரம் இந்தியாவைப் போன்று கவலை கொள்ளும் வகையில் சரியவில்லை. இந்தியாவின் புள்ளிவிவரங்களைச் சீனாவின் புள்ளிவிவரங்களோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இந்தியாவின் உள்நாட்டுக் கட்டமைப்பு எவ்வளவு பலவீனமாக உள்ளது என்பதை உணரலாம். சான்றாக பட்டேல் சிலையையே சீனாதான் வடிவமைத்தது.

இந்தியா விடுதலை அடைந்து 70 ஆண்டுகளானாலும் நிலம் தனியார் கைகளில்தான் உள்ளது. மேலும் பன்னாட்டு நிறுவனங்கள் நிலங்களையும் சுராங்கங்களையும் கைப்பற்றிப் பன்மடங்கு லாபத்தினை அடைகின்றன. சீனாவின் வேளாண் தொழில் மக்களுடைய அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துள்ளன. குறிப்பாக ஊரக வேலைவாய்ப்பு சீனாவில் முழு அளவிற்கு உறுதி செய்யப்பட்டுள்ளது. தொழில் துறையிலும் சீன உற்பத்தியாளர்கள் உலகளவில் வளர்ந்து வருகின்றனர். கணினி வன்பொருள் உற்பத்தியில் சீனா முதலாவது இடத்தில் தொடர்ந்து உள்ளது. ஆனால் இந்தியாவைப் போன்று அமெரிக்காவினுடைய மிரட்டலுக்கு அடி பணிந்து போகின்ற

நிலை சீனாவிற்கு இல்லை. 2019 மே மாதம் முதல் ஈரானிடமிருந்து பெட்ரோலியப் பொருள்களை இறக்குமதிச் செய்யக் கூடாது என்ற அமெரிக்கக் கட்டளையை ஏற்று இந்தியா இறக்குமதியை நிறுத்திவிட்டது. இதனால் டாலர் மதிப்பில் அதிக விலையில் அமெரிக்க உட்பட பல நாடுகளிலிருந்து பெட்ரோலியப் பொருள்களை இறக்குமதி செய்யும் நிலைக்கு இந்தியா தள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்தியா தனது அரசரிமையை இழந்து அமெரிக்கவின் அடிமையாக உள்ளது.

காங்-பாசக ஆட்சிகள் உலகமயமாதல் திட்டத்தின் கீழ் நாட்டின் வளங்களைச் சுரண்டுவர்களுக்குத் துணை நிற்கின்றன. அண்மைப் புள்ளி விவரங்களும் இதை உறுதிச் செய்கின்றன. இந்தியாவில் 1 விழுக்காடே உள்ள பெரும் பணக்காரர்கள் 58 விழுக்காடு அளவு நாட்டின் செல்வத்தை வைத்துள்ளனர். இது உலக சராசரி 50 விழுக்காட்டைவிட அதிகமாக உள்ளது. இந்த 1 விழுக்காட்டுச் செல்வந்தர்களின் சொத்து மதிப்பு 2017ஆம் ஆண்டில் 21 இலட்சம் கோடி அளவிற்கு உயர்ந்துள்ளது. அதே நேரத்தில் 50 விழுக்காடு அளவு உள்ள 67 கோடி இந்திய மக்களின் செல்வம் ஒரு விழுக்காடே உயர்ந்துள்ளது. ஏழைகள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். கடந்த 5 ஆண்டுகளில் நகர்ப்புற ஊர்ப்புற வேலையின்மை சராசரியாக 10 விழுக்காடு உயர்ந்துள்ளது.

சீனாவின் புள்ளிவிவரங்களின்படி மாவோவிற்குப் பிறகு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவக் கொள்கைகள் சீனாவில் ஏற்றத்தாழ்வுகளை அதகரித்திருந்தாலும் மக்களின் அடிப்படை வாழ்வு பாதிப்புக்குள்ளாகவில்லை. 2015ஆம் ஆண்டுப் புள்ளிவிவரப்படி 50 விழுக்காடு மக்கள் தொகையினர் 15 விழுக்காடு நாட்டு வருமானத்தைப் பெறுகின்றனர். ஆனால் அமெரிக்காவில் 12 விழுக்காடு அளவிலும் பிரான்சில் 22 விழுக்காடு அளவிலும் பெறுகின்றனர். தனி மனிதர் வருமானம் நகர்ப்புறங்களிலும் ஊர்ப்புறங்களிலும் சீனாவில் தொடர்ந்து வளர்ந்து வருகிறது. பொதுத் துறை நிறுவனங்களை வலிமைப்படுத்துவதற்கும் சீரமைப்பதற்கும் பலப் பல புதிய திட்டங்களைச் சீன அரசு நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறது. சீனாவில் சமத்துவப் பொருளாதாரம் நடைமுறையில் இருப்பதால் ஏற்றத்தாழ்வுகள் பெருகினாலும் மற்ற நாடுகளை ஒப்பிடுகையில் பெருமளவில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்படவில்லை என்றே பொருளாதார வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

உலகளவில் தற்போது ஒரு நாட்டினுடைய மக்களின் வளர்ச்சியை ஐக்கிய நாடுகள் மன்றம் வெளியிடும் மானுட மேம்பாட்டுக் குறியீடுகளின் தரவரிசைப் பட்டியலின் அடிப்படையிலேயே கணக்கிடுகின்றனர். அதன்படி 189 நாடுகள் உலகத் தர வரிசைப் பட்டியலில் சீனா 86ஆம் இடத்திலும் இந்தியா 130ஆம் இடத்திலும் 2018ஆம் ஆண்டில் உள்ளன. அதே வறுமை ஒழிப்பில் சீனா உலகத்தின் முதல் இடத்தில் உள்ளது. 1981இல் 88 விழுக்காடு இருந்த வறுமையின் அளவு 2015இல் 0.7 விழுக்காடு என்று குறைந்துள்ளது. 2019ஆண்டு பசியால் வாடும் மக்களின் 118 நாடுகளின் வரிசைப் பட்டியலில் சீனா 25ஆவது இடத்திலும் இந்தியா 102ஆவது இடத்திலும் உள்ளன. வங்காள தேசம் 88 இடத்திலும் பாகிஸ்தான் 94 இடத்திலும் உள்ளன என்பது குறிப்பிடத்

தக்கது. 2018 புள்ளிவிவரப்படி குழந்தைகள் ஊட்டச்சத்து குறைபாட்டில் இந்தியா உலக அளவில் முதல் இடத்தில் உள்ளது. 4.6 கோடி குழந்தைகள் ஊட்டச்சத்து குறைபாட்டினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களின் உடல் மூளை வளர்ச்சியும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. 2011 இந்திய மக்கள் தொகைக் கணக்கெடுப்பின்படி மூளை வளர்ச்சி பாதிக்கப்பட்ட குழந்தைகள் 42 விழுக்காடு இந்தி பேசும் வட மாநிலங்களிலேயே உள்ளனர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு கேரளா ஆகிய மாநிலங்களில் இந்த ஊட்டச்சத்துக் குறைபாடு 2 விழுக்காடு அளவில்தான் காணப்படுகிறது. இத்தகைய ஊட்டச்சத்துக் குறைபாட்டை நோயல் பரிசுப் பெற்ற அமெரிக்கா சென் குழந்தைகள் மீது ஏவப்பட்ட பயங்கரவாதம் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வாறு எல்லா நிலைகளிலும் இந்தியா வினுடைய வளர்ச்சிக் குறியீடுகள் பாதிப்புக்குள்ளாகி வருகின்றன. இந்தியாவின் ஆண்டுப் பொருளாதார வளர்ச்சி ஒன்றிய அரசு 6 விழுக்காடு என்று அறிவித்தாலும் உண்மையில் 2015க்குப் பிறகு படிப்படியாகப் பொருளாதார வளர்ச்சி வீழ்ந்து நாட்டின் ஒட்டு மொத்த வளர்ச்சி 3.5 விழுக்காடுதான் உள்ளது என்று பல பொருளாதார வல்லுநர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். மேலும் பொதுத் துறை வங்கிகளின் வரக்கடன் அளவும் 6 லட்சம் கோடி ரூபாய் அளவிற்கு உள்ளது. 2019ஆம் ஆண்டில் இந்த வராகடன்களும் தனியார் செய்யும் வாங்கி மோசடிகளும் பெருமளவிற்குப் பெருகி வருகின்றன. மோட்டார் வாகனத் தொழில்கள் சிறுகுறு தொழில்களும் பெரும் பின்னடைவுகளைச் சந்தித்து வருகின்றன. பல தொழில்கூடங்கள் மூடப்பட்டுத் தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து வருகின்றனர். இத்தகைய சூழலில் சீன இந்தியத் தலைவர்கள் சந்திப்பு எந்தளவிற்கு வெற்றி பெற்றது என்பதை யாரும் குறிப்பிட முடியாது. காரணம் எந்தவிதத் திட்டங்களும் இல்லாமல் நடபுறவு அடிப்படையில்தான் இதுவரை இந்த இருநாட்டுத் தலைவர்களும் சந்தித்து வருகின்றனர். உலகப் பொருளாதாரச் சரிவால் சீனாவின் பொருளாதாரம் சரிவைச் சந்தித்தாலும் இந்தியா போன்று பெரிய பொருளாதாரச் சிக்கலில் மாட்டவில்லை.

இந்தியாவின் ஆட்சியியலில் மதவாதம் பெருகியுள்ளது. வடமாநிலங்களில் பசுப்பாதுகாவலர்கள் என்ற பெயரில் சிறுபான்மையினரையும் தலித் மக்களையும் தாக்கிக் கொலை செய்யும் அளவிற்கு வளர்ந்து வருகிறது. மக்கள் பிரச்சினைகளில் கவனம் செலுத்தாமல் பொருளாதார வீழ்ச்சியின் பாதிப்பைத் திசைத் திருப்புவதற்காகக் காசுமீர் பிரச்சினையை இந்தியாவின் பெரும் பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டு 370வது பரிவினை நீக்கியுள்ளனர். காசுமீர் மக்களின் சனநாயக உரிமைகள் முழுமையாகப் பறிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்திய-சீன நாடுகளுக்கிடையே காணப்படும் எல்லைப் பிரச்சினையை அணுகுவதில் இந்தியா கடைப்பிடிக்கும் பொறுமையைக் காசுமீர் பிரச்சினையில் ஏன் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்று பல ஆய்வாளர்கள் வினா எழுப்பியுள்ளனர். எனவே இந்தியா சீனத் தலைவர்களின் மாமல்லபுரத்துச் சந்திப்பும் ஒருவித திசை திருப்பும் நாடகமா? என்று மக்கள் ஐயுறுகின்றனர்.

★

கடவுள் நம்பிக்கை உண்டா...?

தியாகச்சுடர் காமராசுடன் சீர்காழி பெ.எத்தராஜ் நிகழ்த்திய உரையாடல்

தலைவர் காமராசர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் சுற்றுப் பயணம் வந்த நேரத்தில் ஒரு கிராமத்தில் பாழடைந்த கோயிலைப் பார்த்தார். அந்தக் கோயில் பழம்பெருமை வாய்ந்தது. ஆனாலும் சிதிலமடைந்து கிடந்தது. சுற்றுப்புற மதில்கள் உடைந்து பிரகாரம் திறந்து கிடந்தது. அங்கங்கே ஆடு, மாடுகள் மேய்ந்து கொண்டிருந்தன. கோயில் கோபுரத்திலெல்லாம் மரம், செடி, கொடிகள் வளர்ந்து கிடந்தன. கோவில் குருக்கள் எப்போதாவது வந்து பூஜை செய்து மணியடிப்பார்.

சுற்றும் எதிர்பாராமல் தலைவர் கோயிலுக்குள்ளே போய்விட்டார். சுற்றியிருந்த நாங்களனைவரும் அவருடன் சென்றோம். நான் கடவுள் நம்பிக்கையில்லாத நாத்திகன். இது தலைவருக்கும் தெரியும். தலைவர் கோயில் வாசலில் இருந்த கல்வெட்டுக்களையெல்லாம் பார்த்தார். புதராக மண்டிக் கிடந்த சாசனங்களையெல்லாம் துடைத்து விட்டுப் பார்த்தார். பலிபீடம், கொடிமரம், நந்தி இவைகளிடமெல்லாம் போய் நின்று உற்றுக் கவனித்தார். இவரது ஒவ்வொரு செய்கையும் கட்சிக்காரர்களுக்கு வியப்பாயிருந்தது. கோவிலுக்கு வந்து உள்ளே சாமி கும்பிடப் போகாமல், எது எதையோ பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாரே என்று மற்றவர்கள் பேசிக் கொண்டனர்.

ஆனால், எனக்கு அவரைப் பற்றி நன்றாகத் தெரியும். கோவில்களில் கொடுக்கும் பிரசாதங்களை வாங்கிக் கொள்வார். விபூதி பூசிவிட்டால் மறுக்கமாட்டார், பரிவட்டமும் கடடிக் கொள்வார். தீபாரதனையைத் தொட்டுக் கொள்வார். கோவிலை விட்டு வெளியில் வந்த மறுநிமிடமே பழம், தேங்காய் மூடி, மாலைகளை யார் பக்கத்திலிருக்கிறார்களோ அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுவார். விபூதி, குங்குமத்தை வீட்டுக்கு எடுத்துப் போகமாட்டார். பையில் பத்திரப்படுத்தவும் மாட்டார். கேட்டால், “கோவில்லெச் செய்ற மரியாதை வாங்கிக்கணும். அதுதான் மனுஷ நாகரிகம், குருக்கள், அறங்காவலர், ஊர் ஜனங்க மனசு புண்படக் கூடாதல்லியா... அதுக்கு மேல அதில ஒண்ணுமில்லே...!” என்பார்.

தலைவர் இந்தக் கோவிலைச் சுற்றிப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கையிலேயே அந்த கோவிலின் குருக்களும் அறங்காவலரும் வந்துவிட்டனர். பிரகாரத்தைச் சுற்றி வந்த தலைவர் குருக்களைப் பார்த்து, “இந்த கோவிலக் கடடி எவ்வளவு காலமாச்ச...?” என்றார். குருக்களும், நிருவாகிகளும் பதில் சொல்ல முடியாமல் விழித்தனர்.

“ஏன்ய்யா... குருக்கள்... நீங்க எவ்வளவு காலமா இந்தக் கோவிலுக்கு மணியடிச்சுகிட்டு இருக்கீங்க... இந்தக் கோவில் பத்தின “தலவரலாறே” உங்களுக்குத்

தெரியாதா...? எந்த வருஷத்து பஸ்ஸு? எத்தனை கிலோ மீட்டருக்கு எவ்வளவு பெட்ரோல் ஆகும்னு தெரியாம, ஒரு டிரைவர் அந்தக் காரை ஓட்டலாமான்னேன்?” என்று காமராசர் ஆரம்பித்ததும் குருக்கள் உள்பட எல்லோரும் ஆடிப்போனார்கள். தலைவரே மேலும் தொடர்ந்தார். “இந்தக் கோவிலக் கடடி எண்ணுத்து எழுபது வருசத்துக்கு மேலாகுது. சோழ மாதேவி தானமா கொடுத்த “இறையிலி” நிலங்கள் தான் இந்தக் கோவில் சுத்தி இருக்குது. இந்த ஊரும், இந்த தாலுக்காவும் இந்தக் கோவில் சொத்துதான். அதிலேருந்து வர்ர வருமானத்துலதான் சாமிக்குப் பூஜை, புனஸ்காரமெல்லாம் பண்ணணும். குத்தகைதாரர்கள் அளக்கிற பகுதி நெல்லை வாங்கித்தான் சாமியாடிகளுக்கு, தேவரடியார்களுக்கு, பூக்குடலைத் தூக்குறவங்களுக்கும் சம்பளம் போடணும். சாமி நெலத்த விவசாயம் பண்ணிச் சாப்பிட்டுக்கிட்டிருக்கிற ஒருத்தனும் ஒரு பிடி நெல்லைக் கூட கோவிலுக்கு அளக்கல போலிருக்கு... அதனால தான் சாமி இருட்டில் கிடக்குன்னேன்...!” என்று காமராசர் பேசப் பேச அத்தனை பேரும் அதிர்ந்து போய் நின்றனர். அந்தக் கோவில் சொத்தைச் சாப்பிட்டு ஏப்பம் விட்டுக் கொண்டிருந்த பெருச்சாளிகள் பலரும் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தனர்.

தங்கள் அடிமடியிலேயே கைவைக்கிறாரா என்று அந்தக் குத்தகைதாரர்கள் நடுங்கிப் போயிருக்கக் கூடும். இதற்குள் குருக்கள்மார் சிலர் வந்து, பிரசாதம், பொங்கல், வடையெல்லாம் தயாரா இருக்கு...! என்று ஆரம்பித்தனர்.

“சாமியை இருட்டிலே போட்டுட்டு ஆசாமியெல்லாம் சாப்பிட்டுக் கிட்டிருக்கீங்க. பொங்கல், வடையெல்லாம் ஏழை ஜனங்களுக்குச் சேரிப் பிள்ளைகளுக்குக் கூப்பிட்டுக் கொடுங்க...!” என்று சொல்லிவிட்டு வேகமாகத் தலைவர் கோவிலை விட்டு வெளியே வந்துவிட்டார். அறங்காவலர் குழு திகைத்துப் போய் நின்றது.

தலைவர் அடுத்த ஊர் நிகழ்ச்சிக்குப் போவதற்காகக் காரில் ஏறினார். நானும் அவரோடு பயணம் செய்தேன். “கடவுள் பற்றி காமராசர் என்ன நினைக்கிறார்... பூஜை, வழிபாடு, நேம நைவேத்தியங்கள் பற்றி அவரது கருத்து என்ன?” என்பதையெல்லாம் அவரிடமே கேட்டுத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பது என் நெடுநாளைய அவா. இதுதான் சரியான சந்தர்ப்பம் என எண்ணி நான் தலைவரிடம் மெதுவாக ஆரம்பித்தேன்.

“கடவுள் ஒருத்தர் இருக்காரனு உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டா...?”

“இருக்கு, இல்லைக்கிறதைப் பற்றி எனக்கு எந்தக் கவலையும் கிடையாதுன்னேன். நாம செய்றது நல்ல

காரியமா இருந்தா போதும். பக்தனா இருக்கிறதைவிட யோக்யனா இருக்கணும். அயோக்கியத்தனம் ஆயிரம் பண்ணிக்கிட்டு கோவிலுக்குக் கும்பாபிஷேகம் பண்ணிட்டா சரியா போச்சா...?” என்றார்.

நான், “கடவுள் விஷயத்துல நேரு கொள்கையும், உங்க கொள்கையும் ஒண்ணாயிருக்கும் போலிருக்கே...” என்று ஆரம்பிக்கவும் அவரே “அக்ஷாடிஸ்ட்டுன்னு” சொல்றீயா...? நேரு ரெண்டப்பத்தியும் கவலைப்படாதவர் தான். ஆனா... மனிதனை முன்னேற்றணும், சமூகம் வளரணும் கிறதல அவர் கவனமாயிருந்தார். அதுக்கு மதமோ, கடவுளோ தடையாயிருந்தா அதைத் தூக்கிக் குப்பையிலே போடணும் கிற அளவுக்கு அவர் தீவிரவாதி. எப்படி யோசிச்சுப் பார்த்தாலும், சாதாரண மனிதனைக் கைதூக்கி விடணும் கிறத்தானே எல்லா மதமும் சொல்லுது. சமுதாயத்துல பேதம் போகணும்... ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கக்கூடாதுங்கிறதத் தானே மகான்கள் சொல்றாங்க. ஆனா, இன்னிக்கு நம்ம மதங்கள் அதப்பத்தி கவலைப் படுதானேன்...? எவன் தலையை தடவியாவது, எவனை அழிச்சாவது தான் முன்னேறணும்னுதானே ஒவ்வொரு மடாதிபதியும் நினைக்கிறான். இதுக்குக் கடவுள் சம்மதப்படுறாரா...? என்று கேட்டார்.

நான் உடனே, “அப்படியானா ஆண்டவன்னு ஒருத்தர் இல்லேன்னுதான் நீங்களும் நினைக்கிறீங்களா...? இருந்திருந்தா இந்த அயோக்கியத்தனத்தையெல்லாம் ஒழிச்சிருப்பாரே...! தன்னோட எல்லா பிள்ளைகளையும் மேல் சாதி, கீழ் சாதின்னு படைச்சிருக்கமாட்டாரே...?” என்றேன்.

“மேல் சாதி, கீழ் சாதி எல்லாம் இடையில வந்து திருட்டுப் பயலாக பண்ணினதுதான். சுரண்டித் தீங்கிறதுக்காகச் சோம்பேறிப் பசங்க பண்ணின ஏற்பாடுன்னேன். எல்லாரும் ஆயா வவுத்துல பத்து மாசம் இருந்துதானே பெறக்கிறான். அதுவே என்ன பிராமணன், சூத்திரன்...? ரொம்ப அயோக்கியத்தனம்...!” என்றார் காமராசர். எனக்குள் பெருமையும் பூரிப்பும் பிடிபடவில்லை. காமராசரைக் கட்டிப்பிடித்து ஆலிங்கனம் செய்ய வேண்டும் போலிருந்தது. இவருக்குள் இவ்வளவு சிந்தனை ஊற்றா...? இத்தனை கம்பீரமா? அடங்காத சீற்றமா? ஆத்திர நெருப்பா? அவர் பேசப் பேச நான் வானுக்கும், பூமிக்கு மாய்க் குதித்தேன்.

“நீங்கள் ஏன் உங்களை ஒரு முழு நாத்திகராய் அறிவித்துக் கொள்ளவில்லை...?” என்று கேட்டேன்.

“நான் ஒரு சமுதாயத் தொண்டன். நாத்திகவாதி - ஆத்திகவாதி எல்லாருக்கும் சேவை செய்றவன். எனக்கு எதிரே வர்வனை “மனுஷன்” னுதான் பாக்குறேனே தவிர, அவனை பிராமணன், சூத்திரன்னு பாக்கறதில்லை... அப்படி எவனும் என்கிட்ட பேசிட்டே வரமுடியாது. நாத்திகாவாதம்கிறது ஒரு தனி மனிதக் கொள்கை.

அரசியல்வாதி ஒரு பொதுவானவன். ஒரு கோவிலை நிர்வாகம் பண்ணி நிதி கொடுக்க வேண்டியது “கவர் மெண்டஸ்” பன்றறவனோட வேலை, “நான் நாத்திக வாதி. எனவே கோவிலை இடிப்பேன்” னு எவனும் சொல்ல முடியாது. கம்யூனிசச் சமுதாயத்திலேயே கோவிலும் பூசையும் இருக்கே...! தனிப்பட்ட முறையில் நான் கோவில், பூசை, புனஸ்காரம்னு பைத்தியம் பிடிச்ச அலையிறதில்லை. மனிதனோட அன்றாட கடமைகள் தான் முக்கியம்னு நெனைக்கிறவன்...” என்று மிகத் தெளிவாக பேசினார்.

“அப்படியானா, நீங்க பூசை, பிரார்த்தனையெல்லாம் பன்றறதில்லையா...?” எனக் கேட்டேன்.

“அதெல்லாம் வேலை, வெட்டியில்லாதவன் பன்றற துன்னேன். அடுத்த வேளைச் சோத்துக்கில்லாதவன், கடன் வாங்கி ஊர், ஊரா “ஷேத்ராடனம்” போறான்... எந்தக் கடவுள் வந்து “நீ ஏண்டா என்னப் பாக்க வரலைனு இவர்கிட்டே கோவிச்சுக்கிட்டான்...?” அபிஷேகம் பன்றற துக்காகக் கொடம் கொடமா பாலை வாங்கி வீணாக்குறானே மடையன்... அந்தப் பாலை நாலு பிள்ளைங்க கிட்டே கொடுத்தா, அதுங்க புஷ்யாவாவது வளருமால்லியா...?”

“பதினெட்டு வருஷமா மலைக்குப் போறேன்னு பெருமையா சொல்றான். அதுக்காக அவனுக்குப் பி.ஷெச்.டியா கொடுக்கிறாங்கா...? பதினெட்டு வருஷமா கடன்காரனா இருக்கானு அர்த்தம். பணம் படைச்சவன் போடுற பக்தி வேஷம். “சோஷியல் ஸ்டேட்ஸ்” க்காக நாலு பேர் தன்னைப் பக்திமான், பெரிய மனுஷன்னு பாராட்டணும் கிறதுக்காக. ஒரு அனாதை இல்லத்துக்கோ, முதியோர் இல்லத்துக்கோ கொடுக்கலாமில்லியா...” ஊருக்கு நூறு சாமி... வேளைக்கு நூறு பூஜைன்னா... மனுஷன் என்னிக்கு உருப்படறது...? நாட்டுல வேலையில்லாத திண்டாட்டம், வறுமை, சுகாதாரக்கேடு இத்தனையும் வச்சுக்கிட்டு பூசை என்ன வேண்டி கிடக்கு... பூஜைன்னேன்...? ஆயிரக்கணக்கான இந்த “சாமிகள்” இதப்பாத்துகிட்டு ஏன் பேசாம இருக் குன்னேன்...?

தலைவர் போடு போடு என்று போட்டுக் கொண்டே வந்தார். அவருக்குள் ஆயிரம் இங்கர்சாலை, பெரியாரை நான் கண்டெடுத்தேன். “அப்படியானா... நீங்க பல தெய்வ வழிபாட்ட வெறுக்கிறீங்களா... இல்லை, தெய்வ வழிபாட்டையே வெறுக்கிறீங்களா...?” என்று கேட்டேன்.

அவர் கொஞ்சம்கூடத் தாமதிக்காமல்... “லட்சுமி, சரஸ்வதி, பார்வதி, முருகன், விநாயகர், பராசக்திங்கிற தெல்லாம் யாரோ ஓவியர்கள் வரைஞ்சு வச்ச சித்திரங்கள். அதையெல்லாம் ஆண்டவன்னு நம்மாளு கும்பிட ஆரம்பிச்சுட்டான். சுடலைமடான், காத்தவராயன்கிற பேர்ல வந்த வட்டாரத்துல யாராவது பிரபலமான ஆசாமி இருந்திருப்பான். அவர் செத்ததும் கடவுளாக்கிட்டான் நம்மாளு. கடவுள்ங்கிறவரு கண்ண உருட்டிகிட்டு,

நாக்கை நீட்டிக்கிட்டுதான் இருப்பாரா...? அரேபியாவில் இருக்கிறவன் “அல்லா” ன்னான். ஜெருசலத்தில் இருக்கிறவன் “கர்த்தர்” னான். அதிலேயும் சில பேரு மேரியக் கும்பிடாதேன்னான். கிறிஸ்துவ மதத்திலேயே ஏழு, எட்டு “டெனாமினேஷன்” (வகை) உண்டாக்கிட்டான். மத்திய ஆசியாவிலிருந்து வந்தவன், அக்கினி பகவான், ருத்ரன், வாயு பகவான்னு நூறு சாமியச் சொன்னான். நம்ம நாட்டுப் பூர்விகக் குடிமக்களான திராவிடர்கள், காத்தவ ராயன், கழுவடையான், முனியன், வீரன்னு கும்பிட்டான். எந்தக் கடவுள் வந்து இவன்கிட்டே “என் பேரு இதுதான்னு சொன்னான்...?” அவனவனும் அவனவன் இஷ்டத்துல ஒரு சாமிய உருவாக்கினான். ஒவ்வொரு வட்டாரத்துல உருவான ஒவ்வொரு மகானும் ஒரு கடவுள் உண்டாக்கி, எல்லாரும் தன் கட்சியில சேரும்படியா செஞ்சான்...

காங்கிரஸ் - கம்யூனிஸ்ட் - தி.மு.க. மாதிரி ஒவ்வொரு மதமும் ஒரு கட்சி. யார் யாருக்கு எதிலே லாபமிருக்கோ அதுல சேந்துக்குறான்... மதம் மனிதனுக்குச் சோறு போடுமா? இந்த குறைந்தபட்ச அறிவு கூட வேண்டாமா மனுஷனுக்கு...? உலகத்துல இருக்கிற ஒவ்வொரு மதமும், நீ பெரிசா... நான் பெரிசான்னு மோதிகிட்டு இரத்தம் சிந்துதே...! நாட்டுக்கு நாடு யுத்தம் வருதே...!

இப்படியெல்லாம் அடிச்சுகிட்டு சாகச் சொல்லி எந்த ஆண்டவன் சொன்னான்...? தலைவர் தெளிந்த நீரோடை மாதிரி பேசிக்கொண்டே வந்தார். ஒவ்வொரு விஷயத் தைப் பற்றியும் ஒரு அழுத்தமான முடிவை அவர் வைத் திருப்பதைப் பார்த்து நான் வியந்தேன்.

“அப்படியானா... உங்களுக்கு புராணம், இதிகாசம் போன்ற விஷயங்கள்ல நம்பிக்கையோ, ஈடுபாடோ கிடையாதா...?” என்று நான் கேட்டேன்.

“புராணம், இதிகாசமெல்லாம் அந்தக் காலத்துல இருந்த மகான்கள் எழுதி வச்சது. அவங்களுக்கு எந்த உள்நோக்கமும் இருந்திருக்காது. பாரதம், இராமாயணத்துல பல நல்ல விஷயங்கள் மனுஷனுக்கு இருக்கு... பாவ, புண்ணியத்துக்குப் பயப்படணும். கெட்டவன் அழிஞ்சு போவான். நல்லவன் வாழ்வான்னு சொல்லப்பட்டிருக்கு. மண்ணாசை, பொண்ணாசை கூடாது. அடுத்தவன் மனைவியைத் தப்பாக்கக் கருதக் கூடாதுன்னு எச்சரிச்சிருந்தாங்க. ராமன் மாதிரியான ஒரு “யோக்யனை” ச்சிருஷ்டிச்சி அவனை நல்லவனுக்கு உதாரணமாகக் காட்டியிருக்க காங்க.

இதையெல்லாம் மனுஷன் எடுத்துக்கணும். அரசாங்கம் போடுற வெறும் சட்டதிட்டங்கள் மட்டும் மனுஷனுக்குப் போதாது. தீமை செஞ்சவனுக்குச் சட்டத்துல தண்டனை உண்டு. தீமையை நினைக்கறவனுக்குத் தண்டனை உண்டா? மனசாலையும் தப்பு நெனக்காதேன்னு நம்ம இதிகாசங்கள் சொல்லுது!

நான் இடைமறித்து அந்த “இதிகாசங்களிலும் பல நம்ப முடியாத விஷயங்கள், மூடநம்பிக்கைகள் மலிந்து கிடக்கே...?” என்று கேட்டேன்.

உடனே அவர், “எது, எது ஆகாததோ அதையெல் லாம் விட்டு வேண்டியதுதான். எத்தனை ஆயிரம் வருஷத் துக்கு முன்னே எழுதி வைக்கப்பட்ட விஷயங்கள் அவை. இன்னிக்கு அதெல்லாம் அப்படியே பொருத்தமாயிருக்கு மானே? சமுதாயத்தில அன்னிக்கு இருந்த நடைமுறையையே எழுதி வச்சிருப்பாங்க... சாரத்த எடுத்துகிட்டு சக்கையைத் தூக்கிப் போட்டுணும்னே...” என்றார்.

“நீங்க சொல்றத பார்த்தா இராமன், கிருஷ்ணனை யெல்லாம் கடவுளாக்கிட்டானே... அதை ஏத்துக்கிறீங்க போலிருக்கே...?” என்று வினாத் தொடுத்தேன்.

தலைவர் குலுங்கக் குலுங்கச் சிரித்தார். “டேய் கிறுக்கா, நான் சொல்றது உனக்கு விளங்கலியான் னேன்...? ராமன், கிருஷ்ணன் கிறது கற்பனைக் கதாபாத்திரமேனேன். அதையெல்லாம் நம்மாளு கடவுளாக்கிட்டானேன்...! இன்னிக்கு நம்ம சினிமாவுல வர்ற நாயகனுக்குக் ‘கடஅவுட்’ வைக்கிறானில்லையா... அது மாதிரி அந்தக் காலத்துல கதாநாயகன் மாதிரி வரு ணிக்கப்பட்ட ராமனுக்கும், கிருஷ்ணனுக்கும் கோவில் கட்டிப்பட்டான். அந்தப் புத்தகங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிற விஷயங்கள் எடுத்துக்கணும். ஆசாமிய விட்டுட்டணும்.”

காலப்போக்குல என்னாச்சன்னா... இலட்சக்கணக் கான மக்கள் ராமனை, கிருஷ்ணனைக் கும்பிட ஆரம்பிச்சிட்டானு தெரிஞ்சதும், அவங்கள வச்சு கட்டி கட்ட ஆரம்பிச்சிட்டான் அரசியல்வாதி. அவனுக்குத் தெரியும், ராமன் ஆண்டவன் இல்லேன்னு. ஆனா, அதை வச்சுப் பொழும்ப நடத்தப் பாக்குறானுங்க கள வாணிப் பசங்க... புராணங்களிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிற கதாபாத்திரங்கள் வச்சித்தான் நம்ம ஜனங்களை அடிமையா ஆக்கி வச்சுருக்கான்.

நரகாசுரன் கதையை வச்சு தீபாவளி கொண்டாடு றான். நவராத்திரி கதையைச் சொல்லிச் சரஸ்வதி பூசை பண்ணான். விக்கினேஸ்வரனைச் சொல்லி விநாயகருக்குக் கொழுக்கட்டை பண்ணான். இது மாதிரி ஏற்பாடுகளைச் செஞ்சி ஏழை ஜனங்களையும் தன்னோட மதத்தின் பிடிக்குள்ளேயே வச்சிப் பொழும்பு நடத்தறான்.

நான் தீபாவளி கொண்டாடுனதுமில்ல... எண்ணெய் தேச்சிக் குளிச்சதுமில்ல... புதுசு கட்டுனதுமில்ல... நம்ம சமூகம் அதை ஒட்டுன விழாள்ளேன் என்று விளக்கினார்.

“மதம் என்பதே மனிதனுக்கு அபின்...! அப்படிக்கிற கருத்து உங்களுக்கும் உடம்பாடுதான் போலத் தோணுதே...?” என்று ஒரு கேள்வியைக் கேட்டேன்.

தலைவர், “நான் தீ மிதி, பால் காவடி, அப்படின்னு போனதில்ல. மனிதனைச் சிந்திக்க வைக்காத எந்த விஷ யமும் சமுதாயத்துக்குத் தேவையில்ல... பெத்த தாய்க்குச் சோறு போடாதவன் மதுரை மீனாட்சிக்குத் தங்கத்தாலி வச்சிப் படைக்கலாமா? ஏழை வீட்டுப் பெண்ணுக்கு ஒரு தோடு, மூக்குத்திக்குக்கூட வழியில்ல. இவன் இலட்சக்

கணக்கான ரூபாயில வைர ஒட்டியாணம் செஞ்சி காளியாத்தா இடுப்புக்குக் கட்டிவிடறான்.

கறுப்புப் பணம் வச்சிருக்கிறவன் திருப்பதி உண்டியல்ல கொண்டு போய்க் கொடறான். அந்தக் காசில ரோடு போட்டுக் கொடுக்கலாம்; ரெண்டு பள்ளிக்கூடம் கட்டிக் கொடுக்கலாமில்லையா? அதையெல்லாம் செய்ய மாட்டான். “சாமிக்குத்தம் வந்திடும்”னு பயந்துகிட்டுச் செவ்வான். மதம் மனிதனைப் பயமுறுத்தியே வைக்குதே தவிர, தன்னம்பிக்கையை வளர்த்திருக்கா? படிச்சவனே அப்படித்தான் இருக்கானேன்...” என்றார்.

“கோவில் பிரார்த்தனை, நேர்த்திக் கடன் கழிக்கிற தன்னு ஏதாவது நீங்க செஞ்ச அனுபவமுண்டா...? அதிலேயிருந்து எப்போ விலகனீங்க...?” இது நான்.

“சின்னப் பையனா இருந்தப்போ விருதுநகர்லே பத்ரகாளியம்மன் கோவில் திருவிழா நடக்கும். அந்தக் கோவில் சிலைக்கு ஒரு நாடாரே பூசை செய்வார். அதிலே நான் கலந்துகிட்டிருக்கேன். 1930-க்கு முன்னாலே சஞ்சீவரெட்டியோட திருப்பதி மலைக்குப் போனேன். அவர் மொட்டை போட்டுகிட்டார். என்னையும் போட்டுக்கச்சொன்னார். நானும் போட்டுக்கிட்டேன். அப்பொறம் யோசிச்சுப் பார்த்தேன். இதெல்லாம் வேலையத்த வேலைன்னு தோணிச்சு. போயும், போயும் கடவுள் தலைமுடியைத் தானா கேக்குறாரு... எல்லாம் “பார்பர் ஷாப்காரன் செட-அப்” அப்பண்ணு சிந்திச்சேன். விட்டுட்டேன். ஆனா, சஞ்சீவ ரெட்டி அதை விடலை. அடிக்கடி மொட்டை போடுவார்.

தலையில் இருக்கிற முடியை எல்லாரும் கொடுப்பான்; ஆண்டவனுக்காகத் தலையையே கேட்பா கொடுப்பானா...?” என்று கேட்டுவிட்டு விழுந்து, விழுந்து சிரித்தார்.

“அப்படியானா... மனிதர்களுக்கு வழிபாடு, பிரார்த்தனை முக்கியம்னு சொல்றாங்களே... அதப்பத்தி...?” என்று கேட்டேன்.

“ஆ...த்தா மனுஷன் நல்லாருக்கணும்கிறதுதான் வழிபாடு. ஏழைகளுக்கு நம்மாலான உதவிகளைச் செய்யணும்கிறதுதான் பிரார்த்தனை. இதுல நாம சரியா இருந்தா, தெய்வம்னு ஒண்ணு இருந்தா அது நம்மள வாழ்த்தும்ன்னார்...!”

காமராசர் என்கிற அந்த மனிதாபிமானி என் மனத்தில் அந்த நிமிடமே சிம்மாசனம் போட்டு உட்காருகிறார்.

சட்டென்று காரை நிறுத்துகிறார். வழியில் காலில் செருப்போ, மேலுக்குச் சட்டையோ இல்லாமல் நடந்து போன சிறுவர்களைப் பார்த்து, “ஏன் பள்ளிக்கூடம் போகலியா...?” அவர் இவ்வளவு நேரம் பேசிய பேச்சின் விளக்கம் எனக்குக் கிடைத்துவிடுகிறது.

தகவல் : திரு. சீர்காழி பெ. எத்திராஜ், முன்னாள் மேலவை உறுப்பினர்

“ஆகட்டும் பார்க்கலாம்” என்னும் நூலிலிருந்து நன்றி : தமிழாலயம், நவ.- திச.2019 இதழ்

முனைவர் து. மூர்த்தியின் அண்ணன் வேலூர் து. அரங்கநாதன் மறைந்தார்!

24.10.2016-இல் மறைந்த மார்க்சிய-பெரியாரிய அறிஞர் முனைவர் து. மூர்த்தியின் அண்ணனும், மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சி வேலூரில் அமைக்கப்பட்ட நாள் முதல் அதன் உறுப்பினராக இருந்தவருமான தோழர் து. அரங்கநாதன் தன் 69ஆம் அகவையில் 23.10.2019 அன்று பகல் 12 மணியளவில் மறைந்தார். அன்றே அவருடைய கண்கள் கொடையாக அளிக்கப்பட்டன.

24.10.2019 அன்று பிற்பகல் 2.30 மணிமுதல் 4.00 மணிவரை அவருடைய இல்லத்தின்முன் து. அரங்கநாதன் மறைவையொட்டி இறுதி வணக்க நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் தோழர்கள் க. முகிலன், பொ. காளியப்பன், சா. குப்பன், மோ.சி. சங்கர், க. குப்புசாமி மற்றும் முனைவர் து. மூர்த்தியின் நண்பர் குமரகுரு. உறவினர்கள் சம்பந்தன், யோகநாதன். கண்ணன். வேலூர் உதவும் உள்ளங்கள் தலைவர் இரா. சந்திரசேகரன். வழக்குரைஞர் க. பூங்குன்றன், மறைந்த மா.பெ.பொ.க. தோழர் இரா. சுந்தர் அவர்களின் தம்பி மனைவி ஆகியோர் து. அரங்கநாதனின் வாழ்க்கையின் நிகழ்வுகள், பண்பு நலன்கள் குறித்து உரையாற்றினார். அதன்பின், வேலூர் சி.எம்.சி. மருத்துவமனைக்கு மருத்துவ ஆய்வுக்காக து. அரங்கநாதனின் உடல் அவருடைய குடும்பத்தினரால் கொடையாக அளிக்கப்பட்டது.

வேலூர் மாவட்ட மா.பெ.பொ.க. தோழர்கள் லோ.இரா. குமார், மீ. தில்லிபாபு, சத்திய நாராயணன், முனைவர் வெங்கடேசன், வாணியம்பாடி மதனகவி, மா. தசரதன், பன்னீர்செல்வம், கு. மனோகரன், கி. கலை, கோ. நக்கீரன் ஆகியோர் கலந்துகொண்டனர். து. அரங்கநாதன் துணைவியார் சாந்தி, மகன்கள் எழிலன், செழியன் ஆகியோர்க்கு மா.பெ.பொ.க. ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

பேராசிரியர் நார்த்தங்குடி க. மணியரசன் 84-ஆம் பிறந்தநாள் நினைவேந்தல் மடல்

- சிதம்பரம் மருத்துவர் க. சம்பந்தம்
பேராசிரியர் மணியரசன் மருத்துவமனை, சிதம்பரம்

கூடலூர் மாவட்டம், சிதம்பரம் வட்டம், வீராணம் ஏரிக்கரைப் பக்கம் நார்த்தங்குடி என்ற கிராமத்தில் வை. கணபதி, க. அலமேலு இவர்களின் மூத்தமகன் மணியரசன். இவரின் உடன்பிறந்தவர்கள் மருத்துவர் க. சம்பந்தம், ஆசிரியர் க. இளங்கோவன், க. பாண்டித்துரை மற்றும் சகோதரி, க. பூங்கோதை.

பிற்படுத்தப்பட்ட வன்னியர் சமூகத்தில் வேளாண்குடியில் பிறந்த இவர்கள் வை. கணபதி அவர்களால் சுயமரியாதைக்காரர்களாக வளர்க்கப்பட்டனர். தந்தை பெரியார், வே. ஆனைமுத்து, திருவாளர் கே. தங்கராசு போன்ற தலைவர்களின் உரையைக் கேட்பதற்காக, பூந்தோட்டம், ஓடாக்க நல்லூர், வாழைக்கொல்லை, வெய்யலூர், வாக்கூர் நார்த்தங்குடி மற்றும் சேத்தியாத்தோப்புப் பகுதிகளில் நடைபெறும் பொதுக் கூட்டங்களுக்குத் தன் பிள்ளைகளை கணபதி அவர்கள் அழைத்துச் செல்வார்கள்.

1946 முதல் 1949 காலங்களில் வே. ஆனைமுத்து அவர்கள், இந்தப் பகுதியில் பல ஊர்களுக்குச் சென்று, சுயமரியாதைப் பரப்புரை செய்தார்கள். இவர்களுக்கு இப்பகுதியில் உள்ள வை. கணபதி அவர்களும் ஓடாக்கநல்லூர் இராமச்சந்திரன் அவர்களும் பெரிதும் உதவியாக இருந்தார்கள். வே. ஆனைமுத்து அவர்கள் 1946 முதல் 1948 வரையும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப்படிப்பு பயின்று கொண்டு இருந்தார்.

26.07.1936-இல் பிறந்த மணியரசன் தொடக்கக் கல்வியை நார்த்தங்குடியிலும், அடுத்து 3 கிலோ மீட்டர் நடந்து சென்று தென்பாதியிலும் பயின்றார். பின்னர் சிதம்பரம் பச்சையப்பன் உயர்நிலைப் பள்ளியில் பயின்றார். பச்சையப்பன் பள்ளி அருகில் உள்ள வன்னியர் வளர்ச்சி கழகக் கட்டடம் நளன்புத்தூர் பதிவாளர், சு.புவராகவன், அத்திப்பட்டு பெரியவர் நாராயணசாமி, பச்சையப்பன் பள்ளி ஆசிரியர் நா.வை. ராமசாமி மற்றும் பலரால் உருவாக்கப்பட்டது. மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கு இது பெரிதும் உதவியாக இருந்தது. மணியரசனோடு அப்பகுதியில் உள்ள பலரும் அங்கு தங்கிப் பயின்றார்கள். அவரோடு தங்கிப் பயின்ற பலரும் இன்றைக்கும் நல்ல நிலையில் உள்ளார்கள். அவரோடு பயின்ற மாணவர்கள் தமிழகத்தில் நல்ல உயர் பதவிகளில் உள்ளார்கள். வன்னியர் வளர்ச்சிக் கழகக் கட்டடம் அனைவரும் தங்குவதற்கும், படிப்பதற்கும், அன்றைக்கு மாணவர்களாக இருந்த திராவிடத் தலைவர்கள் கழகக் கட்டடத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். தந்தை பெரியார், மு. கருணாநிதி, ஏ. மதியழகன், பண்டிதர் எஸ். இராமச்சந்திரன், வே. ஆனைமுத்து போன்ற

வர்கள் வன்னியர் வளர்ச்சிக் கழகக் கட்டடத்தில் தங்கிப் பல நாட்கள் கலந்துரையாடி இருக்கின்றார்கள். இன்றைக்கு அக்கட்டடம் புனரமைக்கப்படாமல் யாருக்கும் பயன்தராமல் இருக்கின்றது. **கட்டடத்தைப் பயன்படுத்திப் படித்தவர்கள், அங்கு இருந்து அரசியல் நடத்தியவர்கள், இன்றைக்கும் பல பதவிகளில் உள்ளவர்கள், மாணவர்களுக்கும், கல்லூரி மாணவர்கள் தங்கிப் படிப்பதற்கும் ஏற்பாடுகளையும் செய்ய வேண்டும் என்பது என் வேண்டுகோள். அன்றைய காலத்தில் பல பெரியோர்கள், வன்னியர் வளர்ச்சிக் கழகக் கட்டடத்தில் தங்கிப் படித்த மாணவர்களுக்கு ஊக்கத் தொகையும் வழங்கி இருக்கின்றார்கள்; பாராட்டுக்குரியது சிறப்புக்கு உரியது.**

மணியரசன் அவர்கள் 1956-இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பட்டப் படிப்புப் படிக்கத் தொடங்கினார். அப்பொழுது பண்டிதர் எஸ். இராமச்சந்திரன் அவர்களின் நட்புக் கிடைத்தது. இருவரும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகச் சேக்கிழார் இல்லத்தில் தங்கிப் பயின்றார்கள்.

பல்கலைக்கழகத்தில், வெ.ப.கரு இராமநாதன், திரு.அ. சிதம்பரநாதன், திரு.சீனிவாசன், திரு.கோவிந்தன் ஆகியோர்களின் நன்மதிப்பை மணியரசன் பெற்றார்.

கே.ஏ.மதியழகன் அவர்கள் பல்கலைக்கழகத்தில் பயிலும் காலத்தில், மாணவர்கள் கலவரத்தால் தாக்கப்பட்டார். அப்பொழுது மணியரசன், சிதம்பரம் வி.வி. சாமிநாதன் ஆகியோர் கே.ஏ. மதியழகன் அவர்களை 15 நாட்கள் வரை பாதுகாப்பாகச் சிதம்பரம் வன்னியர் வளர்ச்சிக் கழகக்கட்டடத்தில் வைத்துப் பாதுகாத்தார்கள். 1957-இல் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அன்றைய முதல் அமைச்சர் கு. காமராசர் வருகை தந்த பொழுது, சக மாணவர்களை அழைத்துச் சென்று மாலை அணிவித்துக் கோரிக்கை ஒன்றை வைத்தார் மணியரசன். அக்காலத்தில் தேர்வாணையத் தேர்வுக்கான வயது 25 என்று இருந்தது. அதை 28ஆக உயர்த்தித் தரும்படிக் கோரிக்கை வைத்தார். முதல்வர் கு. காமராசர் அவர்கள் அதை நிறைவேற்றித் தந்தார்.

மணியரசன் அவர்கள் 1959-இல் கல்லூரியில் படிப்பை முடித்தவுடன் சென்னை மாநிலக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியில் சேர்ந்தார். அம்

பொழுது நெ.து.சுந்தரவடிவேலு அவர்கள் கல்வித்துறை இயக்குநராகப் பணியாற்றினார். 1960-இல் பெரியார் அவர்களின் பரிந்துரையில், தன்னுடைய 32ஆம் வயதில் சென்னை அரசினர் கல்லூரியில் பௌதீகத் துறையில் பேராசிரியராகப் பணியில் சேர்ந்தார். இவர் கல்லூரியில் பயிலும் பொழுதும், சென்னையில் பேராசிரியராகப் பணியில் இருந்தபொழுதும் இவருக்கு உள்ள அரசியல் தொடர்பால், இவர் உடன் பயின்றவர்கள் தங்கள் பகுதியில் உள்ளவர்கள் கல்லூரிப் படிப்பிற்கும் அரசுப் பணியில் சேருவதற்கும் பெரிதும் உதவியாக இருந்துள்ளார்.

மணியரசன் அவர்கள் தன் குடும்பத்தினருக்கு மட்டும் இல்லாமல் பலருக்கும் பல வகைகளில் நன்மைகள் செய்து வந்தார். பேராசிரியர் மணியரசன் அவர்கள் குறைந்த ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும் தன் குடும்பத்தைச் சிறப்பாக வைத்துக் கொண்டார்.

இவருடைய குடும்பம் :

துணைவியர் - செண்பகவள்ளி.

மகன் - உயிர் ஒளி கண்ணன் - அரசுப் பணியில் உள்ளார்.

மகன் - இளம் ஞாயிறு மன்னன்-அரசுப் பணியில் உள்ளார்.

மகள் - அருள்மங்கை (துணைவர் சோமசுந்தரம் சென்னை வழக்குரைஞர்).

மகள் - அருள்பாவை (துணைவர் கிருபாகரன், உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி).

பேராசிரியர் மணியரசன் அவர்கள் 37-ஆம் வயதில் 5 ஆண்டுகள் பேராசிரியராகப் பணியாற்றி முடியும் நாளில், சிறுநீரகக் கோளாறு காரணமாகக் காலமானார். 12.11.1972 அன்று மருத்துவர் க.சம்பந்தம் அவருடன் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் சென்னை மருத்துவக் கல்லூரியில் மருத்துவம் பார்த்தும் பயன் அளிக்கவில்லை. கடைசி நிலையில் மருத்துவர் க. சம்பந்தம் அவர்களைப் பார்த்துத் தன் குடும்பத்தையும் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு கண்காட்சியில் காண்பித்து விடைபெற்றுக் கொண்டார்.

மருத்துவர் க.சம்பந்தம் சிதம்பரத்தில் தங்கி, பேராசிரியர் மணியரசன் பெயரில் மருத்துவமனை தொடங்கித் தானும், தன் துணைவியார், மகன், மருமகள், அனைவரும் சிறப்பாகப் பொது மக்களுக்கு மருத்துவம் பார்த்து வருகின்றார்கள். மருத்துவர் க. சம்பந்தம் அவர்கள் மருத்துவ ஆய்விற்காகச் சீனா மற்றும் பல நாடுகளுக்குச் சென்று வந்துள்ளார். பேராசிரியர் மணியரசன் அவர்கள் 37 ஆண்டுகள் வாழ்ந்தாலும், பட்டுக்கோட்டை அழகிரி போல் தந்தை பெரியார் ஊட்டிய உணர்வால் தன் சமூகம் வாழ்வதற்கும், வளர்வதற்கும் உதவியுள்ளார். தன்னுடன் பயின்ற பண்புடைய எஸ். இராமச்சந்திரன், கே.ஏ. மதியழகன் போன்றோர்களைப் பயன்படுத்தித் தன் பகுதி மாணவர்கள் கல்லூரி படிப்பிற்கும் அரசுப் பணிக்குச் செல்வதற்கும் சென்னையில் இருந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் பல வகையிலும் உழைத்தார். அவரைப் போல் நாமும் மக்கள் மேம்பாட்டிற்காக உழைக்க அவரது 84-ஆம் பிறந்தநாள் நினைவாக சபதம் ஏற்போம். ★

நூல் மதிப்புரை

“திருக்குறளில் அறிவியல் கலைச் சொல்லாக்கம்” - திருக்குறள் மாமணி மருத்துவர் க.கோபால், பூலாம்பாடி கு.வரதராசன் திருக்குறளில் அறிவியல் கலைச் சொல்லாக்கம் எனும் இந்நூல் திருக்குறள் மாமணி, மருத்துவர் க.கோபால் அவர்களின் ஆய்வுரைத் தொகுப்பு நூலாகும். நூலாசிரியர் சமூகச் சிந்தனையாளரும் களப்பணியாளரும் ஆவார். இவர் வள்ளுவத்தில் அறிவியல் திருக்குறள், பன்மணி மாலை வினவலும், விடையிறுத்தலும் நூல்களைத் தொடர்ந்து இந்நூலைப் படைத்துள்ளார்.

அறிவியல், கணக்கியல், மருத்துவம், இயற்பியல், தாவரவியல், விலங்கியல், வேளாண்மை, மேலாண்மை அறிவியல், பொதுவானவை என எட்டுத் தலைப்புகள் சார் கலைச் சொற்கள் அடங்கிய நூலைப் படைத்துள்ளார். இதில் அறிவின் வகைப்பாடுகள் உலகியலறிவு, பகுத்தறிவு, புல்லறிவு, முதிரா அறிவு, காரறிவு, பேரறிவு, வாலறிவு எனக் காண்கிறார்.

‘எண்ணெய் ஏனை எழுத்தென்ப இவ்விரண்டும் கண்ணென்ப வாழும் உயர்க்கு’

குறளில் எண் என்பது இலக்கம், கணிதம், மனச் சிந்தனை ஆகியவற்றை ஒருசேரக் குறிக்கும் என்பதைக் குறிப்பிடுகிறார். நூலாசிரியர் நல்லமருத்துவர் ஆனமையால் உடல் நலம் மனநலம் காக்க,

நோய்நாடி நோய் முதல்நாடி அது தணிக்கும் வாய்நாடி வாய்ப்பீ செயல்.

என்னும் குறளை விளக்குகிறார். திருவள்ளுவர் உழவுத் தொழிலின் சிறப்பை என்றும்

“உழந்தும் உழவே தலை, உழவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி என்றும்

குறள் வழியில் உணர்த்துவதைக் கூறுகிறார். அடுத்துச் மேலாண்மை அறிவியல் கலைச் சொற்கள் குறித்து “பொருள், கருவி, காளம் வினை, இடனொடு ஐந்தும் இருள்தீர எண்ணிச் செயல் எனும் குறளை எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

இதேபோன்று மேலே சொன்றன பிற துறைகள் சார் கலைச் சொற்கள் குறித்தும் நூலாசிரியர் இந்நூலில் சிறப்பாகச் சொல்கிறார். இங்கே நவீனதொறும் நூல் நயம் என்ற குறளுக்கு ஏற்ப ஆய்வறிஞர்கள் பன்முறை திருக்குறளைப் படித்துப் பெரு நூலாக்க முயலுவோர்க்கு ஒரு திறவுகோல் இந்நூல்; வரவேற்று வாங்கிப் படித்து நூலாசிரியரைப் பாராட்டுவோம்.

பூலாம்பாடி கு.வரதராசன்

கூட்டாட்சி நீதிமுறை அமுத்தத்தைக் குறைத்திட உறுதியான நடவடிக்கைகள் - பிரவின் சக்கரவர்த்தி

[ஔன்றிய அரசு ஔர்மையையும் ஔற்றுமையையும் குழப்பிக் கொள்ளக் கூடாது]

தமிழில் : ஔரா. பச்சமலை

ஔருவர் தன் நாட்டாட்சி எல்லைக்குள் வேறொரு வெளிநாட்டவரைப் பெயரளவில் நுழைய அனுமதித்தால் விரைவில் அவரே முழுதாக நாட்டைவிட்டுத் துரத்தப்படும் சூழல் நேரிடும் என்பதை (ஔண்டவந்த பிடாரி ஔர்ப் பிடாரியை விரட்டியதாம்-ஔாலவடை - மொழிபெயர்ப் பாளரின் ஔர்க்கை) ஔரு ஔட்டகத்தின் மூக்குடன் ஔருவகப் படுத்தும் ஔர் அரேபியப் பழங்கதை விவரிக்கிறது. ஔன்றிய அரசுக்கும் மாநில அரசுகளுக்கும் ஔடையிலான வருவாய் ஔட்டுதல், வருவாய் பகர்வுத் தொடர்பு 'ஔட்டக மூக்கு' நோய் அறிகுறியாக விரைந்து மாறுவதாகத் தெரிகிறது.

மாநிலங்களின் வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களுக்குத், தீங்கு விளைவிக்காது என்ற தோற்றத்துடன் ஔன்றிய அரசின் பொருள் - ஔவை வரி (G.S.T) நுழைக்கப்பட்டுவிட்டதை அடுத்து ஔன்றிய அரசு வலிமை பெற்றுக் கொண்டு அது மாநிலங்களின் வரியீட்டும் அதிகாரங்களையும் அவற்றிடமிருந்து முற்றிலுமாகத் தூக்கி எறிந்துவிட்டது. ஔது, நாடு மிகவும் மோசமான பிளவுச்சிந்தையிலுள்ளது என்ற ஔர் ஔடர் விழைவிக்கும் முன்னேற்றமாகும்.

ஔந்திய ஔன்றியம் என்பது அடிப்படையில் மாநிலங்களின் கூட்டாகும். ஔவ்வொரு மாநில மக்களும் தத்தம் மாநில அரசுகளைத் தன்னுரிமை பெற்றவையாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். அவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஔரு அரசு திறமையாக ஔட்சி நடத்துவதும், அந்த வாக்காளப் பெருமக்களுக்குப் பதில் ஔால்லவும் கடமை ஏற்றுக்கொள்வதும் அதன் முதன்மையான பொறுப்பாகும். தம் குடிமக்களிடம் வரிவிதித்து அதன்மூலம் வருவாய் ஔட்டவும், அதை மக்களின் நலனுக்காக முறையாகச் ஔலவிடுவதும் அந்தத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களாகும்.

ஔன்ற அய்ந்தாண்டுகளில் ஔனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசுகளிடமிருந்து அவற்றின் வரிவிதிக்கும் அதிகாரங்கள் யாவும் முற்றிலும் பறித்துக் கொள்ளப்பட்டுவிட்டது. மேலும் மாநிலங்களுக்கு ஔன்றிய அரசு ஔலவு ஔய்ய வேண்டிய பொறுப்புகளிலிருந்து கைகழுவிக்கொள்வதற்கான முயற்சிகளைப் படிப்படியாக முயற்சித்து வருகிறது. மேலும் மாநில அரசுகளின் ஔலவு ஔய்யும் அதிகாரங்கள் முடக்கப்படுவதாகவும் பேசப்படுகின்றது.

மதிய ஔணவுத் திட்டம் தந்த பாடம் : மாநிலத்திலிருந்த 52000 அரசுப் பள்ளிகளில் மாணவர்கள்

ஔர்க்கையை அதிகப்படுத்துவதற்காக மதிய ஔணவுத் திட்டத்தை 70 ஔலக்கம் குழந்தைகளுக்கும் விரிவுபடுத்துவதற்காக 1982-ஔல் புதிதாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலமைச்சர் எம்.ஔி. ஔராமச்சந்திரன் விரும்பினார். ஔ.150 கோடி அதிகச் ஔலவு பிடிக்கும் அத்திட்டத்தை நிறைவேற்ற அரசுக்கு நிதி ஔல்லை. எனவே அந்த நிதியைத் திரட்டத் தமிழ்நாட்டில் விற்கப்பட்ட பொருள்கள் மீது அதிகப்படியான வரிவிதிக்க எம்.ஔி.ஔர். முடிவெடுத்தார். அந்தத் திட்டம் அடுத்து பதவிக்கு வந்த திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஔட்சியிலும் தொடரப்பட்டது. ஔதன் விளைவாய் 1981-ஔல் 54 விழுக்காடாக ஔருந்த மாநிலத்தின் படிப்பறிவு 2011-ஔல் 83-ஔக ஔயர்ந்தது. ஔவ்வாறாக, மூன்று பத்தாண்டுகளில் தமிழ்நாடு ஔந்திய ஔன்றியத்தில் அதிகம் படிப்பறிவு பெற்ற மாநிலங்களுள் ஔன்றானது.

எம்.ஔி.ஔரும் மற்ற முதலமைச்சர்களும் மதிய ஔணவுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றவும், அதற்கான நிதி ஔதாரத்தைப் பெருக்க அதிகப்படியான விற்பனை வரி விதிப்பதற்கும் தில்லிக்கு ஔடவில்லை. அது ஔன்னையில் முடிவானது; ஔறுதிப்படுத்தப்பட்டது. ஔனால் ஔன்றைய ஔந்தியாவில் எம்.ஔி.ஔர். ஔசைவு பெறுவதற்குத் தில்லிக்குச் ஔல்ல வேண்டும்.

அரசு வருவாயில் முதன்மையாக 80 விழுக்காட்டுக்கு மேல் வருமான வரி (நேர்முக வரி) மற்றும் விற்பனை வரி (மறைமுக வரி) வாயிலாகத்தான் கிடைக்கிறது. ஔந்தியாவிலுள்ள மாநில அரசுகளுக்கு வருமான வரி விதிப்பதற்கு அதிகாரம் ஔல்லை. மாநில அரசுகளின் மூலவரியாகக் கருதப்படும் மறைமுக வரி விதிப்புக்குள் ஔன்றிய அரசு பொருள் - ஔவை வரி வழி தன்னுடைய மூக்கை நுழைத்துவிட்டது. மாநிலங்கள் மறைமுக வரி விதிக்கும் தங்கள் அதிகாரத்தை ஔழந்து நிற்கின்றன. மாறாக, ஔவை வரி அளவை விதிப்பதற்கும் வருவாய் பெறுவதற்கும் பொய்யான வஞ்சகக் கூட்டுறவு கூட்டரசு என்ற பெயரில் பொருள் - ஔவை வரி குழுவை எதிர் நோக்கியுள்ளன. எனவே ஔந்தியாவில் ஔனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசுகள் வருமான வரி விதிக்க முடியாது; விற்பனை வரியும் விதிக்க முடியாது; அமெரிக்கர்கள் ஔால்வது போன்று வரி விதிக்க முடியாத பிரதிநிதித்துவம்.

திட்டமிட்ட நடவடிக்கைகள் : மேல் தாள்வாரத்தில் மூக்கை நுழைத்த ஔன்றிய அரசு தன் கைகளையும் கால்களையும் ஔள்ளே நீட்டியுள்ளது. தன் பிடியை அதிகரித்

துக் கொள்ள மொத்த வரி வருவாய் குவிப்பிலிருந்து பாதுகாப்புக்கென்று நிரந்தர செலவினத்திற்காக நிதியை ஒதுக்குவதற்காக இப்போது ஒன்றிய அரசு முனைந்துள்ளது. மொத்த வருவாயில் 52 விழுக்காட்டை ஒன்றிய அரசு தனக்கென்றும் 42 விழுக்காட்டை மட்டும் மாநிலங்களுக்கும் ஒன்றிய பகுதிகளுக்கும் பகிர்ந்தளிக்கின்றது. அதற்கென்றுள்ள 52 விழுக்காட்டு வருவாயிலிருந்து பாதுகாப்புத் துறைக்குச் செலவளிக்காமல் தற்போது ஒன்றிய அரசு செலவிடுவதும் அன்றி அதை அனைத்து மாநிலங்களின் மீதும் சுமத்த விரும்புகின்றது. மேலும் தன் செலவுகளை அதிகப்படுத்தும் நோக்கில் மாநிலங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் வரி வருவாய் அளவை இன்னும் குறைத்திடலாம். தேசியம் என்ற பெயரில் ஒன்றிய அரசு கூட்டுறவுக் கூட்டரசு என்ற போர்வையில் வரி விதிப்பு அதிகாரங்களில் நுழைத்து விட்டது போன்று மாநிலங்களின் ஒட்டுமொத்த வரி வருவாய்த் தொகுப்பையும் வலுவிழக்கச் செய்ய விரும்புகிறது.

இதுவும் போதாது என்று முதன்மை அமைச்சர் பொருளாதாரக் குழுவின் உதவியுடன் பொருள் சேவை வரி குழுவைப் போன்று செலவினக் குழு ஒன்றையும் உருவாக்குவதாக பேசப்படுகிறது. இக்கருத்தினால் மாநில அரசுகள் வரிவிதிக்கும் அதிகாரங்களை இழப்பது மட்டுமின்றி அவை செலவு செய்யும் அவற்றிற்கென்ற அதிகாரத்தையும் இழக்க நேரிடும்.

நிதி தீரட்டுதலும் அல்லது மக்கள் நலனுக்கான திட்டங்களுக்குச் செலவிடவும் தன் விருப்புரிமையற்றதாகி விடும். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முதலமைச்சர் தம் அரசாட்சி உரிமையை உண்மையில் தில்லியிடம் கையளிப்பதாகிவிடும். இது இன்றைய மாநில அரசுகள் பிரித்தானியப் பேரரசு காலத்து மாகாண அரசுகளிலிருந்து வேறுபட்டவையல்ல என்ற நிலைமைக்குக் கொண்டு செல்லும்.

வருமான வரி விதிக்கும் அதிகாரங்கள் : இன்றைய இந்திய ஒன்றியத்தில் அரசியல் அதிகாரக் குவிப்பு ஒருமுனைப்படுத்தப்படுவதாகத் தோன்றினாலும் பல்வேறு மாநிலங்களுள் மிகப்பெரும் பொருளாதாரப் பண்பாட்டுப் பன்முகத் தன்மை உள்ளது என்பதை நாம் மறந்துவிட முடியாது. இந்திய ஒன்றியப் பொருளாதாரம் முழுமையையும் ஒன்றிய அரசு தில்லியிலிருந்து ஆண்டுவிடலாம் என்றெண்ணுவது மட்டு மீறிய தப் பெண்ணம். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாநில அரசுகளையும் தலைவர்களையும் நெடுநாள்களுக்கே நிதி அதிகாரம் அற்றவர்களாகப் பொம்மைகளாக வைத்துக் கொள்ள முடியாது. ஒன்றியத்திற்கும் மாநிலங்களுக்கும் இடையிலான இந்த கூட்டரசு நிதிநிலைப் பிறழ்வு இன்னும் மிகவும் மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்திவிடும்.

நாடு முழுவதும் பரவிடும். சம அமைதி நிலையைத் தீரும்படி பெற மாநில அரசுகளுக்கு வருமான வரி விதிக்கும் அதிகாரங்களை வழங்கிடுவது ஒரு தீடமான தீர்வாகும்.

குடியரசு நாடானதிலிருந்து மாநில அரசுகள் மிகச் சிறு அளவிலான வேளாண்மை வரிகள் விதிப்பதைத் தவிர்த்து குடிமக்கள் வருமானத்தின் மீது வரி விதிக்கும் அதிகாரம் அற்றவை. அமெரிக்க அயக்கிய நாடுகள் போன்ற பெரிய சனநாயக நாடுகளில் மாநில அரசுகளும், ஏன் உள்ளாட்சி அரசுகளும் வருமான வரி விதிக்கும் உரிமை பெற்றவையாக உள்ளன. பெருமளவிலான பன்முகத்தன்மை கொண்ட இந்தியாவில், சனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள மாநில அரசுகள் தத்தம் தேவைகளுக்கும், முன்னுரிமைகளுக்கும் தக்க வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்வதற்கும் செலவுகள் செய்வதற்கும் அவற்றிற்கு அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்பது தவிர்க்க முடியாத தேவை.

நேரடி வரி விதிப்புக்கான ஒரு புதிய சட்ட வரைவுத் தொகுப்பு அண்மையில் ஒன்றிய அரசின் நிதியமைச்சரிடம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. மாநில அரசுகளுக்கு நேரடி வரி விதிக்கும் அதிகாரங்களை வழங்கிடும் வகையில் ஒன்றிய அரசு அரசமைப்புச் சட்டத்தைத் தாங்கள் சரி என்று கருதும் வகையில் திருத்திடுவதற்கு இதுவே சரியான நேரமாகும்.

தற்போதைய அரசின் பல்வேறு அறிவாற்றல் சார்ந்த செயல்பாடுகளுள் ஒரு வேளை மிகவும் பெரிதாக அய்யுறத்தக்கதாகச் கருதப்படுவதாவது ஒற்றுமைக்கும் ஓர்மைக்கும் இடையிலான வேற்றுமையைப் புரிந்து கொள்ளாத தன்மை எனலாம். நம்முடைய நாடு போன்றதில் பன்மைத் தன்மையைக் கொண்டாடுவதே மிகப்பெரும் ஒற்றுமையை ஊக்குவிப்பதாக அமையும். இலண்டன் பேரரசுக் காலங்கள் கடந்து விட்டன. இது காந்தி நகர், சென்னை, இலக்கனோ, கல்கத்தா ஆகியவற்றின் காலமாகும்.

நன்றி : தி இந்து (ஆங்கிலம்), 23.10.2019

சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதி

சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதிக்கு சூலூர் தோழர்களின் தொடரும் ஆதரவு சூலூர் பாவேந்தர் பேரவைத் தோழர்கள் சூ.ம.சரவணகுமார், இரசெலட்சுமி இணையரின் மகள் செல்வி இரா.ச.வெண்மணியின் 15ஆம் பிறந்தநாள் மகிழ்வாக ரூ.1000மும், தோழர் ம.சரவணகுமார் தான் மின்வாரியப் பணியில் சிறப்பு நிலை பதவி உயர்வு பெற்று முகராகக் கோவை-புளியகுளம் கிளையில் சேர்ந்ததன் மகிழ்வாக ரூ.1000மும் சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நியாக இவர்கள் அளித்துள்ளனர்.

செய்தி : புலவர் செந்தலை ந.கவுதமன்

பகுத்தறிவு வெண்பா

- இரணியன், கோவை

(வெண்பா)

எட்டாம்நாள் அட்டமி ஒன்பான் நவமிநாள் 1
வட்டப் பிறைஇரண்டின் பின்வரவு! - முட்டாள்கள்
அட்டமியும் பின்நாளுந் ஆகா எனவிடுத்த
கட்டுக் கதை,கட்டும் கண்.

(முழுநிலவு, மறைநிலவு எனப் பிறைகள் இரண்டு.
இவற்றின் பின்வரும் எட்டாம் நாளை வடமொழி
யில் அட்டமி என்பர்; ஒன்பதாம் நாளை வட
மொழியில் நவமி என்பர். இவை இரண்டும்
ஆகாத நாள்கள் என மூடர் கட்டுக்கதை கட்டி
விட்டனர். இந்தக் கட்டுக்கதை மக்களின் அறிவுக்
கண்ணைக் கட்டிவிட்டது.

நல்லநாள் என்பார்; நலம்செய்யா நாளென்பார்; 2
பொல்லாத நேரம் எனப்புகல்வார்! - தொல்லுகில்
நல்லனை செய்வார்க்கு நற்பொழுதே எப்பொழுதும்!
இல்லை பொழுதில் இடர்.

(நல்லநாள் என்பார்கள்; நலம் செய்யாத தீய நாள்
என்பார்கள்; நேரம் பொல்லாதது என்பார்கள்; உலகில்,
மக்களுக்கு நல்லவை செய்வார்க்கு எப்பொழுதும்
நற்பொழுதே! நேரத்தில் நல்லதோ கெட்டதோ
இல்லை. நேரத்தால் இடர் ஏதும் ஏற்படுவதில்லை).

பாவம் அகலப் பரிகாரம், முன்னோரின் 3
சாபம் அகலத் திருத்தலங்கள் - போக எனும்
பொய்யர் மொழியால் பொருளிழுந்து, மெய்நலிந்து
நைவார் இழப்பர் நலம்.

(உங்களுக்குப் பாவம் இருக்கிறது. அது நீங்கப்
பரிகாரம் செய்யுங்கள்; முன்னோரின் சாபம்
இருக்கிறது. அது நீங்கத் திருத்தலங்களுக்குச் செல்
லுங்கள் என்று வாயில் வந்ததைக் கூறும்
பொய்யர்களின் சொல் கேட்டு அலைந்து, பொருள்
இழந்து உடல் நலிந்து துயரடைபவர்கள் உடல்நலம்,
மனநலம் இழப்பர்).

கதவை எடுத்துக் கழிப்பறையின் பின்வை! 4
அதை இங்கும் அங்கீதையும் மாற்று - வதைக்கின்ற
வாத்துநூல் சொல்பவன் வாயுரையை மெய்யுரையாய்
ஏற்பார்க்குத் தீராது) இடர்.

(வா(ள்)த்து நூல் சொல்வதாக வருபவன், “கதவு
இருக்குமிடம் சரியில்லை. அதை எடுத்துக் கழிப்

பறை உள்ள இடத்திற்குப் பின்னே வை. அதை
இங்கும், அங்கே இதையும் மாற்றிவை.” இப்படி
எதையாவது கூறி வதைபுரிவான். அவன் வாயு
ரையை மெய்யுரை என்று ஏற்பவர்க்குத் துன்பம்
என்றும் தீருவதில்லை).

எண்களியல்என்று எடுத்துரைத்தார் பொய்க்கதையை 5
உண்மையென நம்பும் ஒருகூட்டம்! - கண்டபடி
உள்ள பெயரை எழுத்தை உருத்திரிக்க
இல்லை ஒருவிளைவும் இங்கு.

(எண்களியல் (நியூமராலஜி) என்று ஒரு பொய்க்
கதையைச் சிலர் எடுத்துரைக்கிறார்கள். இதையும்
உண்மை என ஒரு கூட்டம் நம்புகிறது. இதன்படி,
பெயரையும், பெயருக்குரிய எழுத்துகளையும் கண்ட
படி திரித்து எழுதுகிறார்கள். ஆனால் ஒரு விளைவும்
இங்கு இதனால் ஏற்படுவதில்லை.)

கடவுளைக் காக்கக் கலகத்தைத் தூண்டும் 6
கொடியவர் தம்மிடம் கேட்பீர் - ‘கடவுள்
இருந்தால் மதம்சாதி ஏற்றத்தாழ் வெல்லாம்
இருப்பதற்கு) உண்டோ இடம்?’

(கொடியவர்கள் தம் கடவுளைக் காப்பதற்குக்
கலகத்தைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். அவர்களிடம்
கேளுங்கள். “கடவுள் என்பது இருந்தால், மதமும்,
சாதியும், ஏற்றத்தாழ்வும் நிலவுவதற்கு இடம்
உண்டாகுமோ?”)

அருளாளன் ஆண்டவன் என்பீர்! எவர்க்கும் 7
பரிபவன் என்றே பகர்வீர்! - அருளோன்
மதங்கள் பலசெய்து மாளாப் பகையால்
சிதைப்பானோ மன்பதையின் சீர்?

(ஆண்டவன் அருளாளன் என்பீர்கள். எவர்க்கும்
பரிவோடு உதவுபவன் என்று பகர்வீர்கள். அருளாளன்
மதங்கள் பலவற்றை உருவாக்கி மக்களிடையே
தீராத பகையை மூட்டிவிடுவானோ? தீராத பகையால்
சமுதாயத்தின் சீர்மையைச் சிதைக்கவும் செய்வா
னோ?)

வெற்றிதோல் விக்கு விதிகா ரணம்என்பார் 8
உற்றதுணை சூழல் உணராதார்! - பெற்றிருக்கும்
வாய்ப்பும் முயல்வும் வழங்கும் தகுபயனை!
ஏய்க்கும் விதிக்கோட்பாடு) இங்கு

ஒரு செயல் நிறைவேறுவதற்கான உறுதுணைகளையும் சூழல்களையும் உணராதவர்கள், வெற்றிக்கும் தோல்விக்கும் விதியே காரணம் என்பார்கள். பெற்றிருக்கக் கூடிய வாய்ப்பும் முயற்சியுமே அவற்றுக்குத் தக்க பயனை வழங்கும். விதிக்கோட்பாடு என்பது இங்கே ஏய்ப்பதற்கே உள்ளது).

மூடத் தனங்களுக்குள் மூழ்கித் திளைப்பவர்க்கு 9
நாடும் மனத்தெளிவு நண்ணாதாம் - வாடிமனம்
நிம்மதியில் லாமல் நிதம்அலைவார் கோயிலெலாம்
நம்பிக்கை ஒன்றை நயந்து.

(மூடநம்பிக்கைகளில் மூழ்கித் திளைக்கும் எவர்க்கும் வேண்டத்தக்க மனத்தெளிவு வாய்ப்பதில்லை. இயற்கைக்கு மாறான நம்பிக்கைகளில் நாட்டம் கொண்டு இவர்கள் மனம்வாடி நிம்மதியில்லாமல் நிதம் கோயில் கோயிலாய் அலைவார்கள்).

பகுத்தறிவும் ஆய்வும் பழுதற்ற நோக்கும் 10
அகத்துடையார் வாழ்வில் அறமே - மிகமிளிரும்!
உண்மை இரக்கம் உயர்பண்பு தொண்டுணர்வு
நின்றோங்கும் வாழ்வில் நிமிர்ந்து.

(பகுத்தறிவுச் சிந்தனையும், ஆராய்ந்து பார்க்கும் மனஉணர்வும், பழுதில்லாத பார்வைத் தெளிவும் நெஞ்சத்தில் உடையவர் வாழ்வில் அறமே ஒளிவீசும். உண்மையும் இரக்கமும் உயர் பண்பும் தொண்டுணர்வும் இவர்கள் வாழ்வில் நின்று நிமிர்ந்து செழித்தோங்கும்).

சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதி

மார்க்சியச் சிந்தனையாளர், பெரியார் அம்பேத்கர் கருத்துகளை ஏற்று செயல்படுத்திய தமிழ்த்தேசியர். தோழரும் ஆசிரியருமான பா.சுந்தரராசன் ஏழாம் ஆண்டு நினைவாகச் சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதியாக ரூபாய் 1000 வழங்கப்பட்டது.

இங்ஙனம் :

பெயர்க்குழந்தைகள்: யோ.அ. எழிலழகன்,
யோ.அ.தமிழ்ப்பொன்னி-வெ.ஆ. பூங்குழலி,
வெ.அ. இளஞ்செழியன், சு.ச.நன்மாறன்

வாரிப்புலியே, வாடா!

பொறிபறக்க வில்லையா தமிழா! உன்நெஞ்சில்? பொதுவென இந்தியைத் திணித்தால் இடியாய்த் தாக்கு. வெறிபிடித்த பா.ச.க.வின் அதிகாரத்தால் வெந்தணலே வயிற்றை வறுக்குமடா! நீயும் நெறிபிடித்துப் பொறுத்தது போதுமடா! போடா 'நீயா? நானா?' என அறைகூவல் சாற்று. மறிகடல்முன் ஒருகால்வாய் பெருமைபேச மறத்தமிழர் விட்டுவைத்தால் வெட்கக்கேடு.

வாய்செத்த சமற்கிருதம் உயிர்பிழைக்க வழிபலவாய், செயற்கைமூச்சு புகுத்துகின்றார். நாய்விற்ற பணம் குரைக்கும் காலம் இஃது நயவஞ்சப் பாடமாக்கும் முயற்சி தூள்செய். தாய்பெற்ற தென்தமிழர், 'வேட்க்கையாய்த் தலைமாற்றும் மோடிமத்தான் வித்தை' ஏற்கார். நோய்விற்றால் அதை வாங்கல் அருவருப்பாம். நோய்த்தொற்றுப் பரவாமல் விரட்ட வாடா!

போர்க்களத்தில் பாடமெடுத்த கண்ணன் கீதை பொறியியற் களவகுப்பில் பாடம் ஏனோ? 'நேர்ப்பாதையும் நெருஞ்சிமுள் பாதையும் நேர்ச்சியும் (விபத்தும்) நானே' என்று ஏய்ப்பதற்கோ? சீர்மறையாய்ப் புவிபோற்றும் திருக்குறள் நம் திருநாட்டின் நூலாக விடா வன்னெஞ்சார் நார்நாராய்க் கிழிந்து மண்ணில் மக்கிப்போன மனுநீதி மீட்டெடுத்துப் புணர வைப்பார்.

கீழடியின் அகழ்வாய்வில் புதுவெளிச்சம், சீரடிவைத்த தமிழ்நாகரீத் தொன்மை, வாழ்வடியைக் கி.மு.வுக்கே நடத்திச் செல்லும். வழுவடியாய் வரலாற்றை மறைக்க மாற்றார் காழடியாய் வாயடியாய்க் கையடி செய்தால் கழிநெடில் தடியால் அடிவாங்குவாரே. தாழடியால் (தாழ்ப்பாளால்) மறைக்க முடியாப்போது தமிழடிச்சீர் பாரதச் சீரடியாம்; வெட்கம்!

உமிழுமெச்சில் கூடத் தமிழ்முழங்கும். உரப்புலியின் கூட்டமடா தமிழர்கூட்டம். குமிழிகூடத் தமிழ்குடித்தால் நிலைத்து வாழும். கோடித் தலைமுறை ஆண்மை காட்டும் கூட்டம். சுமைக்கோடி தாங்குவோம் என்பதனால் நாங்கள் சுடுகாடு சுமக்கநீ தருவாய் 'சும்மாடு'. இமயமலைப் பெருங்கொழுப்பா உனக்கு? தென்றல் எழும்பொதிகைத் தமிழடித்தால் பிழைக்க மாட்டாய்.

- பேராசிரியர் இரா. சோதிவாணன்

17.9.2019-இல் நூற்றாண்டு கண்ட

அவலூர்ப்பேட்டை பெரியார் பெருந்தொண்டர், கர்நாடகம் வாழ் தமிழ்ச் சிங்கம் வீ.மு. வேலு அவர்களுடன் நேர்காணல்

கு.தொல்காப்பியன்

MDAர்க்கியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சியின் சார்பில் 2.10.2019 அன்று பெங்களூருவில் பெரியார் நாகம்மை அறக்கட்டளையின் பொறுப்பாளர் கு. தொல்காப்பியன், மேட்டூர் மா.செந்தில்குமார், போச்சம் பள்ளி வீ. காவியவர்மன் ஆகியோர் வீ.மு.வேலு அவர்களை நேரில் சந்தித்து பொன்னாடை அணிவித்து மகிழ்ந்தனர். அப்போது அவருடன் ஒரு நேர்காணல் :

கேள்வி 1 : அய்யா தங்களைப் பற்றிக் கூறுங்கள்?

பதில் : என் பெயர் வீ.மு. வேலு. நான் பிறந்தது திருவண்ணாமலையை அடுத்த அவலூர்ப்பேட்டை. நான் 17.9.1920 அன்று பிறந்தேன்; 8ஆம் வகுப்பு வரை அவலூர்ப்பேட்டையில் கல்வி கற்றேன். என் 18ஆவது வயதில் பிழைப்புத் தேடி பெங்களூருக்குச் சென்றேன். அங்கு சில காலம் கிடைத்த வேலையைச் செய்து கொண்டிருந்தேன். பின்னர் பெங்களூரு நகராட்சியில் ஓட்டுநர் வேலை கிடைத்தது.

கேள்வி 2 : அய்யா, உங்கள் குடும்பம் பற்றி?

பதில் : எனக்குத் திருமணமாகி இரண்டு மகன்கள், இரண்டு மகன்கள் உள்ளனர். என் மனைவி பெயர் வீரம்மாள். அவர் தன் 80ஆம் அகவையில் நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன் மறைந்தார்.

என் மூத்த மகனுக்குத் தந்தை பெரியார்தான் பெயர் வைத்தார். பெரியாரின் முதல்மனைவி நாகம்மையின் முதல் எழுத்தையும் இரண்டாவது மனைவி மணியம் மையின் முதல் எழுத்தையும் சேர்த்து நாகமணி என்று பெயர் வைத்தார். மற்றவர்களுக்கு வீரமணி, தங்கமணி செல்வமணி என்று பெயர் சூட்டியுள்ளேன். அனைவரும் நலமுடன் உள்ளனர்.

கேள்வி 3 : பெங்களூருக்கு எப்போது வந்தீர்கள்?

பதில் : 1938-இல் தந்தை பெரியார் அவர்கள், அவலூர்ப்பேட்டைக்குப் பொதுக் கூட்டத்திற்கு வந்தார். அது பற்றிய கூட்ட அறிக்கையை ஊர் மக்களிடம் வழங்கிக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது என்மீது கோபம் கொண்ட கொள்கை எதிரிகள் என்னைச் செமையாக அடித்துப் போட்டுவிட்டனர். அவர்களுக்கு அஞ்சி நான் பெங்களூருக்குப் பிழைப்புத் தேடிப் போனேன்.

கேள்வி 4 : சுயமரியாதைக் கொள்கைத் தொடர்பு பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

பதில் : என் இளம் வயதிலேயே முன்னாள் அமைச்சர் ப.உ. சண்முகம், சி.பி. சிற்றரசு ஆகியோருடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டிருந்தேன். பெங்களூருக்குச் சென்ற பின் அங்கிருந்த கல்வியாளர் அ.ம. தர்மலிங்கம், பெரியார் தொண்டர்கள் பூ.அ. கொடையரசன், வீ.சி. வேலாயுதம், கீ.சு. இளங்கோவன், க. வேலு ஆகியோருடன் இணைந்து பெரியாரின் சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைப் பரப்புவது, திருக்குறள் பரப்புவது ஆகிய பணிகளில் ஈடுபட்டேன்.

நாடகத் துறையில் எனக்கு அதிக ஆர்வம் இருந்ததால் 70 நாடகங்களுக்கு மேல் எழுதியும் நடித்தும் இருக்கிறேன். நடிக்கவேள் எம்.ஆர். இராதா அவர்களைப் பலமுறை அழைத்து நாடகம் நடத்தியுள்ளேன்.

திருவாளர் தங்கராசு அவர்களின் 'இரத்தக் கண்ணீர்' நாடகத்தை அவரின் அனுமதி பெற்று 'சீரழிந்த சீமான்' என்ற பெயரில் நாடகம் போட்டேன்.

கேள்வி 5 : தோழர் வே. ஆனைமுத்துவுடன் உங்களுக்கு உள்ள தொடர்பு பற்றிக் கூறுங்கள்?

பதில் : ஒருமுறை திருவாளரில் நடைபெற்ற தி.க. மாநாட்டிற்கு இரயில் மூலம் நான் திருச்சியிலிருந்து திருவாளருக்குப் பயணமானேன். அப்போது என்

அருகில் தோழர் வே. ஆனைமுத்துவும் அமர்ந்திருந்தார். என்னைப் பற்றி அவருக்குத் தெரியும். அவர்தான் ஆனைமுத்து என்று எனக்குத் தெரியாது. நான் பக்கத்தில் உள்ள தோழர்களிடம் சுயமரியாதைக் கொள்கைகள் பற்றி விவாதம் பண்ணிக் கொண்டு வந்தேன். அதுபற்றி வே.ஆ. அவர்கள் சைகையால் ஆர்வமூட்டி என்னை மேலும் பேச வைத்தார்; பிறகு இருவரும் மாநாட்டிற்கு ஒன்றாகச் சென்ற பிறகுதான், தன்னைப் பற்றித் தெரிவித்தார். அண்மையில் 2017 மார்ச் மாதம் என் சொந்த ஊரான அவலூர்ப்பேட்டையில் என் நண்பரின் குடும்ப மணவிழாவுக்கு வந்திருந்தார். அப்போது மா.பெ.பொ.க. மாவட்டச் செயலாளர் பொ. சுப்பிரமணி, வேளாண் அணிச் செயலாளர் கோ. கோதண்டராமன் ஆகியோருடன் ஆனைமுத்துவையும் சந்தித்தேன்.

கேள்வி 6 : பெரியாருடன் உங்களின் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சி?

பதில் : பெங்களூரில் தி.க.வுக்கு அங்கமுத்து என்பவர் தலைவர்; நான் செயலாளர். எங்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு ஏற்பட்டதால் அவர் என்னைக் கட்சியிலிருந்து ஒதுக்க நிலைத்தார். இந்த நிலையில் அங்கமுத்து தலைமையில் பெரியாரை வைத்து ஒரு கூட்டம் ஏற்பாடு ஆனது. அப்போது பெரியாரும், அங்கமுத்துவும் இருக்கும் போது, பெரியாரிடம் நான் என் நண்பர் ஒருவரின் திருமணத்திற்கு ஒப்புதல் கேட்டேன். அப்போது அங்கமுத்து பெரியாரிடம் என் அனுமதி இல்லாமல் அவருக்கு ஒப்புதல் அளிக்கக் கூடாது என்று பெரியாரிடமே சொன்னார். அதற்குப் பெரியார், “ஓ அப்படியா சேதி! உன் அனுமதி தேவையா? ஆகட்டும், என்று சொல்லிவிட்டு அருகில் இருந்த மணியம்மை அவர்களிடம் இவரிடம் திருமண நாள், நேரம், இடம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பு வாங்கி வைக்கும்படி சொன்னார், சொன்னபடி என் நண்பரின் திருமணத்தை யாரையும் எதிர்பார்க்காமல் தானே வந்து நடத்திக் கொடுத்தார்.” இது என் வாழ்நாளில் நான் மறக்க முடியாத நிகழ்ச்சியாகும்.

பெங்களூரில் என்னுடைய திருமணம் தாலி மறுப்புத் திருமணமாகும். அதற்கும் முன்னும், பின்னும் இதுவரை யாரும் அப்படிச் செய்து கொள்ளவில்லை.

கேள்வி 7 : இக்கால இளைஞர்களுக்குத் தங்கள் அறிவுரை என்ன?

பதில் : இக்காலம் பல இளைஞர்களிடம் நல்ல பண்பு கிடையாது. அதற்கு ஊடகங்கள் முக்கிய காரணமாகின்றன. இளைஞர்கள் மூடப்பழக்கவழக்கங்களைக் கைவிட்டு நல்ல மனிதர்களோடு பழகியும், நல்ல புத்தகங்களைப் படித்தும் அதன் மூலம் சுயமரியாதை வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டுகிறேன்.

நூல் மதிப்புரை

வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பொருளீட்டலுக்காகப் பலரும் பிறந்த மண்ணை விட்டுப் பெருநகரங்களுக்கு வருகிறார்கள். தமிழகம், இந்தியா, உலகம் எனப் பல பகுதிகளிலிருந்தும் சென்னைக்கு வந்து வாழ்கின்றவர்கள் இலட்சக்கணக்கில் உள்ளனர். அவர்களுள் குமரி மாவட்டத்தில் பிறந்து சென்னையில் வாழ்கின்றவர்கள் தங்களுடைய பிறந்த மண்ணையும் மக்களையும் சிந்திக்கின்றவர்களாக குமரி மாவட்ட வரலாற்றுப் பேரவை என்னும் அமைப்பை 2004-ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கிச் செயல்பட்டு வருகின்றனர். இப்பேரவை 2006-ஆம் ஆண்டில் “கன்னியாகுமரி மாவட்டம் - அரசியல் சமூக வரலாறு, முதல் தொகுதி” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டது. 2014-ஆம் ஆண்டில் “தமிழர் வரலாற்றில் வேணாடு” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டது. 2018-ஆம் ஆண்டில் “கன்னியாகுமரி மாவட்டம் - அரசியல், சமூக வரலாறு, இரண்டாம் தொகுதி” என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளது.

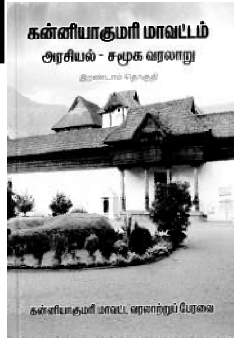
விடுதலைக்கு முன் திருவிதாங்கூர் மன்னராட்சிக்கும், விடுதலைக்குப் பின் கேரள மாநிலத்தின் ஆட்சிக்கும் உட்பட்டிருந்த குமரி மண்ணைத் தாய்த் தமிழகத்துடன் இணைப்பதற்காக நடத்தப்பட்ட போராட்டத்தில் பங்கேற்று முக்கியப் பங்காற்றிய மார்சல் நேசமணி, ஏ. குஞ்சன் நாடார், அ. அப்துல் ரசாக், அலெக்சாண்டர் மனுவேல் சைமன், தோப்புர் மு. சுவாமி நாதன், தோப்புர் மு. சுப்பிரமணியன், ஆ. சிங்கராயர், ப. தங்கமணி, சாம்நத்தானியேல், சாமி நாடார், புலவர் கு. ஆறுமுகப் பெருமாள் நாடார் ஆகிய 11 பேர்களின் பங்களிப்பு இந்நூலில் சொல்லப் பட்டுள்ளன.

மேலும் தென் எல்லைப் போராட்டத்தில் துப்பாக்கிச் சூட்டில் உயிரிழந்த தியாகிகள் மற்றும் குடும்பத்தினர், அனைத்தும் டச்சுப் படைகளுக்கு எதிரான போரும், வேணாடு மன்னர் பரம்பரை, அய்யா வழி அறிவேமம், கன்னியாகுமரி மாவட்ட கெசட்டியர் - குழப்பங்களும் தேவையும் ஆகிய தலைப்புகளிலும் பல அரிய செய்திகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன.

கன்னியாகுமரி மாவட்ட வரலாற்றுப் பேரவை யினை நிறுவுதல், ஆய்வு, நூலாக்கம், நூல் வெளியீடு ஆகிய பணிகளை முன்னெடுத்துச் செய்வதுடன், அப்பணி முழுமை பெறும்வரை முழு மனதுடன் பாடுபட்டு வருகின்ற இந்த அமைப்பின் தலைவர் நாஞ்சில் செ. நடராசன் மற்றும் அதன் நிர்வாகிகள், உறுப்பினர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவரும் பாராட்டுக்குரியவர்கள். தமிழக வரலாறு எழுதப்படுவதற்கு இதுபோன்று பல பகுதிகளுக்கும் நூல்கள் எழுதப்பெற்று வெளியிடப் பட வேண்டும். 216 பக்கம் கொண்ட இந்நூலின் விலை ரூ.220/-

முகவரி : கன்னியாகுமரி மாவட்ட வரலாற்றுப் பேரவை 143, பெருமாள் கோயில் தெரு, ரங்கா நகர், குரோம்பேட்டை, சென்னை - 600 044.

- கலசம்

திருக்குறளும் சுயமரியாதை இயக்கமும்

சென்ற இதழ்த் தொடர்ச்சி...

- வாலாசா வல்லவன்

திருவள்ளூர் நூல் ஒன்றே போதும் - இந்நாட்டு மக்களுக்கும் அறிவை உண்பாக்க.

திருக்குறளை மட்டுமே எடுத்துக்கொண்டு அதிலுள்ள எல்லாத் தலைப்புகளின்கீழ் வருவனவற்றையும் இரண்டு, மூன்று பிரிவுகளாக, அதாவது படித்த மாத்திரத்தில் எளிதில் பொருள் விளங்குவனவற்றைக் கீழ் வகுப்பு களுக்கும், சற்றுக் கடினமான குறள்களை நடுத்தர வகுப்புக்கும், மிகுந்த புதை பொருள் கொண்டு, கூட்டிப் பொருள் காண வேண்டியவற்றை மேல் வகுப்புக்கும் பாடமாக வைத்தால்-பள்ளிகளில் மதப்படிப்போ ஒழுக்கப் படிப்போ தனியாக வைக்க வேண்டிய அவசியமே இராது.

ஒரு மாணவன் தன்னுடைய பரிசைக்குள் திருக்குறள் முழுமையையும் உணரும்படி செய்யப்பட்டால் அது எவ்வளவோ நன்மை. அதாவது ஒரு பி.ஏ. படித்தவனுடைய உலக ஞானத்துக்கு மேற்பட்ட அறிவு அனுபவத்துடன் பயப்பதாக அமையும்.

இராமாயணத்தில் 100 பாட்டும், பெரிய புராணத்தில் 200 பாட்டும், பாரதத்தில் 100 பாட்டும், பாகவதத்தில் 200 பாட்டும் படிப்பதைக் காட்டிலும் திருக்குறளைப் படிப்பது எவ்வளவோ மேலாக இருக்கும். பொருளை வீணாக்கிக் காலத்தை வீணாக்கி, பி.ஏ. பட்டமும், எம்.ஏ. பட்டமும் பெறுவதைக் காட்டிலும், திருக்குறளை முற்றும் உணர்ந்து பட்டம் பெறுவது எவ்வளவோ மேலாக இருக்கும். பி.ஏ. படிப்பதாலும், எம்.ஏ. படிப்பதாலும் அனுபவ அறிவொன்றும் வாழ்க்கைக்கு உபயோகப்படக் கூடிய அறிவொன்றும் நாம் பெற்றுவிடுவதில்லை; உத்தியோகம் பெற ஒரு தகுதியாகத்தான், அதுவும் பார்ப்பனருடன் உத்தி யோகத்துக்கு நம்மைப் போட்டிப்போட முடியாமல் செய்யத்தான் பயன்படுகிறதே ஒழிய, உத்தியோகத் திற்கு அந்தப் படிப்பு ஒன்றும் பயன்படுவதில்லை. ஆனால், திருக்குறளின் ஒவ்வொரு கருத்தும் ஒருவன் வாழ்க்கைக்குப் பெரிதும் பயன்படக்கூடியதாகயிருக்கிறது. வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு நிலையும் ஒவ்வொரு துறையும் நன்றாக அதில் விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

100 ரூபாய்க்கும் 200 ரூபாய்க்கும் 'டெக்ஸ்ட்' புத்தகங்கள் வாங்கிப் படித்து மடையர்களாவதைவிட, 3 அணாவுக்கு திருக்குறள் வாங்கிப் படித்து அறிவாளியாவது மேல் என்றுதான் நான் கூறுகிறேன். திருக்குறள் ஒன்றே போதும்; உனக்கு அறிவு உண்டாக்க; ஒழுக்கத்தைக் கொடுக்க; உலக ஞானம் ஏற்பட அப்படிப்பட்ட குறளைத் தான் நாம் இதுவரை அலட்சியப்படுத்தி வந்திருக்கிறோம். ஒரு தாசில்தார், ஒரு மாஜிஸ்ட்ரேட், ஒரு நீதிபதி, ஒரு

சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இவர்களுக்குக் கூடத் திருக்குறள் ஒன்றே போதும்; தமது வேலையைச் சரியாகச் செய்ய. அவர்களை உத்தியோகத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் பரிட்சை வைக்கும்போதுகூடத் திருக்குறளிலிருந்து தான் கேள்விகள் கேட்கப்பட வேண்டும். திருக்குறளை நன்கு உணர்ந்திருந்தால் போதும் என்று அவர்களுக்கு உத்தியோகம் வழங்க வேண்டும். அவர் கள் உத்தியோகத்திற்கு, அவர்கள் படிக்கும் பூசுளை சாஸ்திரமோ, வான சாஸ்திரமோ, திரிகணிதமோ, சரித்திரமோ பயன்படுவதில்லை என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும் (விடுதலை 25.3.1948).

திருக்குறளின் முதன்மையைப் பெரியார் அம் மாநாட்டில் சிறப்பாக விளக்கியுள்ளார்.

5.11.1948-இல் ஈரோட்டில் நடைபெற்ற திராவிடர் கழக மாநாட்டில் பெரியார், திருவள்ளூர் படத்தைத் திறந்து வைத்து சிறப்புரையற்றினார். அவர் உரையின் மையக் கருத்து.

“திருவள்ளூர் கூறியுள்ள கருத்துகளில் ஒன்றேனும் ஒழுக்கக் குறைபாடுள்ளதாகக் காணப்படாது. அறிவுள்ளவர் யாரும் மறுக்க முடியாத, வெறுக்க முடியாத கருத்துக்களை அமைத்துத்தான் அவர் குறளை இயற்றியுள்ளார்.

குறளை உணர்றிப் படிப்பவர்கள் எல்லோரும் நிச்சயம் சுயமரியாதை உணர்ச்சி பெறுவார்கள். அரசியல் ஞானம், சமூக ஞானம், பொருளாதார ஞானம் ஆகிய சகலமும் அதில் அடங்கியிருக்கிறது” (விடுதலை 5.11.1948).

திராவிடர் கழக மாநாட்டில் திருவள்ளூர் படத்தைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றியது சிறப்பாகும்.

7.11.1948 அன்று சென்னை சேத்துப்பட்டு வ.உ.சி. இளைஞர் கழகம் சார்பில் நடைபெற்ற நூல் நிலையத் திறப்பு விழாவில் உரையாற்றிய பெரியார் :

நம் நாட்டுக்கும் மக்களுக்கும் இரு கண்கள் போன்றிருப்பது குறள். அரசியலார் முதல் மக்கள் வரை அதன் படி நடந்தால், நாடு விரைவில் முன்னேறும். அக்கிரமங்களும் அநீதிகளும் இன்றிருக்கும் சீர்கேடான ஆட்சி, அலங்கோலங்களும் ஒழியும். அதிலும் சில குறைகள் இருக்கலாம். அவைகளை நீக்கி நாம் நமது திருக்குறளைப் படித்து அதன்படி நடைமுறையிலும் இருப்போமானால் மீண்டும் நாம் உலகத்துக்கே கூட வழிகாட்டிகளாகவும், நாகரிகத்தை ஒழுக்கத்தைக் கற்பிக்கும் கர்த்தர்களாகவும் கூட விளங்கலாம் (விடுதலை 10.11.1948).

27.11.1948 விடுதலை ஏட்டில் 'குறள்' என்ற தலைப்பில் கட்டுரை எழுதிய பெரியார் திருக்குறளின் முதன்மையை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

“ஆரிய நூலும், ஆரிய தர்மமும் அகற்றப்பட்டால் உனக்கு நூலும், தர்மமும் இல்லை என்று கருதவேண்டாம். திருவள்ளுவர் குறள் இருக்கிறது; அது உனக்கு ஆகவே (திராவிடனுக்கு ஆகவே). நீ ஆரிய நூலையும், ஆரிய தர்மத்தையும் கை விட்டுவிட்டு அதற்குப் பதிலாகக் கைக்கொண்டு அறிவதற்கு ஆகவும், ஒழுகுவதற்கு ஆகவுமே ஏற்பட்டதாகும்” என்று சொல்லுவது உண்டு (விடுதலை 27.11.1948).

12.12.1948 அன்று பெத்துநாயக்கன் பேட்டையில் திராவிடர் கழகக் கூட்டத்தில் உரையாற்றிய பெரியார் :

கடவுளையும் மதத்தையும் எப்படி முட்டாள்தனமாகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டோமோ அதேபோன்று நீதி நூற்களிலும் நம்மை இழிவுபடுத்தும் இராமாயணம் - பாரதம்-கீதை போன்றவற்றை நம்பி வந்திருக்கிறோம். அதே சமயத்தில் உலகிற்கே பொதுவான அறிவு விளக்கத்தையும், அதற்கான அரசியல் முறைகளையும் மக்களின் வாழ்வு பற்றியும் எடுத்துக் கூறியுள்ள நமது திருக்குறளை நாம் மதிப்பதில்லை; படிப்பதுமில்லை என்று கடிந்து கூறியுள்ளார். (விடுதலை 14.12.1948)

26.12.1948 அன்று சென்னையில் நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புப் பொதுக் கூட்டத்தில் தந்தை பெரியார் ஆற்றிய உரையில் மிக முக்கியமான கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

என்ன மதத்தினர் என்று கேட்டால், “வள்ளுவர் மதம்” என்று சொல்லுங்கள்; உங்கள் நெறி யென்னவென்றால், “குறள் நெறி” என்று சொல்லுங்கள்; குறள்நெறி என்று சொல்வீராயின், உங்கள் முன் எந்த பிற்போக்குவாதியும், எப்படிப்பட்ட சூழ்ச்சிக்காரனும் முன்நிற்கக் கூசி ஓடிவிடுவான். குறளை எவனாலும் மறுத்துக்கூற முடியாது என்று அழுத்தம் திருத்தமாகப் பேசினார்.

(விடுதலை 31.12.1948)
- தொடரும்

பம்மல் பொன். இராமச்சந்திரன் 80-ஆம் பிறந்தநாள் அன்பளிப்பு

பம்மல், பெரியாரின் பெருந்தொண்டர் பொன். இராமச்சந்திரன் அவர்கள் தம் 80-ஆம் பிறந்தநாள் 20.10.2019-இல் வருவதை முன்னிட்டு, சிந்தனையாளன் ஆசிரியர் வே. ஆனைமுத்து அவர்களை நேரில், 15.10.2019இல் பார்த்துத் சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதியாக ரூ.1000/- அளித்து வாழ்த்துப் பெற்றார்.

கீழ்பென்னாத்தார் நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சங்க நூலகத் திறப்பு விழா

20.10.2019, ஞாயிறு காலை 10.00 மணியளவில் திருவண்ணாமலை - மாவட்ட வழங்கல் மற்றும் நுகர்வோர் பாதுகாப்பு அலுவலர் கி. அரிதாஸ், பி.எஸ்.சி., நூலகத்தைத் திறந்து வைத்து வாழ்த்துரை வழங்கினார். நுகர்வோர் பாதுகாப்புச் சங்கத் தலைவர் பொன். சுப்பிரமணியன் தலைமையேற்றார்.

வட்ட வழங்கல் அலுவலர் தனசேகரன், மருத்துவர்கள் சரவணன், சி. ஜெயக்குமார், செயல் அலுவலர் ச. கணேசன், மா. இராமச்சந்திரன், த.ஆ., ஆடிட்டர் ஆர். பாபு, முருகதாஸ், JE, பாவலர் வையவன், சென்னை மு. பெருமாள் தமிழன், மாணவி வெ. வினோதா, பி.எஸ்.ஸி. மூன்றாமாண்டு, கோ. அண்ணாமலை ஆசிரியர், புலவர் B. கோவிந்தசாமி ஆகியோர் வாழ்த்துரை வழங்கினார்கள்.

மா.பெ.பொ.க.துணைப் பொதுச் செயலாளர் சி. பெரியசாமி, ப. வடிவேல், தென்முடியனூர் சி. நாட்டுக்கோட்டையார், தீத்தாண்டுப்பட்டு மா. முருகேசன் மற்றும் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் பெ. பாலகிருட்டிணன், இரா. அண்ணாமலை, மு. பழனி, க. காமராஜ், கா. விக்ரம், க.இரா. முருகன், ஜ. அமீர், பெ. அண்ணாமலை, வீ. உதயகுமார், பு. சுரேஷ், மு. இராமானுஜம், கி. இராமநாதன் மற்றும் கே. ஜெயராமன் இனிப்பகம் ஆகியோர் விழாக்குழுவாகச் செயல்பட்டனர்.

விழாவிற்கு அழைக்கப்பட்ட சிறப்பு விருந்தினர் களுக்கும், நூலகத்திற்கு அன்பளிப்பாக நூல்கள் வழங்கியோர்களுக்கும் விழாவிற்கு நிதியுதவி, பொருளுதவி செய்தவர்களுக்கும் க.இரா. முருகன் (துணைச் செயலர்) நினைவுப் பரிசாகச் சட்டவிழிப்புணர்வுப் பாதுகாப்புப் என்ற நூலை வழங்கினார்.

இறுதியாக ஆசிரியர் கோ. கோதண்டராமன் நன்றியுரை ஆற்றினார்.

**அல்லிநகரம் மு.ரெ.சீனிவாசனின் மனைவி
திருமதி. சீ. பூசம்மாள் அவர்களின் படத்திறப்பு**

நிகழ்ச்சியில் மறைந்த பூசம்மாளின் நினைவாக அவருடைய மகன் இயற்றி பாடிய பாடல் வருமாறு:

- எல்லோருக்கும் தெய்வமுன்னா அம்மாதாங்க - இங்க
கல்லாயிருக்கும் தெய்வமெல்லாம் சும்மாதாங்க!
என்னைப்பெத்த அம்மாபேரும் பூசம்மாங்க - அவுங்க
வாழ்ந்தகதையை சொல்லப்போறேன் பாசம்மாங்க! - எல்.
- பக்திகொண்ட குடும்பத்திலே பொறந்தாங்க - அன்று
படிப்பறிவு இல்லாமலே வளர்ந்தாங்க!
பருவத்திலே காதல்வரும் பார்த்தாங்க - பகுத்
தறிவுசீனி வாசனைதான் நினைத்தாங்க! - எல்.
- காதல்வந்து திருமணத்தை தேடினாங்க - வீட்டில்
கலகம்வந்து சிதம்பரந்தான் ஓடினாங்க!
ஆனைமுத்து தங்கவேலு துணையோடு - தந்தை
பெரியாரின் தலைமையிலே இணைந்தாங்க! - எல்.
- வறுமைகொண்ட கணவரோடு வீட்டினிலே - முகம்
வாடிடாமல் உழைத்தாங்க காட்டினிலே!
நாலுப்பிள்ளை பெற்றெடுத்து ஊட்டினாங்க - அதுக்கு
நாலுஏக்கர் நிலங்களையும் ஈட்டினாங்க - எல்.
- முருங்கைக்கீரை கூடைத்தூக்கி போவாங்க - அப்ப
முப்பதுரூபாய் விற்றுக்கீட்டு வருவாங்க!
மூன்று மையில் தூரம்சென்று அரியலூரில் - தினம்
முப்பதுதெரு சுற்றிவந்து விற்பாங்க! - எல்.
- எக்கணமும் சிக்கணமே செய்தாங்க - ஆனா
இரக்கப்பட்டு இருப்பதையும் தருவாங்க!
முக்கியமாய் அனைவரையும் மதிப்பாங்க - வயதில்
மூத்தவரை கண்டாலும் துதிப்பாங்க! - எல்.
- கருப்புஉடை அணிந்துசெல்லும் கணவருடன் - என்றும்
கருத்துதடை செய்திடாமல் செல்வாங்க!
துடிப்புடனே கொள்கைபேசும் துணைவருடன் - பல
துன்பத்திலும் துணையாக நின்றாங்க! - எல்.
- உறுதியிலே இரும்பைபோல் இருந்தாங்க - சுறு
சுறுப்பினிலே எறும்பைபோல் தீகழ்ந்தாங்க!
இறுதியிலே நோயும் வந்து இறந்தாங்க - அவுங்க
என்றும்சுய மரியாதையில் உயர்ந்தாங்க! - எல்.

பெரம்பலூர் மாவட்டம், ஆலத்தூர் வட்டம், அல்லிநகரம் கிராமத்தில் பெரியார் பெருந்தொண்டர் மூ.ரெ.சீனிவாசன் அவர்களின் துணைவியாரும் மணியம்மை, காமராசு, பாரதிதாசன், கருணாநிதி (எ) அறிவுமழை ஆகியோரின் தாயாருமாகிய திருமதி. பூசம்மாள் 10.10.2019 வியாழக்கிழமை காலை 12

கவிஞர் சீனி. அறிவுமழை

மணியளவில் தம் 74ஆம் வயதில் புற்றுநோயால் மறைவுற்றார். அம்மையாரின் இறுதி ஊர்வலம் 11.10.2019 அன்று மாலை 5 மணியளவில் நடைபெற்றது.

ஊர்வலத்தில் மா.பெ.பொ.

கட்சித் தோழர்கள் ஆ.செ.த. அறிவுடைநம்பி, திருச்சி கலியபெருமாள், சேடக்குடிக்காடு சா. சீனிவாசன், தி.மு.க. ஆலத்தூர் ஒன்றியச் செயலாளர் நா. கிருட்டிணமூர்த்தி, தமிழர் நீதிக்கட்சி நிறுவனர் சுபா. இளவரசன், கவியரசி இளவரசன், சிலால் கவிஞர் அன்புச்சித்திரன், நொச்சிக் குளம் அ. சக்திவேல் அரியலூர் தமிழ்க்களம் இளவரசன், புலவர் இர. அரங்கநாடன், திராவிடர் கழகத் தோழர்கள் மருதமுத்து, சி. சிவக்கொழுந்து, பொறியாளர் இரா. கோவிந்தராசன், வழக்கறிஞர் சா. பகுத்தறிவாளன், பிச்சைபிள்ளை நேதாஜி பொதுநலச் சங்கத் தோழர்கள் கே.ஆர். அரசுவிக்கடர், அன்பழகன், அறிவுஜீவா செல்லபாண்டியன், தென்னரசு, கொளஞ்சி, பெரம்பலூர் செல்வக்குமார், எறையூர் செல்வராசு, ஓகளுர் கவிஞர் நிலவன், வேப்பூர் பாலாஜி, கவுல்பாளையம் வெங்க டேசன் இவர்களுடன் உறவினர்கள், நண்பர்கள், உள்ளூர் பிரமுகர்கள் ஏராளமானோர் கலந்து கொண்டனர். அம்மையாரின் உடல் எவ்வித சடங்குகளுமின்றி சுயமரியாதையுடன் நல்லடக்கம் செய்யப்பட்டது.

மறைந்த பூசம்மாளின் படத்திறப்பு நிகழ்வு 24.10.2019 புதன்கிழமை முற்பகல் அல்லிநகரம் கிராமத்தில் முன்னாள் ஊராட்சித் தலைவர் சு.முருகேசன் தலைமையில் நடைபெற்றது. தமிழர் நீதிக்கட்சித் தலைவர் சுபா.இளவரசன் பூசம்மாளின் படத்தைத் திறந்து வைத்து உரையாற்றினார். அனைத்திந்திய ஒடுக்கப்பட்டோர் பேரவையின் பொதுச் செயலாளர் கலச இராமலிங்கம் மறைந்த அம்மையாரின், குடும்பத்தின், சுயமரியாதை வாழ்வையும் ஆனைமுத்துவின் பணிகளுக்கு ஒத்துழைப்பு அளித்ததையும் குறிப்பிட்டுப் பேசினார். மேலும் விகிதாசார வகுப்புவாரிப் பங்கீடு பெற்றால்தான் சுயமரியாதையுடன் வாழமுடியும் என்பதை விளக்கியதுடன் அதற்காக ஆனைமுத்து ஆற்றிய ஆற்றி வருகின்ற பணிகளையும் விவரித்துப் பேசினார். தொடர்ந்து இரா.கலியபெருமாள், புலவர் இரா.கலிய மூர்த்தி, இரா.இளங்கோவன், புலவர் இர.அரங்கநாடன், சேடக்குடி சீனிவாசன், கே.ஆர்.அரசுவர்மர், மா.பெ.பொ.க. துணைப் பொதுச் செயலாளர் சி.பெரியசாமி ஆகியோர் பேசினர். கலைமணி, தங்கராசு, ந.துரைசாமி, க.துரைசாமி முன்னிலை வகித்தனர். மூ.ரெ.சீனிவாசன் நன்றி கூறினார்.

- செய்தி : புலவர் இரா.கலியமூர்த்தி

சென்னை வரவேற்பின்போது பூர்ண கும்ப மரியாதையைச் சீன அதிபர் ஏற்றுக் கொண்டாரா? ஆங்கில நாளாளர்கள் என்ன சொல்கின்றன?

டெக்கான் கிரானிக்கல் (11-10-2019) கோவில் குருக்களுக்கு ஏமாற்றம்

சென்னை மீனம்பாக்கம் பழைய வானூர்தி நிலையத்தில் வந்திறங்கிய சீனக் குடியரசின் தலைவர் சிங்பிங் அவர்களுக்குச் சிவப்புக் கம்பள வரவேற்பு அளிக்கப்பட்டது. அப்போது அங்கே அவருக்குப் பூர்ணகும்ப மரியாதை அளித்து வரவேற்கக் காத்திருந்த கோவில் குருக்கள் சங்கடமான நிலைமையை எதிர்கொள்ள நேரிட்டதைப் பற்றி கட்டுரையில் ஒருவர் கருத்துக் கூறியுள்ளார்.

அங்கே ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த விரிவான பெரும் வரவேற்பில் இசை, நாட்டியம் முதலான கலை நிகழ்வுகளுடன் இந்தச் சடங்கும் (பூர்ணகும்ப மரியாதை) சேர்க்கப்பட்டிருந்தது. வானூர்தியிலிருந்து இறங்கியதும் அவர் அருகே கிண்டியில் உள்ள ஐசிசி கிராண்ட் சோழா விடுதிக்குச் செல்ல வேண்டும். அவருக்கான சிறப்பு மகிழ்ந்தில் அவர் ஏறுவதற்கு முன்னதாக வரவேற்கக் காத்திருக்கும் கலைக் குழுவினரைப் பாராட்டும் விதமாக அவர்கள் முன்பு நின்று சென்றார். குருக்கள் நின்றுருந்த பகுதியில் அவர் நிற்காமல் மகிழ்ந்ததை நோக்கி நடந்து, அதில் ஏறிச்சென்றுவிட்டார்.

சீன அதிபருக்கு வரவேற்பு நிகழ்வுகளை விவரித்துக் கூறிய சீன அதிகாரிகள் குருக்களின் பூர்ண கும்ப மரியாதையை மறந்திருக்கலாம். அல்லது அதை விளக்கிச் சொல்வது கடினமானதாகத் தோன்றியிருக்கலாம்.

அர்ச்சகர்களின் முகத்தில் பெரும் ஏமாற்றம் காணப் பட்டது. மரியாதையை அளிக்க முடியாமல் அவற்றைத் திரும்ப எடுத்துச் சென்றனர்.

இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் சென்னைப் பதிப்பு (12-10-2019)

வானூர்தி நிலையத்தில் சீன அதிபர் சிங்பிங் அவர்களை வரவேற்க கபாலீசுவரர் கோவிலின் தலைமைக் குருக்கள் உள்ளிட்ட 5 குருக்கள் காத்திருந்தனர். சீன அதிபருக்குப் பூர்ணகும்ப மரியாதை அளிப்பது அவர்களின் திட்டம். வானூர்தியிலிருந்து இறங்கி சிவப்புக் கம்பள விரிப்பில் நடந்து வந்த சீன அதிபர் அவரை வரவேற்க அங்கே நின்று கொண்டிருந்த ஒவ்வொரு கலைக் குழுவினரையும் நின்று பார்த்துச் சென்றார். மந்திரம் ஒதி, பூர்ண கும்ப மரியாதை அளிக்கப்பட ஏதுவாக சீன அதிபர் அங்கே நிற்கவில்லை. அவர் அந்த மரியாதையை ஏற்கவில்லை என்று விமர்சகர்கள் கூறுகிறார்கள்; பூர்ணகும்ப மரியாதையை ஏற்றுக் கொள்வது பற்றி சீன அதிபருக்குச் சீன அதிகாரிகள் தெரிவிக்கவில்லை என்றும் குறை கூறுகிறார்கள்.

வானூர்தி நிலையத்தில் சீன அதிபர் சிங்பிங் பூர்ண கும்ப மரியாதைத் தட்டுகளுடன் நிற்கும் குருக்கள் முன்பு நிற்காமல் நடந்து செல்கிறார்.

தி இந்து சென்னைப் பதிப்பு (12.10.2019)

அங்கே கபாலீசுவரர் கோவில் குருக்கள் பூர்ண கும்ப மரியாதை அளிக்கக் காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் சீன அதிபரின் மெய்க்காவலர்கள் அவரை அவருடைய மகிழ்ந்தை நோக்கி விரைந்து நடத்திச் சென்று விட்டார்கள். குருக்களுக்கு ஏமாற்றம் நேரிட்டது.

தமிழாக்கம் : கலசம்

வறுமையில் இந்தியா 102ஆவது இடம்

ஆண்டுதோறும் உலக வறுமைக் குறியீடு (Global Hunger Index) அறிக்கை வெளியிடப்படுகிறது. 2019ஆம் ஆண்டிற்கான இந்த அறிக்கை அக்டோபர் மாதம் வெளியிடப்பட்டது. இப்பட்டியலில் இடம்பெற்றுள்ள 117 நாடுகளில் இந்தியா 102ஆவது இடத்தில் இருக்கிறது. நம்முடைய அண்டை நாடுகள் இந்தியா வைவிட மேம்பட்ட நிலையில் உள்ளன. பாக்கித்தான்-94, வங்கதேசம்-88, சிறீலங்கா-66, நேபாளம்-73, சீனா-25. வறுமைக் குறியீட்டில் 2015-இல் 93ஆவது இடத்தில் இருந்த இந்தியா 2019-இல் 102ஆவது இடத்துக்கு இழிந்திருக்கிறது. “நல்ல காலம் பிறக்கப் போகிறது” என்று 2014 நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் நரேந்திர மோடி அளித்த வாக்குறுதிக்கு இதுதான் பொருளா? இந்நிலையிலும் பிரதமர் நரேந்திர மோடி இப்போது “மனதின் குரல்” உரையில், “இராஷ்டிரிய போஷன் அபியான்” (தேசிய ஊட்டச்சத்து திட்டம்) கொஞ்சமும் வெட்கமில்லாமல் அறிவித்திருக்கிறார்.

பூமியின் வெப்பநிலையைக் குறைப்போம்; உலகைக் காப்போம்

டாக்டர் அன்புமணி ராமதாஸ், எம்.பி.

உலகில் இப்போதைய ஆடம்பர வாழ்க்கை முறை இப்படியே தொடர்ந்தால் 2050-ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு புவி வெப்பநிலை 2 முதல் 3 டிகிரி செல்சியஸ் அதிகரிக்கும். 2015-ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் உடன்படிக்கையின்படி உலக நாடுகள் கார்பன்-டை-ஆக்சைடு வாயுவின் அளவைக் குறைத்தாலும்கூட, புவியெவப் நிலை கட்டுப்படுத்த முடியாத அளவுக்கு அதிகரித்துவிடும். புவியெவப்பம் அதிகமாவதால் விவசாயம் கடுமையாகப் பாதிக்கப்பட்டு அரிசி, கோதுமை, சோளம், சோயா ஆகிய நான்கு முக்கிய உணவு தானியங்களின் உற்பத்தி மிகப்பெரிய அளவில் குறையும்.

2050-ஆம் ஆண்டுக்குள் ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் மட்டும் 60 கோடி பேர் தண்ணீர் பற்றாக்குறையால் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்தியா உள்ளிட்ட பிற நாடுகளிலும் கடுமையான தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படும் ஆபத்து உள்ளது. ஒருபுறம் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் நிலையில், கடுமையான உடல்நல பாதிப்புகளும் உருவாகும். மிக மோசமான காலநிலைகள் காரணமாக மனிதர்களுக்குப் பல்வேறு வகையான நோய்களும், காயங்களும் ஏற்படும். புவியெவப்பமடைதலின் தீய விளைவுகளால் மோதல்கள், வன்முறைகள், உள்நாட்டுக் கலகம், போர் போன்றவைக் கூட ஏற்படக்கூடிய ஆபத்துகள் உள்ளன.

அதிகரிக்கப்படும் புவியெவப் நிலை கட்டுப்படுத்தப் பாத நிலையில் வடக்கு மற்றும் தெற்கு துருவங்களில் உள்ள பனிப்பாறைகள் உருகி கடல்மட்டம் 10 அடி வரை உயரக்கூடும். இதனால், அடுத்த 40, 50 ஆண்டுகளில் சென்னை, மும்பை, கொல்கத்தா, கொச்சி உள்ளிட்ட கடலோர நகரங்களுக்குப் பெரும் பாதிப்பு ஏற்படும். மாலத்தீவு போன்ற சிறிய தீவுகள் கடலில் மூழ்கிவிடும். இதுபோன்ற பேரழிவுகளால் இலட்சக்கணக்கான மக்கள் பாதிக்கப்பட்டு காலநிலை அகதிகளாக மாறுவர். இது கொடுமையானது. உலகைக் காப்பாற்றும் நோக்கத்துடன் அதிகரிக்கப்படும் புவியெவப்நிலை உயர்வை 1.5 டிகிரி செல்சியசுக்குள் குறைக்க வேண்டும் என்பதற்காகக் கடந்த ஆண்டு போலந்தில் எடுக்கப்பட்ட முடிவை அடுத்த ஆண்டு முதல் செயல்படுத்த அமெரிக்கா தவிர்ந்த மற்ற நாடுகள் தீர்மானித்துள்ளன. இந்த இலக்கு எட்டப்பட்டால் கூட, மனித இனம் அழியாமல் தப்பிக்குமே தவிர உடலை எரிக்கும் வெயில், உடலைக் குடையும் குளிர் ஆகியவை மனித இனத்தை வாட்டும். இதுவும் கூட பாதுகாப்பான வாழ்வை உறுதி செய்யாது.

அதிகரித்துவரும் புவியெவப் நிலையை 1.5 டிகிரி செல்சியசுக்குள் கட்டுப்படுத்தினால் மட்டும் தான் நிலைமையை ஓரளவு சமாளிக்க முடியும். அதுவும் கூட இப்போது இருக்கும் சூழலைவிடச் சற்று மோசமாகத்தான் இருக்கும். அதை உறுதி செவ்வற்காகக் கூட உலகம் போர்க்கால அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டும். இதற்காகத் தான் காலநிலை அவசரநிலையைப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். அவசர நிலை காலத்தில் எந்த வேகத்தில் பணிகள் நடக்குமோ, அதே வேகத்தில் புவியெவப்பமடைதலின் தீயவிளைவுகளைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த எச்சரிக்கையைக் கேட்டு உலக நாடுகள் விழித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கனடா, பிரான்ஸ், போர்ச்சுகல், அயர்லாந்து உள்ளிட்ட நாடுகளின் நாடாளுமன்றங்கள் உட்பட உலகம் முழுவதும் சுமார் 10 ஆணிரம் நிறுவனங்கள் காலநிலை மாற்ற அவசர நிலை பிரகடனத்தை வெளியிட்டிருக்கின்றன.

அங்கு தீமைகளை தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் போர்க்கால அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. ஆனால், உலகின் மிகப்பெரிய சனநாயக நாடான இந்தியாவும், உலகின் பழமையான ஜனநாயக நாடான அமெரிக்காவும் இன்னும் விழித்துக் கொள்ளவில்லை.

புவியெவப்பம் அதிகமாவதற்குக் காரணமானவர்கள் யார்? என்பது நீண்ட விவாதத்திற்கு உரியது. ஆனால், புவியெவப்பமடைதல் என்பது உலகில் அனைவரையும் தாக்கும். அதனால், புவியெவப்பமடைதலின் தீய விளைவுகளைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை இந்திய அரசு தொடங்கி தனிநபர்கள் வரை அனைவரும் மேற்கொள்ள வேண்டும். புவியெவப்பமாதலுக்கு மேற்கத்திய நாடுகள் தான் காரணம் என்று கூறி, காலநிலை அவசர நிலையை பிரகடனம் செய்ய மாட்டோம் என்றோ, தடுப்பு நடவடிக்கைகளை எடுக்க மாட்டோம் என்றோ இந்திய அரசு கூறக்கூடாது; கூறவும் முடியாது.

புவியெவப்பமாதலின் தாக்கத்தைக் குறைப்பதற்காக 2030-ஆம் ஆண்டுக்குள் படிம எரிபொருட்களின் பயன்பாட்டை பாதிப்பாகக் குறைத்தல், ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் ஒரு வாகனம் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்த்தல், பசுமைத் தொழில்நுட்பத்தில் இயங்கும் பொதுப் போக்குவரத்தை ஊக்குவித்தல், போக்குவரத்து சார்ந்த வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தல், வனப்பரப்பையும், பசுமைப் போர்வையையும் விரிவாக்குதல் ஆகியவை சார்ந்த

கொள்கைகள் உடனடியாக வகுக்கப்பட்டு, செயல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மரபுசாரா எரிசக்தியை, குறிப்பாக சூரிய ஒளி மற்றும் காற்றாலை மின்சாரத்தை ஊக்குவிப்பதற்கான கொள்கைகள், மழைநீர் சேமிப்பு, ஆறுகள் இணைப்பு உள்ளிட்ட நீர்மேலாண்மைக் கொள்கைகள், குப்பைகளை எரிப்பதை தடை செய்தல் உள்ளிட்ட கழிவு மேலாண்மைக் கொள்கை ஆகியவை வகுக்கப்படுவதுடன், பிளாஸ்டிக் தடையும் முழுமையாகச் செயல்படுத்தப்பட வேண்டும். புதுமையான நகர்ப்புற திட்டமிடல் கொள்கைகளை ஊக்குவித்தல், மனிதர்களின் இறைச்சித் தேவைக்காக அதிக எண்ணிக்கையில் கால்நடைகள் வளர்க்கப்படுவதைக் குறைத்தல் உள்ளிட்ட நடவடிக்கைகளும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியது அவசியமாகும், வளர்ச்சி என்ற பெயரில் சுற்றுச்சூழலைச் சீரழித்தவை பணக்கார மேற்கத்திய நாடுகள்தான். ஆனால், அது குறித்து விவாதிக்க வேண்டிய தருணம் இதுவல்ல. ஒரு வீடு தீப்பிடித்து எரியும் போது, அதற்கு யார் தீவைத்தது என்பது குறித்து விவாதிப்பதை விட, தீயை அணைப்பதுதான் புத்திசாலித்தனமான செயலாக இருக்கும். எனவே, இந்தியாவில் உள்ளாட்சி அமைப்புகள் முதல் மத்திய அரசு வரை அனைத்துத் தரப் பினரும் காலநிலை மாற்ற அவசர நிலையைப் பிரகடனம் செய்ய வேண்டும். அதன் தீமைகளைக் கட்டுப்படுத்த காலநிலை மாற்றத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைத் திட்டத்தை அனைவரும் செயல்படுத்துவதுடன், மற்றவர்களும் கடைபிடிப்பதை ஊக்குவிக்க வேண்டும். வாருங்கள்... இந்தியர்களே, ஒன்றாகக் கைகொடுத்து உலகத்தைக் காப்போம்!

அறிவியலை அறியாத பருவத்தில் நாம் அனைவரும் உலகம் அழியப்போகிறது என்பது குறித்த அச்சுறுத்தல்களை கேட்டிருப்போம். கடைசியாக கடந்த 2000-ஆவது ஆண்டுடன் உலகம் அழியப் போகிறது என்று செய்திகள் பரவின. அறிவியலை அறிந்த அனைவரும் இந்தச் செய்திகளைக் கேட்டு சிரித்துக் கொண்டே கடந்து சென்றனர். ஆனால், இப்போது உலகம் அழிவையே நோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறது என்று அறிவியல் வல்லுநர்கள் உண்மையாகவே எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளனர். காரணம்... இது மூடநம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான கூற்று அல்ல. மாறாக அறிவியலின் அடிப்படையிலான அபாய எச்சரிக்கை. உலகம் ஏன் அழியப் போகிறது? அப்படி என்ன ஆபத்து வந்துவிட்டது? பருவநிலை மாற்றம் என்ற ஆபத்துதான் நம்மை சூழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. போர்க்கால அடிப்படையில் தடுப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாவிட்டால் சாதாரண தொழிலாளி முதல் அமெரிக்க அதிபர் வரை இந்த உலகில் எவரும் அழிவிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ள முடியாது.

புவி வெப்பம் அதிகமாவது என்பது அந்த அளவுக்கு ஆபத்தானது. பருவநிலை மாற்றம் என்பது பலருக்கும் புரியாத ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆனால், இதைப் புரிந்து கொள்வது மிகவும் எளிதானது. உலகில் தொழில் புரட்சி, நமது வாழ்க்கை நிலை மாற்றம் ஆகியவற்றால் பூமியிலிருந்து காார்பன்-டை-ஆக்சைடு, மீத்தேன் நைட்ரஸ் ஆக்சைடு, நைட்ரோபென்சோ காார்பன், ஓசோன் வாட்டர் வேபர் உள்ளிட்ட பசுங்குடில் வாயுக்கள் வெளியேறுகின்றன.

புவிவெப்ப நிலையைத் தீர்மானிப்பவை பசுங்குடில் வாயுக்கள் தான். சூரியனில் இருந்து வெளியாகும் வெப்பம் பூமிக்கு வந்து அங்கு பயன்படுத்தப்பட்டது போக மீதமுள்ள வெப்பம் அகச்சிவப்புக் கதிர்களாக எதிரொலிக்கும். அவற்றை வளிமண்டலத்தில் உள்ள பசுங்குடில் வாயுக்கள் உறிஞ்சி வைத்துக் கொள்ளும். வளிமண்டலத்தில் பசுங்குடில் வாயுக்களின் அடர்த்தி எவ்வளவு அதிகமாக இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு அதிக வெப்பத்தை அவை உறிஞ்சிக் கொள்ளும். அதற்கேற்ற வகையில் பூமியின் வெப்பநிலை அதிகரிக்கிறது. பசுங்குடில் வாயுக்கள் மட்டும் இல்லாவிட்டால் புவி வெப்பநிலை மைனல் 18 டிகிரியாக இருக்கும். பசுங்குடில் வாயுக்களின் அடர்த்தி அதிகரிக்க, அதிகரிக்க புவி வெப்பநிலையும் அதிகரித்துக் கொண்டே செல்லும். இதுதான் புவிவெப்பமயமாதலின் அடிப்படை. ஐரோப்பிய நாடுகளில் தொழிற்புரட்சி ஏற்பட்ட பிறகு தான் வெப்பநிலை அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. அதற்கு முன் உலகின் சராசரி வெப்பநிலை 14 டிகிரி செல்சியஸ் ஆக இருந்தது.

இப்போது அது சராசரியாக 1 டிகிரி கூடி, 15 டிகிரி செல்சியஸ் ஆக அதிகரித்துள்ளது. அடுத்த 30 முதல் 40 ஆண்டுகளில் வெப்பநிலை உயர்வு இன்னும் பல மடங்கு அதிகரிக்கும். அதை 2030-ஆம் ஆண்டுக்குள் 1.5 டிகிரி செல்சியஸ் என்ற அளவில் கட்டுப்படுத்துவதே உலகின் முன் உள்ள மிகப்பெரிய சவாலாகும்.

வெப்பநிலை அதிகரிப்பதற்கான காரணத்தை மக்கள் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். பெட்ரோல், டீசல், சமையல் எரிவாயு, இயற்கை எரிவாயு, நிலக்கரி போன்ற படிம எரிபொருட்களை வாகனங்களை இயக்குவதற்காகவும், மின்சாரம் தயாரிப்பதற்காகவும், தொழிற்சாலைகளுக்காகவும் பயன்படுத்துவதுதான் வெப்பநிலை அதிகரிப்பதற்கான முதன்மை காரணமாகும். இறைச்சி உண்ணுதலின் விளைவாக மீத்தேன் வாயு வெளியாகிறது. வளிமண்டல பசுங்குடில் வாயுக்களில் காார்பன்-டை-ஆக்சைடு (65 சதவீதம்) வாயுக்கு அடுத்தபடியாக அதிக அளவில், அதாவது 17 சதவீதம் அளவுக்கு இருப்பது மீத்தேன் வாயு தான். மேலும் காடுகளை அழிப்பதாலும் காார்பன்டை ஆக்சைடு உள்ளிட்ட பசுங்குடில் வாயுக்கள் வெளியாகின்றன. இதனால் இவற்றின் அடர்த்தி அதிகரித்து அதன் பயனாக வெப்பம் அதிகரிக்கிறது. 150 ஆண்டு

களுக்கு முன் வளிமண்டலத்தில் காப்பன்-டை-ஆக்சைடு வாயுவின் அடர்த்தி 10 இலட்சத்திற்கு 280 ஆக இருந்தது. இது இப்போது 10 இலட்சத்திற்கு 415 ஆக அதிகரித்து இருப்பதால்தான் வெப்பநிலை ஒரு டிகிரி செல்சியஸ் அதிகரித்திருக்கிறது. இதன் விளைவுகளைத் தான் இப்போது நாம் அனுபவிக்கத் தொடங்கியிருக்கிறோம்.

உதாரணத்துக்கு ஒன்றை கூறுகிறேன். நமது உடலின் சராசரி வெப்பநிலை 98.6 டிகிரி பாரன்ஹீட் ஆகும். இது 99 ஆகவோ, 100 ஆகவோ அதிகரிக்கும் போது நமக்கு காய்ச்சல் ஏற்படும். இதுவே 102, 103 டிகிரியாக அதிகரிக்கும் போது ஜன்னி ஏற்பட்டுவிடும். அதற்கு மேல் சென்றால் உயிரிழப்பு ஏற்படக்கூடும். அதைப்போன்று தான் புவி வெப்பநிலை அதிகரிக்கும் போது பேரழிவுகள் ஏற்படுகின்றன. புவி வெப்பநிலை அதிகரிப்பதன் பாதிப்புகளையும், பேரழிவுகளையும் இன்னும் 100 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு தான் மனிதகுலம் அனுபவிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது.

ஆனால் அதிர்ச்சியளிக்கும் வகையில் இப்போதே பெரும் பாதிப்புகள் தொடங்கிவிட்டன எனவும், அடுத்த 10 ஆண்டுகளில் போர்க்கால நடவடிக்கைகளை எடுக்காவிட்டால், பூமியில் உயிர்வாழ்க்கை நிரந்தரமாக அழிந்து விடும் என காலநிலை வல்லுநர்கள் எச்சரித்துள்ளனர். இது பூமியின் ஆறாவது உயிரினப் பேரழிவு எனக் கூறுகின்றனர். (ஆறரைக் கோடி ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விண்கல் பூமியில் விழுந்து ஐந்தாவது உயிரினப் பேரழிவு நிகழ்ந்தது).

காலநிலை வல்லுநர்களின் எச்சரிக்கை உண்மை தான் என்பதை இப்போதே உலகம் முழுவதும் நடந்து வரும் நிகழ்வுகள் காட்டுகின்றன. சராசரி வெப்பநிலை ஒரு டிகிரி செல்சியஸ் அளவுக்கு அதிகரித்துள்ள நிலையி லேயே மிகவும் மோசமான விளைவுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஐரோப்பாவில் வரலாற்றில் இல்லாத வெப்பநிலை கடந்த சூலை மாதம் பதிவாகியுள்ளது. கடந்த சூலை 25-ந் தேதி பாரிஸ் நகரில் வரலாறு காணாத வகையில் 42.6 டிகிரி செல்சியஸ் வெப்பம் பதிவானது. புவியெப்பமயமாதல் தமிழகத்தின் பருவ நிலையை எவ்வாறு மாற்றியுள்ளது என்பதற்கு ஊட்டியை அடுத்த அவலாஞ்சியில் கடந்த ஆகஸ்டு மாதம் பெய்த மழையே சாட்சி.

ஆகஸ்டு மாதம் 7-ந் தேதி 405 மி.மீ., 8-ந் தேதி 820 மி.மீ., 9-ந் தேதி 911 மி.மீ., 10-ந் தேதி 350 மி.மீ. என 4 நாட்களில் 486 மி.மீ. மழை பெய்துள்ளது. தமிழகத்தின் ஆண்டு சராசரி மழையே 950 மி.மீ. தான். கிட்டத்தட்ட அதே அளவு மழை அடுத்தடுத்து இரு நாட்களில் அவலாஞ்சி என்ற ஒரே ஊரில் பெய்திருக்கிறது. இதற்கு முன் கடலூரில் 76 ஆண்டுகளுக்கு முன் 1943-

ஆம் ஆண்டு கடலூரில் ஒரே நாளில் 570 மி.மீ. மழை பெய்தது தான் தமிழகத்தின் அதிகபட்ச மழையாக இருந்தது. அந்த சாதனையை அவலாஞ்சி கடந்த ஆகஸ்டு மாதத்தில் அடுத்தடுத்து இரு நாட்களில் முறியடித்து சாதனைப் படைத்துள்ளது.

இந்தியாவில் 1995-ஆம் ஆண்டு சிரபுஞ்சியில் பெய்த 1563 மி.மீ. மழை தான் இந்தியாவில் ஒரே நாளில் பெய்த அதிகபட்ச மழையாகும். அதன்பின் மும்பையில் 2005-ஆம் ஆண்டில் ஒரே நாளில் 944 மி.மீ. மழை பெய்தது. இப்போது அவலாஞ்சியில் பெய்திருப்பது இந்தியாவின் மூன்றாவது அதிக அளவு மழை என்பது மட்டுமின்றி, கடந்த 15 ஆண்டுகளில் இந்தியாவில் ஒரே நாளில் பெய்த மிக அதிக மழையாகும். எனினும், இதை சாதனை எனக் கொண்டாட முடியாது. ஏனெனில், இது இனிவரும் ஆபத்தின் அறிகுறி.

அதுமட்டுமின்றி, தமிழ்நாடு கடந்த 7 ஆண்டுகளில் தானே, வர்தா, ஓகி, கஜா ஆகிய 4 புயல்களைச் சந்தித்துள்ளது. ஒடிசா மாநிலத்தை பாணி புயலும், குசராத் மாநிலத்தை வாயு புயலும் தாக்கிப் பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தின. இவற்றுக்குக் காரணம் புவியெப்பமடை தலின் தீய விளைவுகள்தான் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. இவற்றில் பாணி புயல் கடந்த ஏப்ரல் மாதம் கோடைக் காலத்தில் ஒடிசாவைத் தாக்கியது. ஒடிசாவைக் கோடைக் காலத்தில் புயல் தாக்குவது கடந்த 43 ஆண்டுகளில் இதுவே முதல் முறையாகும். கடந்த 150 ஆண்டுகளில் ஒடிசாவைத் தாக்கிய மூன்றாவது கோடைப் புயல் பாணி ஆகும். இந்தியாவின் காலநிலை தலைகீழாக மாறிவருவதையே இது காட்டுகிறது.

நன்றி : தினத்தந்தி, 26, 27.10.2019

உலகத் திருக்குறள் மாநாடு

உலகத் திருக்குறள் மையம் சார்பில் திருக்குறள் உலக நூல்-மாநாடு:கால்கோள் விழா; நூல்கள் வெளியீட்டு விழா; விருதுகள் வழங்கும் விழா; மற்றும் நிறுவனர் திருக்குறள் முனைவர் சாந்திமோகனராசு அவர்களின் 72ஆம் ஆண்டுப் பிறந்த நாள் விழா போன்ற விழாக்கள் 12.10.2019 சனிக்கிழமை காலை 7.00 மணிமுதல் மாலை 5.00 மணிவரை சென்னை, நூங்கம்பாக்கம், வள்ளுவர் கோட்டத்தில் நடைபெற்றன.

முகவரி மாற்றம்

கலச. இராமலிங்கம்

ஆசிரியர், மக்கள் நெஞ்சம்

12, முகமது அப்துல்லா 2ஆம் தெரு,

(2ஆம் மாடி), சேப்பாக்கம், சென்னை-600 005.

தமிழ்நாடு தமிழருக்கே

- தந்தை பெரியார்

தமிழ் மக்கள், இன்று தங்களை உண்மைத் தமிழரென்றும் கலப்படமற்ற தனித் தமிழ்ச் சாதி, என்றும் ஒருவன் சந்தேக மறக் கருதுவானாயின், அவன் உடனே தன்மீது சுமத்தப் பட்டிருக்கும்-எவ்வகையிலும் எப்போதும் சம்பந்தமிருத்திரா தான- தன்னை தமிழ்மகனை சூத்திரன் என்றும், சண்டாளன் என்றும் கூறும்படியான சமயத்தை உதறித் தள்ளிவிட வேண்டியது முதற் காரியமாகும்.

அடுத்தாற்போல், அத்தமிழ் மகன் தமிழ்நாட்டின் விடுதலையும், சுதந்திரமும், செல்லப் பெருக்கும், தொழில் மேம்பாடும் தன்னுடையது என்றும், வெற்றிற்காக உழைப்பதுதான் தனக்காக - தமிழ் மக்களுக்காக, நாட்டுக்காகச் செய்யும் தொண்டு, கடமை என்றும் கருதவேண்டும். இப்படிக்கருதாததாலேயேதான் தமிழன் இன்று முற்கூறப்பட்ட பல இழிவுகளுக்கு ஆளாகி, நிரந்தர இழி மகனாய் இருக்கவேண்டியவனாய் இருக்கின்றான். கருங்கக் கூறின், தமிழன் ஈனநிலைக்குக் காரணம் - இந்து மதத்தைத் தனது மதம் என்று கருதியதும், இந்தியா பூரா வையும் தன்நாடு (தேசம்) என்று கருதியதும், இவ்விரண்டுக்கும் உழைக்கும் தொண்டே மக்கள் தொண்டு, தேசத் தொண்டு தேசாபிமானம்) என்று கருதி வருவதுமேயாகும்.

இந்திய தேச அபிமானம் - என்பது, தமிழன் பல நாட்டாரின் தவறுக்கு உழைத்துப் பல நாட்டாருக்கு அடிமையாய் இருப்பது என்பதாகும். இந்த நிலை அடியோடு அழியாமல் தமிழனுக்கு விடுதலை, சுதந்திரம், தன்மானம் என்பவை ஏற்படப் போவதில்லை.

தமிழ்நாட்டுத் தொழில் முறைகளை எடுத்துக்கொண்டே மோயானால், அதுவும் தமிழனுக்குப் பயன்படுவதில்லை என்பது விளங்கும். இரும்புத் தொழிலில் பம்பாய்க்காரர், பாரசீக்க்காரர் உரிமை பெற்றுப் பயனடைகிறார்கள். உலோகத் தொழிலையும் பம்பாய்க்காரர், ஷோலாப்பூர்காரர் உரிமையாக்கிப் பயனடைகிறார்கள்.

துணித் தொழிலை பம்பாய், ஆமதாபாத்தகாரர்கள் கைப்பற்றிப் பயனடைகிறார்கள். இந்தத் தொழில்கள் "இயந்திர உதவியினால் செய்யப்படுவதையே இங்குக் குறிப்பிடுகின்றோம். அதனால் தமிழ்த் தொழிலாளிகளுக்கு வேலையில்லை; தமிழ் முதலாளிகளுக்கு இலாபம் இல்லை. மற்றும் லேவாதேவித் தொழிலை எடுத்துக்கொண்டால், அவை பெரிதும் மார்வாரி நாட்டானும், குஜராத்தி, "மூல்தான் நாட்டானுமே ஏகபோக உரிமையாக்கி அவர்கள் கொண்டு போகும் செல்வம் கொஞ்சமா? அவை "எப்படிப் போகின்றன என்பதைப் பார்த்தால் தமிழ்க் கூலிகள், தொழிலாளர்கள், ஏழைகள் ஆகியவர்களின் செல்வத்தைக் கையைத் திருக்கிப் பிடுங்கிக்கொண்டு போவது போல் மார்வாரிகள் கொண்டு போகிறார்கள்.

மற்றும், தமிழ் வியாபாரிகள், ஏழைக் கிராமக் குடியானவனையும் தொழிலாளிகளையும் ஏமாற்றி வஞ்சித்துத் தேடும் செல்வம் அத்தனையும் பகற்கொள்ளை - வட்டிக்கொள்ளை என்று சொல்லப்படுவது போல் கோடி கோடியாய் சிந்து மாகாணத்திற்கு வட்டியில் பேரால் கடத்திச் செல்லப்படுகிறது. அதன் பயனாகத் தமிழ்நாட்டில் உள்ள பெரும் பெரும்

வர்த்தகர்கள் மிக மோசமான நிலைக்கு வந்துவிட்டார்கள். மணல் வீடு கட்டிச் சரிந்து மட்டமாவது போல், தமிழ் வியாபாரிகள் தினம் தினம் கடன்காரராகி - பாப்பராகி - இன்சால்வென்டாகித் தற்கொலை செய்து கொள்ளுவதும், நாட்டைவிட்டு ஓடுவதுமான நிலையில் இருந்து வருகிறார்கள்.

வியாபார நிலையக் காரியஸ்தர்கள் என்பவர்களுக்கோ, மாதம் ரூ.10 சம்பளம் வாங்கின குமாஸ்தாவுக்கோ, "இன்று மாதம் 25 ரூபாய் கொடுப்பதற்கு வியாபாரிக்குச் சக்தியில்லை. மாதம் - 7 ரூபாய்க்கும், 8 ரூபாய்க்கும் "கணக்குப் பிள்ளைகள் தவிக்கிறார்கள், மூல்தானி, மார்வாரி வீட்டுச் சமையல்காரன் மாதம் 90 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறான். கம்பளத் தொழிலும் பஞ்சாப் மாகாணக்காரன் கொள்ளைக்கு உதவுகின்றது. இதுபோலவே, "அனேகமாக சரீரக் கூலித்தொழில் போக - மற்ற இலாபம் தரும் இயந்திரத் தொழில்கள், மூளைத் தொழில்கள் என்பவைகள் எல்லாம், பெரிதும் தமிழ் நாட்டார் அல்லாதவர்களால்-தமிழரல்லாதவர்களால் கைப்பற்றப்பட்டு செல்வம் தேடப்பட்டு, தீரட்டிய செல்வமனைத்தும் தமிழ் நாட்டைவிட்டு வெளிநாட்டிற்குக் கடத்தப்படுகிறதுடன், தமிழனுக்கு விரோதமாகவும் அவை உபயோகப்படுத்தப்படுகின்றன. இந்தப்படி பாழாவதும் கடத்தப்படுவதுமானது மேல்நாட்டுக்குப் போனால் என்ன, வடநாட்டுக்குப் போனால் என்ன, அல்லது கீழ்தாட்டுக்குப் போனால் என்ன?

அரசியல் துறையிலும் நாம் (தமிழன்) வேறு நாட்டானுக்கே அடிமையாய் இருக்க வேண்டுமானால் - அது "மேல் நாட்டானுக்கு அடிமையானால் என்ன வட நாட்டானுக்கு அடிமையானால் என்ன? தமிழனின் செல்வந்தானாகட்டும், தமிழ்நாட்டை விட்டுக் கடத்தித்தான் ஆகவேண்டுமானால் அது மேல் நாட்டுக்குப் போனால் என்ன வடநாட்டுக்குப் போனால் என்ன. ஒவ்வொரு தமிழ்மகனும் இவைகளை நன்றாய்ச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பார்த்தபின் ஆரியப் புரட்டு - வடநாட்டுப் புரட்டு ஆகியவைகளிலிருந்து மனிதன் விடுதலையாக முயற்சிக்க வேண்டும். பாழும் தேசியத்தால், தமிழர்களாகிய நாம் 10 ஆண்டுகளைப் பாழாக்கி விட்டோம். உதைக்கும் காலுக்கு முத்தமிட்டுப் பூசை செய்கிறோம்; மலத்தை மனமார முகருகிறோம், மானமிழந்தோம், பச்சேந்திரியங்களின் உணர்ச்சியை இழந்தோம், மாற்றானுக்கு அடிமையாகி வணங்குகிறோம். இதற்குத்தானா தமிழன் உயிர் வாழ வேண்டும், எழுங்கள் நம்மை ஏய்த்து அழுத்தி, நம் தலை மேல் கால்வைத்து ஏறி மேலே போக-வடநாட்டானுக்கும், தமிழரல்லாதவனுக்கும் நாம் படிக்கல் ஆக வேண்டாம். இனியாவது, தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று ஆரவாரம் செய்யுங்கள்.

உங்கள் கைகளில் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்று பச்சை குத்திக் கொள்ளுங்கள்! "உங்கள் வீடுகள் தோறும் 'தமிழ்நாடு தமிழருக்கே' என்ற வாசகத்தை எழுதிப் பதியுங்கள்! நம் வீட்டுக்குள் அன்னியன் புகுந்து கொண்டதோடல்லாது, அவன் நம் எஜமான் என்றால் - நமக்கு "இதைவிட மானமற்ற தன்மை, இழிதன்மை வேறு என்ன எனச் சிந்தியுங்கள்! புறப்படுங்கள், தமிழ்நாட்டுக்குப் பூட்டப்பட்ட விலங்கை உடைத்துச் சின்னாபின்னமாக்குங்கள்!

('குடிஅரசு' 13-10-1933; 'விடுதலை' 3-12-1957)

பைப் இல்லா பட்டணம் பாழ்!

(பலசரக்கு நாலிருந்து)

- குத்தாசி குருசாமி

புண் இல்லா மண்டைபாழ், புண் இல்லா உடம்பு பாழ், என்றார் ஒரு பெருங் கவி. அதாவது, நான்! (இ-ள்) அதாவது இதன் பொருள்:- களிமண் இல்லாத மண்டை பாழாகும்; ஒரு புண் கூட இல்லாத உடம்பு பாழாகும்!

இந்த அபத்தப் பேச்சு வேண்டாமப்பா, குத்தாசி! மண்டையில் மூளையல்லவா வேண்டும்? உடம்பு நோயற்றல்லவா இருக்கவேண்டும்? என்று கேட்பீர்கள்.

இவ்வாறு கேட்பவர்கள் நீறில்லா நெற்றி பாழ் என்று கூறியிருப்பதைக் கவனிக்கவும் திருமண் இல்லாத திருமுகம் பாழ் என்று ஏன் சொல்லவில்லை யென்பது பற்றி சைவ மெய்யன்பர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கலாம், வேறு வேலை தெரியாத வர்களாயிருந்தால்!

டேய்! குப்புசாமி! ஏன் நெற்றியில் ஒன்றும் வைக்க வில்லை? பெஞ்ச் மேல் ஏறு!

ஸார்! விபுதி இட்டிருந்தேன், அழிஞ்சு போச்சு ஸார், வேர்வையினால்

அழியாமல் பூசுவதற் கென்னடா அதிகப் பிரசங்கி? என் நெற்றியைப்பார்!

இது உபாத்தியாயரின் அறைகூவல்! உங்கள் நெற்றியிலும் அழிஞ்சு தான் ஸார் போயிருக்கு! ஒண்ணுமில்லையே! அடேடே! ஆமாண்டா! அதுவா அழியலே! நான் தான் அழிச்சேன். வரும்போது பிரசிடெண்ட் ராமசாமி நாயுடுவைப் பார்க்க வேண்டியிருந்தது! அதற்காக அழிச்சேன்! அது கிடக்கட்டும். இனிமேல் அழியாதபடி பூசிவர வேண்டும், தெரியுமா?

சரிங்க, ஸார்! அப்படியே ஆகட்டும்!

டேய்! சுந்தரம்! நீ ஏண்டா திருமண் இடாமல் வந்திருக்கே? ஏறு பெஞ்ச் மேலே! இட்டேன் ஸார் கலைஞ்சு போச்சுங்க

கலைஞ்சு போச்சா? போகும்! போகும்! உங்களை யெல்லாம் என்ன செய்யணும் தெரியுமா? . . . சரி. டேய் சாம்பசிவம்! நீ என்ன பொம்புளை மாதிரி சாந்துப்பொட்டு வச்சிருக்கே! திருமண்ணாவது, விபுதியாவது இடப்படாதோ?

இது அழியாமலிருக்குமுங்க! அதுக்காகத் தான்

அழியாமலிருப்பதற்காக எதை வேணுமானாலும் இட்டுக்கிறதோ? ரொம்ப பேஷ்! இந்தமாதிரி சில பள்ளிக் கூடங்களில் ஆசிரியர்கள் தங்கள் புத்தியில் கவனஞ்செலுத்தாமல் மாணவர் நெற்றியில் கவனஞ் செலுத்தி வருகிறார்களாம்! நெற்றியில் எதுவுமில்லாத பையன்களை வீட்டுக்கே அனுப்பி விடுகிறார்களாம்! பெற்றோர்கள் தலையிட்டால் மாணவர் தலை உப்புக்கிறாதாம்!

ஆறில்லா ஊருக்கு அழகுபாழ் என்றார்கள், அந்தக் காலத்தில்; நகரங்களே எடுபடாத காலத்தில். அது இன்று சரியாயில்லையே! சென்னை நகரத்திலுள்ள ஆறு (கூவம்) இல்லாமலிருப்பதே அழகு என்பதை நானா சொல்லவேண்டும். பெரிய பட்டணங்களில் ஆறு இருந்தால் கூடப் போதாது. குழாய் அவசியம் வேண்டும். அப்போதுதான் வீட்டுக்கு விடு தண்ணீர் கிடைக்கும். பைப் இல்லாத பட்டணம் பாழ் இது சுகாதார சலோகம்!

பள்ளி ஆசிரியர்கள் நெற்றிக் குறிகளைப் பற்றி இவ்வளவு அக்கறை செலுத்துவானேன்?

ஒரு யோசனை. அழிக்கவே முடியாத வெள்ளைப் பூச்சு வேண்டுமானால், முத்து வெள்ளையை எண்ணெயில் கலந்து கனமாக ஒரு அடி அடித்து விடலாம்! நாமம் போடுவதில் கூட (பணத்தைக் கடனாக வாங்கிக் கொண்டு போடுவதைக் குறிக்கவில்லை!) வார்னிஷ் மூலம் செய்யலாம்! அவசரமாக ஆபீசுக்குப்போக வேண்டியவர்கள் தகரத்தால் வெட்டி வைத்துக் கொண்டு நெற்றியில் வைத்து ஒரு பூச்சுப் பூசுவது நல்ல முறை! மது தாங்கும் மரங்களுக்கு நம்பர் போடுவதுபோல, மதங்கொண்ட மக்களுக்கு இது!

வார்னிஷ் மூத்து வெள்ளையும் அழியாமலிருக்கும்! ஆனால் இந்த உடல் மண்ணாகவும் சாம்பலாகவும் போகக் கூடியது என்ற உயர்ந்த தத்துவத்தை ஞாபகப்படுத்தாதே ! பெண்களை ஏன் நாமம்போட்டுக் கொண்டோ வீபுதிப்பட்டை அடித்துக் கொண்டோ வரச்சொல்லி பெண் ஆசிரியர்கள் கட்டாயப் படத்துவதில்லை? பெண்கள் மட்டும் இஷ்டம்போல ஏதாவது ஒரு வர்ணப்பொட்டு இடுவானேன்? சிவபிரானும், மகா விஷ்ணுவும் பெண்கள் விஷயத்தில் படுமோசமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கோபமாயிருக்கலாமோ? அல்லது அடுப்பங்கரையில் உபயோகப்படும் சாம்பலும் மண்ணும் தங்கள் நெற்றியில் வைக்கத் தகுதியற்றவை என்ற நினைப்பே? இதுவும் ஆராய்ச்சிக்குரிய அருமையான விஷயம்!

வெளி நாடுகளில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி! இங்கே விபுதி ஆராய்ச்சி! ஏதோ ஒரு ஆராய்ச்சி நடக்க வேண்டியது தானே!

ஏ! கைலாசபதி! வைகுண்டவாசா! எங்களுக்கு இவ்வளவு அழகான உருப்புகளைப் படைத்த உங்கள் தோழன் பிரம்மா எங்கள் நெற்றியில் குறுக்கிலோ நெடுக்கிலோ மூன்று கோடுகளையும் இழுத்து விட்டிருந்தால் இவ்வளவு தொல்லையில்லையே! நாங்கள் டீச்சர்களிடத்தில் அடிபடாமலாவது இருப்போமே!

இது தான் மாணவர்கள் பிரலாபம்! இனிமேல் வரும் மனிதனின் புது எடிஷன் (பதிப்பு)களிலாவது நெற்றியில் மூன்று நிரந்தரக் கோடுகள் இருக்குமென்று எதிர் பார்க்கப்படுகிறது! அல்லது நெற்றியே இல்லாமலிருந்தாலும் இந்தத் தொல்லை இல்லாமலாவது இருக்கும்!

அதுவரையில் வாசகர்களே உங்கள் நெற்றி ஜாக்கிரதை! ஸ்டாலினே! உம் நெற்றியும் ஜாக்கிரதை ! பர்னாட்ஷாவே ! உமக்குந்தான் சொல்கிறேன். எங்கள் ஊர்க்காரர்கள் எமகாதகப் பேர்வழிகள். திருவள்ளூர் நெற்றியிலேயே விபுதிப் பட்டை போட்டு விட்டார்கள்! உங்களுக்கும் போட்டாலும் போட்டுவிடுவார்கள்! எதற்குத் துணிந்த ஆசாமிகள்!

ஜின்னா நெற்றியில் (படத்தில் தான்!) நாமம் போடுவார்கள்! பெரியார் மாப்பில் பூணூல் போடுவார்கள்! அசகாய சூரர்கள்!

★

சகிக்க முடியாத அக்கிரமம்

பொதுவாக, ஆந்திரா பிரிந்ததிலிருந்தே நாட்டுப் பிரிவினையில் எனக்குக் கவலையில்லாமல் போய்விட்டது. பிறகு கன்னடமும், மலையாளமும் (கர்நாடகமும், கேரளாவும்) சீக்கிரத்தில் பிரிந்தால் நல்லது என்கிற எண்ணம் தோன்றிவிட்டது.

கன்னடியருக்கும், மலையாளிக்கும் இனப்பற்றோ, சுயமரியாதையோ இல்லை; மத்திய ஆட்சிக்கு அடிமையாக இருப்பது பற்றி அவர்களுக்குச் சிறிதும் கவலையில்லை. மேலும், சென்னை மாகாணத்தில் 7இல் ஒரு பாகத்தினராக இருந்துகொண்டு, தமிழ்நாட்டில் அரசியல், பொருளாதாரம், உத்தியோகம் முதலியவைகளில் 3இல் 2 பாகத்தை அடைந்துகொண்டு, இவை கலந்திருப்பதால் - நம் நாட்டைத் தமிழ்நாடு என்று கூடச் சொல்வதற்கிடமில்லாமல் தடுத்து ஆண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். ஆதலால், இவர்கள் சீக்கிரம் பிரியட்டுமென்றே கருதிவந்தேன்; அந்தப்படியே பிரிய நேர்ந்து விட்டார்கள். ஆதலால், நான் இந்தப் பிரிவினையை வரவேற்கிறேன்.

இந்தப் பிரிவினை நடப்பதில் சேர்க்கை சம்பந்தமாக ஏதாவது சிறு குறைபாடு இருந்தாலும், மேற்கண்ட பெரும் நலத்தை முன்னிட்டுக் கூடுமானவரை ஒத்துப் போகலாம் என்றே எனக்குத் தோன்றிவிட்டது. மற்றும், இந்தப் பிரிவினை முடிந்து தமிழ்நாடு தனியாக ஆகிவிட்டால், நமது சமய, சமுதாய, தேசிய, சுதந்தர முயற்சிக்கும் அவை சம்பந்தமான கிளர்ச்சிக்கும், புரட்சிக்கும் நமது நாட்டில் எதிர்ப்பு இருக்காதென்றும், இருந்தாலும் அதற்குப் பலமும் ஆதரவும் இருக்காது என்றும் கருதுகிறேன்.

ஆனால், நாட்டினுடையவும், மொழியினுடையவும், இனத்தினுடையவும் பெயர் அடியோடு மறைக்கப்பட்டுப் போய்விடுகிறதே என்கின்ற குறைபாடு எனக்கு இருக்கிறது. ஆந்திரர், கர்நாடகர், மலையாளிகள் பிரிந்து போனபின்புகூட, மீதியுள்ள யாருடைய மறுப்புக்கும் இடமில்லாத தமிழகத்திற்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர்கூட இருக்கக்கூடாது என்று, அந்தப் பெயரையே மறைத்து, ஒழித்துப் பிரிவினையில் சென்னை நாடு என்று பெயர் கொடுத்திருக்கிறதாகத் தெரியவருகிறது. இது சகிக்க முடியாத மாபெரும் அக்கிரமமாகும்; எந்தத் தமிழனும்தைச் சகிக்க முடியாது.

இதைத் திருத்தத் தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களையும், சென்னை, டில்லி சட்டசபை - கீழ், மேல் சபை உறுப்பினர்களுக்கும் மற்றும் தமிழ்நாட்டினுள்ள புலவர்கள், பிரபுக்கள், அரசியல், சமுதாய இயல் கட்சிக்காரர்களையும் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். தமிழ், தமிழ்நாடு என்கின்ற பெயர்கூட இந்த நாட்டிற்கு, சமுதாயத்திற்கு இருக்க இடமில்லாத நிலைமை ஏற்பட்டுவிடுமானால், பிறகு என்னுடையவோ, எனது கழகத்தினுடையவோ, என்னைப் பின்பற்றும் நண்பர்களுடையவோ வாழ்வு எதற்காக இருக்கவேண்டும்?

(குனிஅரசு, அறிக்கை, 25.10.1955)

(பெரியார் ஈ.வெ.ரா. சிந்தனைகள் பதிப்பாசிரியர்

வே.ஆனைமுத்து)

சிந்தனையாளன் வளர்ச்சி நிதி - நவம்பர்-2019

துரை சித்தார்த்தன்	காட்டுமன்னார் கோயில்	1000/-
இரா.சோதிவாணன்	சென்னை	1000/-
முனைவர் அ. ஆறுமுகம்	திருமழ்பாடி	500/-
பாவேந்தன்	அரக்கோணம்	500/-
இரா.பச்சமலை	சென்னை	500/-
பாவலர் வையவன்	திருவண்ணாமலை	500/-
தமிழ்நாடன்	குவைத்	500/-
மதனகவி	வாணியம்பாடி	500/-
சோ.அண்ணாதுரை	பெங்களூரு	500/-
மோ.சி. சங்கர்	வேலூர்	200/-
கி. இராமச்சந்திரன்-மேகலா	வாலாசாபேட்டை	200/-
ப.வெங்கடேசன்-அரங்கமணிமொழி	வாலாசாபேட்டை	200/-
வசந்தா மதியழகன்	அரியலூர்	200/-
இளவரசன், தமிழக்களம்	அரியலூர்	200/-
சி. இலக்கியா	சென்னை	100/-
அ. வயா	கிழக்கு லண்டன்	100/-
சி. அகிலா	சென்னை	100/-
திருமதி. சகுந்தலா குப்புசாமி	சிறுநாத்தூர்	100/-
மா. சுப்பிரமணி - கஸ்தூரி	தாம்பரம்	100/-
மு.செய்யால் வழக்குரைஞர்	திருவண்ணாமலை	100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	100/-
கோ.நக்கீரன்	சோளிங்கபுரம்	100/-
க.பிரபாகரன்	தஞ்சாவூர்	100/-
இரா.காந்தி	வடக்கு மாங்குடி	100/-

மா.பெ.பொ.க. வளர்ச்சி நிதி - நவம்பர்-2019

புலவர் இரா.கலியமூர்த்தி	சிறுகடம்பூர்	100/-
பொ.சுப்பிரமணியன்	கீழ்பென்னாத்தூர்	100/-
முத்து அன்பழகன்	சீர்காழி	100/-
அழகு அன்பழகன்	சீர்காழி	100/-
க. நாகராசன்	ஆவடி	100/-

மார்க்சியப் பெரியாரியப் பொதுவுடைமைக் கட்சிக்காக வெளிடுபவர், ஆசிரியர் வே.ஆனைமுத்து,

மனை எண்.277/2, சென்னை-திருவள்ளூர் நெடுஞ்சாலை, அம்பத்தூர், சென்னை - 600 050.

அச்சிடலோர் : பெரியார் அச்சிடுவோர் வெளியிடுவோர், சென்னை-50. ☎ : 9597526990

Printed by V. ANAIMUTHU and Published by V. Anaimuthu on behalf of Marxist Periyarist Communist Party, and printed at Periyar Printers & Publishers Place of Printing No.277/2, Chennai-Tiruvallur High Road, Ambattur, Chennai-50. Editor : V. ANAIMUTHU

